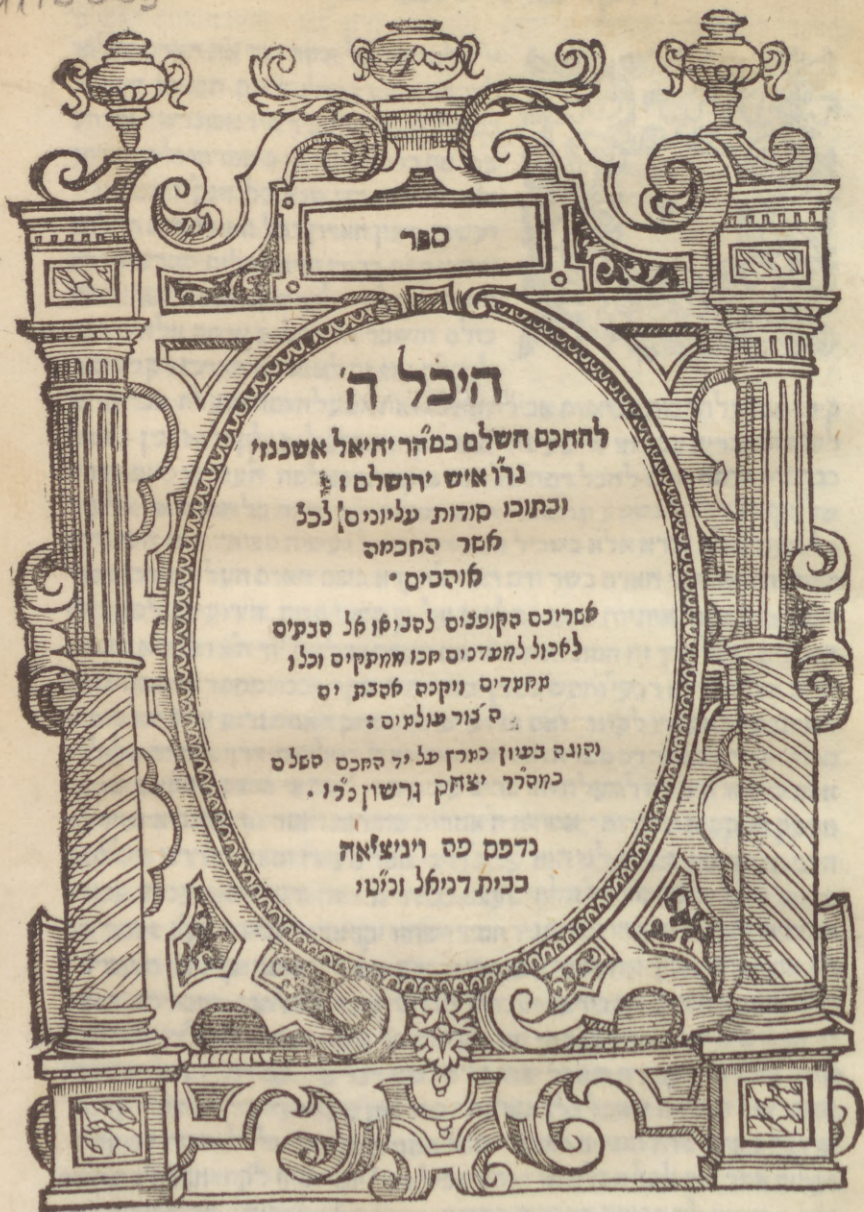
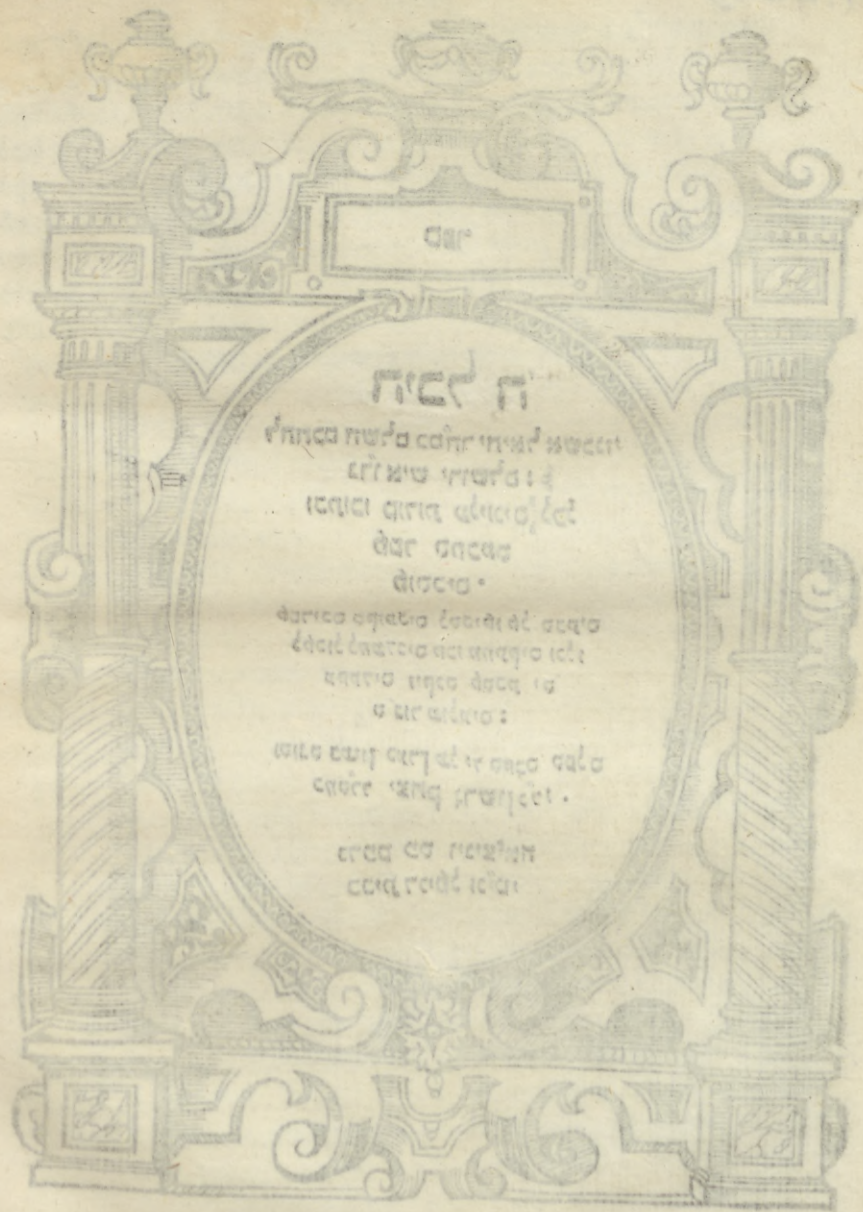

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 297-8.

הקדמת המחבר

ב

ברוך

י' אלהי ישראל אשר יצר את האדם בצלמו
להקרא בשמו ובעצם דמות תבניתו התקינו
בשכל ובמדע להכיר סוד אמונתו וכרת
עמו את בריתו לשמור משמרתו ולקיים דתו
ולעבוד עבודתו שנא' כל הנק' בשמי וגו'
ועשות רצון האדון בכל מאודו היא תהלתו
והודו ועצם כבודו והיא תכלית סגרת הווית
האדם לעולם ולכן הוא ראש ליצורי משה
כולם והשכל גור כי לא יעשה אלהים דבר
לבטלה ואם לא נברא האדם רק לשמור
קיום המין ולהרבות כבהמות אכילה מה לו זאת המעלה ומה תועלת בכריאתו
לעושהו נכריה עבודתו זר מעשהו ואם ביקר דימדע לא ילין ולא יבין נמשל
כבהמות נדמה אדם להכל דמה שנ' אדם ביקר וגו' ושלמה העה בו סיים דבריו
שנ' סוף דבר הכל נשמע וגו' ואמרו חכמי האמת מאי כי זה כל האדם אר' אלעזר
כל העולם לא נברא אלא בשביל זה ויראת האל ועשות מצותיו היא העבודה
הדרושה ואז ודאי האדם בשר ודם ראוי להקרא בשם האדם העליון אדם בסוד
י' מה אדם בסוד אותיות השם במלואם על כן משני פנים הידועים למשכילי
הנבונים ועל דרך זה המה הכתובים שם העצם בסלואו יוד הא' ואו' הא' מהררי
קדש חצובים ולא רבעי וחמש כמנין יבנה זה הינין וככה מספר אדם בחשבונו
כשיתדמה במעשיו לקונו ואם פרוע יפרע ומחק האמת גרוע יגרע ימובנפש
מרה כי דם נאפר דם מפרה ואם יש באותיות ה' במלואם דרך אחרת סלולת
אמה כי היא העולה למעלה וההכרים עתיקים ובראי מוצק חזקים מססף
מוזקק מוזקקות וברורות אמרות האמרות טהורות ואמר אדון הנביאים וידעת
היום וגו' וידעת הבורא לנו הוא על ב' דרכי מצד מעשיו ומצד תורתו והג' מצד
מהותו והיא ידועה מנועה וזולתי מעצם כבודו ית' והיודע בוראו עכדנו עבודה
אמיתית ותמיד ישבחהו ונגד פניו תמיד ישוהו יקראהו ויענהו ועכ' אמר דוד
דע את אלהי איבך וגו' ואומר אשגהו כי ידע שמי ואומר יקראני ואענהו
ואמר החכם היודע את בוראו יעדהו וזולתו עוכד לזולתו ועבודת האל
הראויה היא על ב' פנים בניה הא' לעשות כל אשר יצונו והב' להשמר מכל
אשר זיהרנו ועבודת השכל שתי פנים כשני דברים עבודת השכל ועבודת
האברים ועבודת השכל בלב נטועה בכל זמן עתו ושע החבלי שיעור וקצבה
ארוכה מארץ מדה ומניס רחבה מכל פסולת נקייה ולכל מכה רסית
ועליה אמר דוד לכל תכלה וגו' והמשכיל בכל יום יוסיף לקח ותכנס לב מצות
יקח ושינה לה עבודת האברים בחקות ישראלים על ב' דרכים מראש שסוכות
וחם אהבת ה' ויראתו לנוצרי בריתו ואם שניהם כאחד טובי ולעושיהם תבינים

ה' יראה קודמת בזמן • וכל איש בה מוזמן • ועבודת האהבה במעלה קדומה •
 וידה רמה • ועל שתיקן נצטוונו בתורת האל תמימה • ואהבת את ה' אלהיך
 ואומר לאהבה את יי' אלהיכם וכו' ורבים כמוהו • ועל היראה אמר את יי' אלֹיך
 ה' יראו אתו תעבוד וכו' וא' שלמה הע"ה ירא את ה' בני ומלך • ומלבד אלה רבים
 ועבודת האהבה והיראה לאיש הבינים יתחלקו לשנים שנים • יש עושה מצודה
 מאהבת האל אשר לו העז והיכולת • ויש עושה מאהבת הכבו והתחלת • ויש ירא
 מעבור עמירה מיראת עונש האל ותגרתו • ויש ירא מפחד אנוש אנוש ותרתו
 ונקראו אהבה וירא בשתוף השם אף כי אין ביניהם דמיון ולא בשום צד רושם •
 ואם בשתי העבודות האלה יש מעט תועלת • כאלה נובלת • צו החכמים על צד
 ההרגל להפך בהם ולגלגל • ואמרו לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו
 שלא לשמה כו' ולכך ישים האדם תכליתו כל ימי צבאו לעבוד עבודת יוצר כל
 אשר מאין בראו • ומעבודת האל לאהוב כל איש מישראל כנפשו שנא ואהבת
 לרעך כמוך • ומאהבת הרע להקריב לו התועלת כפי היכולת • והתועלת לשני
 חלקים לגוף ולנפש למנותה ונופש • תועלת הגוף לעולם הזה לשני פנים •
 הא' לעצמות גופו להתחיות ולשמחו בכל אשר ישמח • גם לשומרו ולמנוע ערמ
 ההזק ומן הפגע ומכל דבר המכאיבו והמצער • והשני בדברים שהם חוץ לגופו
 בשמירת ממונו וקנינו ואהבת אוהביו וקרוביו ע"ז • ותועלת הנפש לעהב לב
 דברים ללמדו תורה וחכמה והם שני דברים כאמרם אב בתורה אב בחכמה ואם
 התורה היא באמת מכל חכמה כלולה ותמימה • ובכל שלמות מסוויימה • גם
 החכמה מצויה בהאומות אשר אין להם בתורת חלק • ועל זה לא יתלוק הולק
 ולכן בשם לבד מובדל מן התור' קראוה אך בעצם התורה כל מנקשיה ימצאוה
 ותועלת התור' היא להיטיב לאדם בכל מיני מוסר • אך בה כל לא יחסר יוחב'
 לעשות ולשמור מצוות האל אשר בחר בנו • ומכל עם לעבודתו הכדילנו •
 ובשתיקן ימצא חן ושכל טוב עם אלהים ואדם והחכמה על שתי פנים נסתרת
 הגלויה והנעלמת • והגלויה על שני אופנים סובבת ובנויה • האחת דעת בעיני
 העולם השפל כלם • המלאכות והשבעי מתח' לגלגל הירח על צד חקר השכל
 ובתנתו • השנית לדעת ידיעת העליונים ועליוניה כפי היכולת בדרך החקירה
 גבוה מעל גבוהים אשר אין חקר לתבונתו • ולזה רוב החכמים בלבם ושכלם
 צופים והיא חכמת הפלוסופיא • והנעלמה חכמת הקבלה בשמן משתרת קדש
 בלולה יולמעה מן השכל עולה • ולכן בעיני אנשי הדור אין מסילתה צלולה
 כי בה לא ימצאו • וממנה לא יתצו • והאמת במקומה עומדת באמת ויושר
 מצומדת • ותחמת הקבלת חלוקה לשני חלקים • רצופים וקוקים • הא' חכמת
 השמוש והם בעלי הפעולות והכתו' ושמו השתרה והקדושה הנקרא' בשימושי
 תורה ושמושי תלים ושמוש רבא וזוטא • ושאר השמות המקובלים בלי ידיעת
 בשעם כאשר קבלו איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה וע"א אמר החכם אורה חיים
 וכן תפלים וגו' ואזל אלמלא גכתבו פרשיו' של תנר כסדרן היה כל א' יכול להחיו

הקדמת המחבר

המה ולחיש בעו' פלאו' בכת השמו אשר בהם נרמזו * ולכן נעו מעגלותיה לבבל
 יודעו אורחותיה * ולכן אין מוקדם ומאוחר בתורה * אך ליחידים שהשרידים מאז
 מפה לא פה חכמו מסורה והם היודעים דרכיה והם המעלסים מעגליה ואנתנו
 בעניותינו דובש' לא טעמנו כי לא זכינו ואין לנו בה מבוא כי נגדנו סוגרו בתי
 מאז * והתורה הב' ההולכת למואל היא חכמה קבלה בידעת האל וקבלת עול
 מלכותו ויחודו ליחוד * המשכיל בכל לבבו ובמאודו בידעת שמותיו היקרים
 אשר בספרי הקדש זכורים בידעת שכלי מדותיו הנרורות הנקרות ו' ספירות
 וידעת הסתרים הרמזים והמכוסים והנעלמים אשר בסתרי התורה נחתמים
 ובדברי הנביאים והמדרשים ברות הקדש י' בס' סיני בקדש גס בדברי החכמים
 וסודותיהם למשפחותיהם הדשים גס ישנים * בסוד האותיות קטנות וגדולות
 וחגיגתן וחשמות הכתובים ובגיודיהם למיניהם עם צדופן וממורתן העשוין
 כהלכתן בסוד הת'בות החסרות והיתרות באותיות בנייות לתלפיות כמו ששר
 ימים עשה ה' את השמים וארץ הארץ וכמו שמי' ה' לא נודעתיה להם ושניהם
 בחסרון אות ב'ת לפי פשט הכתוב והבים כאלה ורומיה' לאין מספר אשר בעלי
 הפשט כד' לחבין ההמון פשטי הכתובים גורעים ומוסיפין בתיבורת ואותיות
 ודורשין הפסוק אשר עלה על לבם על כרחם זה אומר בכהוזה אומר בכד'
 והדברים בעצמם על דרך האמת הם שלמים וישרים למבין בלי חוספת וגרעון
 ולא דבר רק הוא כי אם מצד הרואים אשר לא נתנו לבם לזאת והם לא ירגישו
 ולא ידעו במשכה יתהלכו כי הדברים האלה ידועים ליודעהם בקבלה ולא
 בסברא ובדעת הכרח * ואמר שלמה ארת חיים פן תפלוס * ופ'ן תפלוס כפלוס'
 מאוני הסברא ושקול הדעת המופתית * ואו' אורת חיים למעלה למשכיל פי'
 למעלה מהשג'דעת המשכיל * והחכמה הזאת היא ארת חיים באמת ודוד המלך
 אמר תודיעני ארת חיים ונו' והמשכיל בפסוק זה יבין ויראה האמת בעיני לבו על
 כן הרוצה להשתדל לעלו' בסלם המעלה היקר' הרמה הזאת יטה אוננו לשמוע
 דברי החכמים ויוסף לקח בדברים הנעלמים ולבו לא ימהר להשיב ורוח יתירה
 באמרי פ'ואל ישיב ויקבל עליו התשוקה וזאת תורת המצוה והחקקה ואז ראוי
 למסור לומן הדברי' ראשית בסתרי' הספירו' והיותיהן ויהי' בקי בהן ובשמותיהן
 ואם ירבה להבין עוד עליהן בשוב שכלו ושב ורפא לו * ואז מצוה להישירו
 בדרך ישרה להושיבו בקרן אורה לאור באור המתהלך בנתי' ארץ החי' תתתי'
 שניים ושלישים לחוות בנועם ה' ולבקר בפרדס היכלו * אשר כבוד אומר כלו'
 ולפי שכל או' מהיחידים והמדברים בואת החכמה להוציא לאור תעלומה ירא
 וחול מפתד פן בדבריו יגלה ויסת' * וכל כונתו היא לרכוז ולהסתיר לקח
 כל א'דרך לעצמו להציץ סך החרך להכתיר חכמתו החת לשונו לגלות ולבאר
 בדרך נעלם ויקרא בשם אל עולם ולעשר ספירות בלימה ושביליהם אשר על
 דרך שמות הקדש בנייים הרבו על צד חדמיון להראות שמות וכניין לכנייהן
 יחד למיניהן * וכל'א בענינו העלה לו שם כפי הנאות לכונ' רצונו כלם נכותים

לכנין מוצאי דעת הנזק עדיקו טירו מגעת וכל א' כתב בספרו טעם מאמר
 וישר דכונה עלה שמות כאשר בלבו חשבו ולפני הקוראים בו הולך ושב ויש
 אשר בלבו יודה לקרות זאת ספירה בשם זה ומתחלה מול מחזה כי אך במחזה
 שדי יתזה ויש חכם בשכלו כותר לקרוא זאת הספירה בעצמה בשם אחד
 והשם הראשון אשר חכרו לא העלה לספיר אחרת בו יקר כי כך בדעתו עלה
 לפי עינו בענין והעמדת הכנין ולכן רבו בתכורי החכמים שוויים רבים כאלה
 ובענין הקורא בספרים מאד יפלא כי יראה כאלה רבות ויתשוב עליהם רבות כי
 משונות הסבות ולפעמים ארבעה וחמש ספירות בשם אחד נקראות י ויתשוב
 זה לפלאי פלאות ויעלה על לבות כי מתלוקת בין החכמים נפלה יולך דלוק
 ובכה ויפן כה וכה ויעמד בבהלה ותחילה כי כלם הטיבו אשר דברו על שלהן
 אחד אמת ידברו ופי הלא יעבורו והכל הולך אל מקום אחד י אלו שמו אחד
 ולבאר ענין זה ולהסיר מכשול וליישר עקוב לפני כל אשר בתחיל לבנו ללמוד
 בתכמה זו יעיר עלה בלבי אני הצעיר לכתוב קונטרס קטון אשר בו אזכיר
 בעה אבות ראשי שמות הספירות עם תולדות שמותיהן ותולדי תולדותיהם
 למשפחותיה עם באור מעט לכל שם ושם מהם אשר בו ארחיב נקבי המשכיות
 בראשי דברים להקל טורת המעיין בו ואנא תועלת לעצמי גם לכל מחיל
 בלמוד חכמה זו על צד חיוב הקרבת התועלת לכל א' מישראל כפי היכולת
 כמ' א' תמנע טוב מבעליו וגו' ואף כי אני ידעתי כי הענין הזה אינו נופל תחת
 גדר חכמה ולא תחת גדר מלאכה מ' מהנה הוא קצת הדרכה להורות למרחיל
 הדרך אשר בה ילך איש ישר הולך ואז יבין איך ולמדה ובמדה נשתנו השמות
 הקרואים ולמה נשנו פעמים רבות כי זכנו בשם א' לספירות רבות וא' המרבה

ואחד הממעיט אשר לבו לשמים יש שכר בעמלו ונא לטהר מסייעין לו
 וטרם החלי לדבר וקונטרס לחבר ראיתי להציע הצעה לחאיר
 עיני המתחיל להתלמד בקבלה כנר דלוק אשר אל עבר
 פניו האיר וודה החלי לעשות בשם אל עולם
 והוא יאיר עינינו במאור תורתו וישים בלבנו
 יוארו העבדו בלבב שלם אמן
 וכן יהי רצון ברוך השם
 לעולם אמן ואמן

כל דבר לריך אחת לדעת ולהטיב תמיד ברעיוןך ואל יליו
 מעיניך כי כורא עולם יי יתברך הוא הקדמון בישותו הטובה
 באחלותו ואין בלתו על אחתו ודע עוד מציאותו והוא אחד מתיחד באחדות
 האמתית בלי גזכוד ופרוד כשאר האחדים הנקראים א' על דרך העברה לא על
 דרך האמת ועב' אל יעלה במחשבתך שיש בעצמותו יתבר' טוס רבוי ופרוד ובטמות
 חלילה בשום ענין וכל המלות המורות על תכונות גשמיות ככתבי רוח הקדש הם על
 ג' פנים הא' לטכך אין ההמון על דרך דברה תורה בלשון כתי אדם זהכ' כי כל מה
 שימצא מן השמות המורים על תכונות אכרים כמו ידים ועינים ואוני' והדומה יש לך
 לדעת כי הם עינים דקים רוחניים במציאות העליונים אשר האכרים הגשמיים
 שלנו זכר להם אעפ' שאין צד דמיון ביניהם כלל וחלילה כאשר אמות ידועים הם
 זכר לתכנית העין או היד ואותיות דאוכן הם זכר לתכנית גופו של דאוכן אף על פי
 שאינו דומה לו בלל וכן המדה והכך זו היטכ' שלט' כי כל פועל במעשה או בדבור
 בשליקות האל או בהכתי יקרא על שמו ועל שם פרקי המרכבה ויקרא השליח בשם
 שולחו ויקראו הכיאים פי' או עיני יי וכיוצא בו ואם בזכור על פינו סמ' אונדות
 וקפירות שידאה מהם רבוי איבודק להתיחס על דבר משל ודמיון לא להכדיל שום
 הכדלה כלל אכל הוא ית' אחד מתיחד בכל הבאות כלן כשלהכת הקסוד בגחלת
 ועמיה שרי גהורא' והגני' ממשל לך משל כמו שמגזייר לך דבר זה ברעיוןך להבין
 דבר זה כנקל על דרך הדמיון הלא תראה זמורת הגפן אשר בה שרשים וענפי ועליו
 וקמקמות ואשכולות וענבים וגרעונים וגר אין ליעין שכל אחד דבר כעצמו נפרד ועל
 האמת הכל ענין אחת וכלן יצאו משרש הזמורה וכלן אחוים ואדוקי' בה וכאשר יקח
 האדם ואת הזמורה יעלו כלן לאח' כידוהה' והמשל בעצמ' בענין הידות והקפירות
 כי אעפ' שאנו זוכרים כפינו עשר אינו יוצא מגדר האל' כי כל בקודה עם מקומה
 היא אחת וכה ככלנו עשר למכין כי אין בקודה כלל אורך ועובי ורוחב הרי' ג' וכלל
 א' מהם ראש וסוף ואמצע הרי' תשעה ועם גדר המקום הרי' עשרה ועל האמת
 הקפירות הם ט' והמקום הנושא אותן הוא עשירי וכספר יצירה תכין זה ולכן יוצר
 הכל ית' הוא א' ואם הקפירות נאצלות אינם נפרדו והוא ית' הכל וכל ל הכל ומאת
 הישו' הקדמון ומזיו אורו נאצלו והוא מקום לכל העולמים וקיומם בשפע אורו השופע
 מאתו עליהם תמיד ועב' כל העולמי' קובכים את זה מוקיף ומוקף מוקף משל מעלה
 ממנו ומוקיף שלמטה ממנו קובכ ומסכב זה בתוך זה וזה בתוך זה זה עג זה וזה עג זה
 זה תחת זה וזה תחת זה זה שואב מזה וזה שואב מזה ראשון אמצעי ראשון וראשון
 אחרון ואחרון ראשון אמצעי אחרון אחרון אמצעי שמשל והשמשל ימין והראש
 הוא הסוף והסוף הוא הראש וזה אמר בספר יצירה נעון סופן בתחלתן ותחילתן
 בסופן כשלהכת קטורה בגחלת ואעפ' סדר במראות למראית העין שהם כ' עינים
 חלוקים השלהכת מן הגחלת על האמת ענין אחד הוא כי השלהכת מן הגחל' עולה
 וזולתה אין לה מציאות וכן הוא המציאות העליון האמיתי המציא לכל מצא ית'
 שמו ולכן יקראו בשם הנקוד לקפירה ואת לקפירה אחרת כי כל אחד בלולה מכלן

ודע כי כל המציאות עליונים ותחתונים משתלשל מסכת הקבות יתב ויתעלה
 ממציאותו עד טבור הארץ כאשר גזרה חכמתו וכענין אצילות
 במקובלים דעות חלוקות יא סכת הסכות הוא אין סוף והוא האציל הכתר וכל הי'
 ספירות יא כי סכת הסכות הוא אין סוף הוא הכתר והאציל ט' ספירות והדעת
 הראשון הוא הנראה והוא דעת המקובלים הגדולים וכל מציאות מקבל מציאות
 של מעלה הימנו כי כל הדברים יצאו מן העולם אל הרשום ומן הרשום לחקיקה
 ומה חקיקה אל החזיכה ונצבדה אבני גדולות לים בית המקדש העליון לכוון מקדש
 ואפריזין וזה העולם השפל מקבל מעולם הגלגלים ונבאם ועולם הגלגלים ונבאם
 יקבלו זה מזה עד הגלגל העליון המקבל מעולם המלאכים ועולם המלאכי הם עשר
 מעלות זה למעלה מזה וכלם מקבלים זה מזה עד המעלה הראשונה שהיא ראש
 עולם הפרוד וכן תרגם המתרגם וקרא זה אל זה ומקבלין דין מן דין וראש עולם
 הפירוד מקבל מסוף עול' האצילות ועב' אמר הנביא והיה ביום ההוא אענה נאם
 יי' אענה את השמים והם יענו את הארץ וכו' ותקמו בכרכות שפע וכלם מקבלים
 על ידם עול מלכות שמים זה מזה להורות על זה והכל בחפץ ורצון האל ולא בחיוב
 עלה ועלול כאשר חשבו בעלי הקדמות ועולם האצילות כנוהו ויחדוהו כעשר
 מעלות קדושות בכלל ואם יש בכללם כמה מאורות רוחניות ודברים נעלמו מהשיגם
 ואם ברמו רמזו בספר הזוהר של רשב"י ובספר היכלות בסוד תקוני דעתיו קדישה
 וזעיר אכפין אין מכין ואין יודע דברים אלו על בודיין וכל המעלה הנאצלו מקבלות
 אור ושפע זה מזה עד אור העולם העליון על כל עליון הנק' אין סוף והוא משפיע
 לכל ואינו מקבל וכלם מקבלים ממנו להשפיע לאחר למטה מהם במעלה ומקו' וכל
 משפיע רוכב והמקבל נרכב ולכן יש מרכבו למטה ממרכבה עד המרכבה
 התחתונה ויש רוכב למעלה מרוכב עד הרוכב העליון והמשפיע נקרא שמים
 והמקבל ארץ עב' יש שמים למעלה משמים עד שמי השמי' העליונים ויש ארץ למטה
 מארץ עד הארץ הוואת התחתונה וכן תרגם יונתן והנה אופן אח' בארץ מלרע לרום
 שמיא ויש פנים ואחור פנים לקבל ואחור להשפיע ומים העליוני להשפיע והתחתונים
 לקבל וכל המדות כשמשפיעות יקראו זכר ובשמקבלות נק' נקבה על כן קראום
 אכרדוגינו' והכל דרך משל והכתר העליון זכר לפי שהוא משפיע תמיד בכל המדות
 וזכרת העשירי שמקבל מכל המדות ואינו משפיע לשום מדה כנוהו כשם נקבה
 אבל הוא זכר להשפיע מטובו לעולם הפירוד כל אשר הוא תחתיו ולכן יש כבוד
 למעלה מכבוד עד הכבוד העליון ויש צדור למעלה מצדור בסוד רוח ונפש ונשמה
 וכלם נקראו צדור החיים ולכן אל תבהל ברוחך כאשר תמוא' בי' ספירות שמות
 משותפים לשמים או לשלשה ספירות או לכלן ותתן לכך לידע ולהבין למה ולמה
 נכפלו או נכפלו אלו נסתנו השמות ההם כי כפי הענין יקרא ויונח הסם שהוא
 וכשתשכיל זה או תלך לכטח דרכך וכו' בעה"ת וגם אתה צריך לדעת כי ידמו
 העולם האצילות כפרקיו לרמיון אדם כמשל על דרך הקוד לפי שהאדם נכבד מאד
 ביצירתו כצורת אבריו כי הוא עשוי בצלם אצ'ים רוחניו והוא נקרא עול' קטן לרמוז

בזורתו לעלין ואבריו לענינים רוחניים גבוהים ונעלמים מאד יקראו בשמות כאלה
 לכן הכתרים יקראו מהם ראש ומוח ופה ולשון ופנים וורעות וכטן וידיים ושוקים
 ורגלים וכרית המעור ושאר אברים ככל הבתוב כסיר הסיירים ושאר כתבי הקדש
 ועד זה דברו המדברים כחידותם בספריהם והכל עד דמיון וחדה ומשל גם
 כשירצו להזכיר שמות המדות ויכירו באלותיות ויקראו לכתר כף ולחבמה חית
 ולכינ' בית ולחקד גימל' ולגכופה ולתת תיו ולננח בון ולהוד הא' וליסוד יוד ולמלכות
 עין גם יקחו אות אחת לבדה במקום התיבה כלה כמו כ' לכתר ולא יותר וכן כולם
 צריך ליותר בזה הדבה מאד המתחיל בחכמה זאת וקראו לכל טוב וזכות יום
 וימים ומים ולכל חובה ודע שמאל ואש ולילה ושאר ענינים רבים תכין ותשכיל עדו
 וקראו לעשר מעלות הקדש ספירו' על ג' פנים הא' מלשון ספור כמו השמי' מספרו'
 הכ' מלשון חשבון כמו וספרה לה ו' מי' הג' מלשון לבנת הספיר שהיא כלה לקבל
 הצורות ויקראו הספירות מדות על סם שמחויקות הכל גם המדות לקוד שיפור
 קומה גם מדות שפועלי' כשפועלי' כשיעור כפי הצריך להם וככל מדה מהם פועלת
 בתחתונים כפי הראוי וכפי ענין המסוד לה ויקראו ג' כתיב על סם השפע הבא
 ממדה למדה דרך הציורות הרומניות ויקראו כתרים על סם שקובכים זה לזה
 כמו בתרו את בנימן ועל סם הרוממות מן כתר מלכות ועל סם המתון שכל אחד
 ממתין ומצפה לקבל מעליו ויקראו אורים כי הם אורים גדולים עליונים ומא ירים
 לכל ויקראו שכל בלשון המדברים ויקראו מלכי על כן אמ' מלך מלכי המלכי'
 ויקראו עולמו כי כל עולם מהם נעלם ומתעלה ומתעלם והשבעה מהם יקראו ימים
 ומזכחות ונחלים וקולות והג' עליונות יקראו כבלל עולם המדע והשבעה שלמטה
 מהם יקראו עולם הכיין והששה מהם יקראו יחדו שש קצוו' שלש מדות העליונות
 קריוות אמרים בספר הכהי' ומכאם יקראו כלם אמרים ש' לז' ליום יביע אומר
 ויקראו אשות כמ' מתוך שבעה מחינות של אש ושבע המדות יקראו אשכול הכופר
 והעליונות צדור המור וכל האצילות יקראו חילן ויש בו לב וקליפות ונפות ושדש
 והמדות קריוים ארזים שג' ארוז לכנון אשר גטע והם היו בתוך האצילות העליון
 גבוים בקרני חגיבי' ועד משל עקרן ושחלקן כל הויה ככרת לעצמה אעפי' שאין פרוד
 כלל ולכן אמרו ישבעו חייהן וישבעו מטעתן כי כל קבה תקבל משהם שלמעלה
 לה החיים ממקור החיים החיי' מן החיי' והנבעים מן המים ויקראו אגם של תקופת
 השנה ויקראו מים ובלן יקראו גן ונטיעות

ולכן אחת צריך להכין מהוה קיצון והמקצץ ככל מקו' שתמצאו בדברי חכמים
 מקצץ כנטיעות והקצוץ מתחלף בין רב למעט כפי העין ולכן
 צריך אחת לדעת כי כל הספירות פועלות כל מהם פעולת' בדיון זה חמ' מהם כונה
 כרחמים רוב פעולותיהם כרחמי' אבל ג' כפועל' בדיון כי מן המים יצא האש והמפוכה
 בדיון גם פועל' כרחמי' אעפי' שכרוב פעולותיה הם בדיון פרי' של א' יעל' על לבך בירו'
 שום חילוק כלל ולכן צריך ליחד' כל המדו' יחד מן תיחד למדה ידועה הפני ענמה
 תהיה או מקצץ כנטיעו' כודלוי' וכשתכין ותשכיל ככל הדברים שאמרנו בהצעה

ספר היכלה

הואת תובל להבין ככתבי הקדש כמה קתרים נעלמים גם בדברי החכמים ותשיב
 הדברים על כוריהן או חובן ודי בהנעה הזאת להשיג לכל מתחיל בחכמה זאת
 להיטיבו ולהוירו ולחוקו לכל ישתכש שכלו כאשר ישמע דבר מדברי החכמה
 הזאת או יקרא בספרי הקדש ובדברים הרמוזי בדברי ההגרה ובדברי הקבלה
 שיראה בה גד הקתרה או הפסוק אבל ישיב יוצר על מכומו ודבר על כוריהן
 ואז יבין יראת הודעת קדושים ימצא והנעה היעוזה לכל קורא בספר זה שיקראנה
 פעמים ושלש בגרסא ובמתוך ואח"כ ישוב להתבונן בו ויבין אחרית דבר מראשיתו
 וראשיתו מאחריתו כי הדברים נועזין כופין בתחלתן ומהליתן בהם פן ואח"כ לגמר
 איננים והרה ליסבר ומעשו הכני כותב לך ראשי חבות שמות הספירות עם שמות
 הקדש המכוונים להם ומעמד צורת העינות אחר שאצלו טרם שאכנס בכיחוס
 הספירה הראשונה נקרא בתרומם הספירות בתורה שם אלהיה
 הספירה השנייה נקרא בהמה והשם הקמוץ לה בתורה י"ה הספירה הג'
 נקראת בינה והשם הקמוץ לה בתורה הוא השם הנכתב ב"וד ה"ו ו"ו ה"א כנקודת
 אלהים וזה הוא שם יהוה הספירה הד' נקראת גדולה והשם הקמוץ לה בתורה
 נקרא אל' הספירה הה' נקראת גבר' והשם הקמוץ לה בתורה אלהים
 הספירה הו' נקראת תפארת והשם הקמוץ לה בתורה הוא השם הנכתב ולא נקרא
 יהוה הספירה הו' נקראת נחם והשם הקמוץ אליה בספרי הכנאות הוא יהוה
 גבאות הספירה הז' נקרא הוד והשם הקמוץ אליה בספרי הכנאות הוא שם
 אלהים נכאות הספירה הש' נקראת יקוד והשם הקמוץ לה בתורה הוא אל שדי
 ובספרי הכנאות אל חני הספירה ח' היא הנקראת מלכות והשם הקמוץ אליה
 בתורה הוא שם אלף ל'ת כו' יוד ולכל ספירה וספירה עוד כנויים רבים כאשר
 נבאר חכף בעה"ת וית' ועתה צריך להודיעך מקום מעמדן כאשר חפץ היוצר
 להאצילם ורכו כזה הדעו' הדעת הא' קוד מעמדן ערו' שלש הראשונות כמין שורק
 כואת **כתר** וזה הסדר כפון ומתוקן מאד על דרך האמת
 למכין אכן יש דעת אחר עולה על כולנה והיא
חכמה האמת ע"ד קוד' ידיעת פרכי המרכיב הרמוזים
בינה כסוד השירים ובתור' כמעשה כראשי כמעשה
גדולה תפארת גבורה יום השם במאמ' כעשה אדם וקידורן על דרך
נצח יסוד הוד וזה שלש העליונות כעין נקודת קגול וזאת
מלכות היא צורתו **כתר**

וזאת היא הדרך האמתית ויש עוד
 דעת אחר' כקדר מעמדן כפי הנראה
 מדעת הכהיר וכראה כי הוא על צד
 דרך עגולה ורוכ המוקבלים לא דרכו
 דרך זה וכתבתי זה להעיד עליו המתבונן ודע כי ספירת התת' לפעמים היא
 ממונעת כין גדולה לגבורה ממנו לפעמים היא עולה למעלה מהם ולפעמים היא
 יורדת

מֵאֵין תִּמְנַח מֵאֵין יבֹא עוֹרֵי וּבְתֵב חֲכָם אֲכִי בִלְשׁוֹן הַעֲנֻקִים קוֹרֵין לְרֵאשִׁית אֵין וְלִבֵּן
 לֹא נִאֲמַר כִּה מֵאֲמַר כִּיט פִּעְמִים וַיֵּאמַר כִּפֵּר בְּרֵאשִׁית וְאִמְרוּ בְּרֵאשִׁית כִּמִּי מֵאֲמַר
 הוּא וְהוּוּ קוֹד יֵח אֶלְפֵךְ עוֹלָמוֹת וְלֹא אֲמַר יֵט אֶלְפֵךְ כִּי הֵרֵאשׁוֹן אֵינִי דִין שׁוֹכֵר שֶׁלֹּא כִרְמוֹ
 וּכְכֹל אֶחָד דִּין וְרַחֲמִים וְלִבֵּן יַעֲלֹו בְּמִסְפֵּר הַיּוֹם וְאִמְרֵי בִּי עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע שֶׁלֹּא תֵאמַר
 הוּאֵיל וְהִיא כְּעֵלְמַת כִּכְ שֶׁלֹּא תַעֲלֶה בְּמִינֵן לִפְךָ אֲמַר עֶשֶׂר וְיֵשׁ קוֹד לְמֵדָה וְנִטוֹב עֵין
 קוֹצֵי שֶׁל יוֹד לְרִמּוֹז עַל מִצִּיאוֹתוֹ כִּרְמוֹדֵךְ מֵאֲדוּר הִיא נֹרְתוֹ ? וְכֵן קוֹנֹו שֶׁל בֵּית
 רִמּוֹז לִיה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא וּמִסְפֵּר הַבְּתִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּלֶת בְּרֵאשִׁית הֵם הַסֵּךְ קִימֵן לֵהֵם
 כֵּן וְלִבֵּן אֲמַר וְהֵיכָן לְהוֹכוֹת שֶׁהַכֹּל בְּרֵא בְּכַח בְּרֵאשִׁית חִיִּים לְפִי שֶׁהוּא חִיִּים
 הַאֲמִתִּים בְּלִי הַפְּסָק וְהוּא כוֹתֵן שִׁפְעָה וְחִיִּים לְכֹל חַי וְזוֹלָתוֹ אֵין לֵהֵם חִיִּים וְהַפְּסוֹק
 אֲמַר כִּי עֵמֶךְ מִקּוֹד חִיִּים וְהוּא אֲדוּר חִיִּים פִּי עֲצֻמוֹת הַחַיִּים וְהַאֲדוּר לְמַעֲלָה מִמֶּמְקוֹר
 רַחֲמִים גְּמוּרִים בְּלִי תַעֲרוּבֹת שׁוֹם דִּין כֹּלֵל לְרַחֵם עַל הַכֹּל בְּרִנּוֹת חַסֵּם שְׂנֵאֵל חֲבוּתִי
 אֵת אֲשֶׁר אֲחֻן וְאֶחְזֹל אֶעֱפֵי שְׂאֵינִי הַגּוֹן וְאֵין בִּלְעֵזְבוֹ מֵדָה שְׂכֵלֵה רַחֲמִים עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא מְלִשׁוֹן סִפְרֵי הַזֶּה לְהַרְסֵבִי עַל דַּעַת כִּי הַכֹּתֵר הוּא אֵין סוֹף וְעִתִּיקָא הוּא
 לְשׁוֹן קְדִמּוֹן וְזֵן כִּי הוּא קְדִמּוֹן לְכֹל קְדִמּוֹן וְלִבֵּן הוּא מֵלֵא רַחֲמִים וְעִתִּיקָא יוֹמֵין עֲדֵי
 הוּא לְפִי שֶׁהַסִּפְרֵי הַזֶּה הוּאֵת נִסְתַּרְתָּ וְנִעְלַמְתָּ מֵעֵינֵי כָל חַי מְדַבֵּר כִּה בְּדֶרֶךְ נִסְתַּר
 כִּמוֹ שְׂאֵינִי עוֹמֵד פְּמִים בְּפִנִּים וְהוּא הַקּוֹד הַנִּכְתָּר שֶׁבְּבִרְכוֹת שֵׁהֵם תַּחֲלַתֵם לְנוֹכַח
 וְקוֹפֵם בְּנִקְתָּר בְּאֲמַרֵם בְּרוּךְ אַתָּה בְּתַחֲלַת הַיּוֹם כְּמִדְבַר לְנוֹכַח וְלִבְסוֹף אֲמַר אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנו הוּא הַמְקַדֵּשׁ וְעַל מֵדָה זוֹ הוּא אֲדוּר רַחֲמֵי וְכִפֵּר הוּא הַמַּתְכַּדֵּד בְּרַחֲמֵי הַיּוֹם
 הַאֲמִתִּי הַמִּתְנַשֵּׁל לְרֵאשׁ וְהוֹד וְזוֹי וְיֵשׁ מִדּוֹת קְרוֹיֹת הוֹד וְהַדֵּר וּבְמִקּוֹמוֹ יֵתֵב בְּעֵה
 מוֹל עַל שֵׁם יוֹל מִים מְדַלֵּיו לְפִי שֶׁהוֹדְלָה וּמִסְקָא שִׁפְעָה הַיּוֹת וְלִבֵּן הַיּוֹת וְלִבֵּן הַיּוֹת
 עֲלֵינוֹ וְתַחֲתוֹנִים וְהַכֹּל דוֹלֵי מִמֶּנּוּ וְהוֹ הַנּוֹחֵן כִּי חַיִּי וְזוֹמְרֵי הַתְּלִיבֵי בּוֹה הַמּוֹל וְלֹא
 בְּמֵדָה הַנִּקְרָאֵת זְכוּתֵי עֲנוּהָ לְפִי שֶׁהוּא בְּמֵדַת הַעֲנוּהָ מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו וְקוֹלַח
 מוֹחֵל וּמְרַחֵם לְכֹל וְהִיא מֵדַת הַעֲנוּהָ קִדְשׁ לְפִי שֶׁהִיא קְדִמָּה לְכֹל הַסְּפִירוֹת וּמִמֶּנֶּה
 בְּגוֹל כֹּל הַסְּפִירוֹת וְאִוְ מַעֲוֵבֵה אֱלֹהֵי קִדְשׁ וְהוּא מַעֲוֵן לְכֹל רֵאשׁ הַלֵּבֵן הַיְדוּעַ
 הַאֲמִתִּי רֵאשׁ הַמְרָאוֹת הַמְלַכֵּן עוֹמוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בִּלְשׁוֹן זְהוּרִית וְאִוְמַר אִם יֵהִיו
 חֲטָאִים כִּסְתִים וְכוּ וְהוּא קוֹד הַלְבָבוֹן וְכֹל לִבֵּן וְלִבְכוֹן הַאֲמוֹת כְּתוּרָה וּמֵהַלְבוֹן הַעֲלִיּוֹן
 יֵצֵאֵה הַלְבָבָה בְּקוֹד רֵאשׁ וְסוֹף וְנִיָּן פְּשׁוּטָה וְנִיָּן כְּפוּסָה לְקַבֵּל יֵשִׁיבָה מִכְּנֵי שִׁכְהָ
 תְּקוֹן וְהַדֵּר לְפִי וְזוֹ הוֹ הַלְבָבוֹן הוּא הַזֶּקֶן שְׂקִינָה חֲכָם שֶׁחָשׂוֹף הַלֵּבֵן לְפִי שֶׁמִּמֶּנּוּ מִתְגַּלֵּ
 הַשִּׁפְעָה הַמְלַכֵּן וּמִצֵּהֵל לְכֹל הַפְּנִים כֹּתֵר לְפִי שֶׁסּוֹבֵבֵת כֹּל הַסְּפִירוֹת כְּכֹתֵר הַקּוֹבֵב
 כֹּל הַרֵאשׁ וְהוּא כֹּתֵר לְכֹל הַכְּתָרִים וּמִכְּתָרֵם כִּמוֹ שְׂנֵאֵמֵי כִי וּכְתִירוֹ דְּנִקִּים וּמְלִשׁוֹן
 כֹּתֵר לִי זַעַר וְאֲחֻךְ וְהוּא כְּעֵלֵם מֵאֲדוּר וְלְפִי שֶׁיּוֹצֵאִים מִמֶּנֶּה מֵאֲדוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְרוֹחֲנוֹת
 כְּמִין כֹּתֵר בְּקִדְשׁתָּ יִשְׂרָאֵל הוּא מוֹכְתֵר וְלִכְךָ אֲנִי אֲמַרִים כֹּתֵר יִתְנוּ לָךְ הַאֱלֹהִים
 סִפְרֵי לְפִי שֶׁהַכֹּל רִשׁוֹם כִּה בְּסִפְרֵי הוּא חֲמוֹם וְקָתוֹם וְכַסֵּה זֶה דַּעַת הַמִּקְוִיבִים
 חֲלוֹקוֹת כִּי יֵשׁ קוֹרֵא לְחִכְמָה סִפְרֵי וּבְמִקּוֹמוֹ יִתְבַּאֵר אֲדוּר מוֹפְלָא לְפִי שֶׁהוּא מוֹכֵסֵה
 מַעֲיֵן כֹּל כְּתָרְגוֹמוֹ הַיִּפְלֵא הַיִּתְכַּבֵּי וְאֵין יוֹדְעוֹ וּמִשִּׁיגוֹיֵם מִדּוֹת שֶׁנִּקְרָאוּ בְּשֵׁם זֶה
 אֲכֹל אֵינִי עֲדֵי כֹּאֲשֶׁר יִתְבַּאֵר וְיֵשׁ קוֹרֵא לֵאֵין סוֹף מוֹפְלָא עַל דַּעַת שֶׁהוּא לְמַעֲלָה מִן

גבו לפני ולפנים וקדמון לכל המארות ומעט אורו יאורו ויאירו כלם קדוש
 לפי שהוא עטם הקדוש האמתית בלי תערובת דין ומארתו יתקדשו כל המקודשים
 וכל הכרואים קדוש אליו יתיחקו אבל לא בקרואתו • אור המכהיק
 זיוו ומוהיר דרך הצינורות לכל המאירים ומוהירים • שכל קבוע ברחמים ולא
 יש תנה כלל בשום פנים וכל השנויים הכרואים מכתובי התורה ש שאר המדו יתיחקו
 ולא לו ורחמיו קבועי תמיד לטובים ולרעים ואמו ורחמיו על כל מעשיו והוא שכל
 קדמון • בכור לפי שהוא ראשון בקדושתו וקדוש ככבוד ועליון למלכי ארץ
 ובהקדמתו והספר תרע מהו ארץ לענין זה ומהו מלכי וגם החכמה תקרא בכור
 על דרך אחר ובמקומו יתבאר • אל עליון בחקריו העליונים שהם למעלה מחסדי
 דוד וחסד עולם והם ובהקד עולם כל ימות לפי שהוא שכל קבוע • ויש מן המדות
 יקרא גב אל עליון כאשר יתבאר במקומו לפי ענינו כי גבוה מעל גבוה שומר ואין
 קוף יקרא קתר עליון ודעת עליון • אור מותעלם לפי' רוב התעלמותו והסתרו מן
 הכל ולכן קראו חשך שאל ישת חשך סתרו והוא קתר עליון שהוא לכדו היה כקתר
 ונעל קודם הכריאה ועיקר השם הזה הוא אלה כי הוא משמש לכל נעלם והוא נעלם
 בכל קריאה • שמן הטוב שאין חל למעלה ממנו ויורד בין הראשים כולם ומריק עי'
 צנתרות הזהב שהם חכמה ובינה • גג החופף לפי שהוא גבוה על גבוהים כגן שהוא
 גבוה מן הבית כלו זה חופף כמי לכל האצילות כבוד אפריון עשה לו המלך שלמה •
 עלת העילות כלשון הפלוסופי והוא מכואר כי הוא ממיצי לכל נמצא והוא עילתו
 סבת הקבוצת שהוא מקבץ הקבוצות כלם ולכן יקראו השלוחים בשם שלוחים שהכל
 מאתו בסכתו • שדי יש מן המקובלים קראו למדה זו שדי והשין שמוש ועיקרו די
 ואין דעת רוב המקובלים כן ודעת הרמב"ן נרא' שנוטה לזה שאו' כי שדי למעלה מאל •
 אב האמונה פי' למדת המלכות הקרויה אמונה וגם קראוהו אומן ולכך הוא אב
 לאמונה • אפיסת הרעיון שאין המחשבה תופסת בו כלל • פקום שהוא מקומו
 של עולם ומלואו והוא קובל עליונים ומתנונים במאמרו וכדורע עוון • סעון לפי
 שהוא מעונו של כל העולמים ויש קוראים למלכות מקום ויא' לגדולה תנוחקד יחד
 מעון • ודעי טרם עלות במחשבה הטורה לבראת העהז היה כל האצילות גמו
 בחכיון אין קוף וכאשר עלה בחפץ להמציא העולם בכללו נאלץ מן האין ספירת' ש'
 ואז נתגלה ככל א' משלש העולמות מדה אחת כפי ענינה כדמיון הצל מן הצורה וכן
 לכל מדה ומדה עד תשלום המדות שאז נכרא אדם כדו פרצופין ואז היה העולם
 שלם ומלא וכוכר עליו סס מלה ואמר הכתוב נעשה אדם בצלמנו וגו' ואומ' ועל דמות
 הכקא דמות כמראה אדם וכו' והוא השם הגדול והקטן • וכאשר קוד ספירה זאת
 הוא ראש האצילות וקובץ וקובל את כל המדות כן נאלץ מעולם האצילות עולם
 הנפרדים שהוא עולם המלאכי' וראש עולם המלאכים רומן למדה זו והוא האדם
 העליון הרומן במראות יחזקאל והוא גב' ככח ספע עלום האצילות הסופיע עליו
 תמיד קובל לעשר מעלות המלאכי' גם בעולם הגלגלים שהם עשר גלגל הסכל הוא
 העליון והקובל והקובל לכל ככח הבא אליו מהעולמי' של מעלה ממנו והוא רומן

למדה זאת אם בעשרת הדברים דבור שכבי הוא ראש וסוכב וכולל לכולן והוא רמוז
למדה זוגם ביצירת האר שהוא על דמות קוד הרמוז כספר קומה כח המתעורר
שהוא התחלת הימים סוכב וקובל לכל כחות הבוץ רמוז למדה זו ולפי שכל התורה
כלה בנייה על שתיים הפה ומד רצון לייחס לכל מדה ומדה המנות הרמוזות
כל לא מהן והמנו התלויים במדת הכתר הם המנות שהם יסוד ועוקר בלב והתחלתו
והם דעת מציאות האל וזהביתו ויראתו כהיות עמו תמים והשומר מכל ההרור
מינות על וכל מחשבה חכור והיות לכבוד שלם עם האל ית' ויתב' שעל זה תלוי הכל
ועיקר הכל ויתד הכל תלוי בו והוא התחלת חיי הלב וככאן ראיתי לפקוק במקום
זה בראשי הדברים הנרמזים בספירה הוא ולהתחיל לטמיה לה השם יראנו הנפלאות
פתח לי ישערי צדק וכו' והטרה השנית שהיא ספירת החכמה רמוזה כסם יה
זה נקראת חכמה וכנשיה הם אלוי ג' כ' באין גבול חכמה קדומה עומק רחוק
כסלה בלא מזרים מעמקים מחשבה נקודה ב' רוחנית כבוד א' רחמים אלוים
הכפורים אויר רוח עלה במחשבה א' וה מופלא בלא האלה הנפלאות שכל כדל
יראת ע' ויה עקב ירא פכיתית יראה ה' ט' ה' ע' יין המסומ' כעכבו עין לא ראת
א' יוד של ס' רוח אלהי ספק ג' ספר א' מנוחה פלאות א' משכבות שתי תורה
ק' רומה פעטועים יום יום ב' כ' העולם ראשית תרומה ק' דוש אור כ' תד' ע' לם
ההעלם מעין קדש תה' ל' ל' נתיבות ט' לית לככה ח' פ'ן אחת משני כ' תרות הזהב
חיים תורת ה' תמימי מעו' נה א' ב' מ' ח' ח' כותלי ה' ופה חכמת אלהי' חמונה או' מן
חיי' העולם הבא התחלת קוד העבור המים אשר שעל השמים בריכה עליונה
פליאות חכמה רוח הקדש ועתה הנני מכאר את השם הזה וכל כמיו' אחת
לאחת למצוא חסכון בע' ית' וית' כפי כונת הספר הזה יה ידוע הוא שאין בכל
האותיות קטנה בכמותה כמות יוד וקלה בתנועתה כמות הא' ולכן יה רוחניו משאר
האותיות וקטנים לשם למדה זו לפי שהיא דקה ורוחנית משאר הכפירות ולולי אין
תיבה כפחת משני אותיות היה די לנו באות היוד לבדה להורות על המדה הזאת
כי היוד עם קוצה למדה זו תרמוז ולשל מעלה הימנה אבל אינו אפשר להקרא
תיבה כפחו משני אותיות לכן חברו איה אות ה' הא' הרוחנית שכחותיה שהיא א' אס
בבני והכינו והוא חזי השם והוא ככלל כל השם וכל השם כלול בו וחזיו ככולו
בסוד כ' כל יוד הא' כמלאם ולכן לא יעשה שם מ' שהוא חזי השם השני של יוד
ה' הוא א' הא' כי כל קיומו של ו' הוא ב' יה ישי לפי שבאצלת מחסום סגן אין
למיעוט השגתו ו' בה קיצת ההפסעות והו' להנחיל אוהבי יש ואומר אכן יש יי
התחלת המחשבה וואמרו כי יש עולמות רוחניות כמספר יש כי הם שלשי' לבד עשר
ספירות וכל עשר מהם מאה כבוד ח' ועשר הפירות הרי יש ומשתיאל העשר
מהם הרי אל חכמה קדומה לפי התפשטות המחשבה בה מן הכ' ת' והחכמה
מאין תמצא וע' המחשבה תכל ותודע החכמה ו' חכמה שאינה בקדמותה והיא
חכמת שלמה ובמקומה יתבאר ואמר מי בהחכם ומי יודע פשר דבר רצון
באין גבול הוא התפשטות החכמה באצילות וחלוק הנתיבות כלי קן וסוף זגם יקראו

לכתר

לכתר ה' כי ממנו יצא רצון לכל רוצה גם המלכות יקרא רצון ובמקומו יתבאר •
 ויש מן המקובלי' שקראו לת' רצון ולא ירדו לעומק הענין כי הוא האו' יעלו על רצון
 מובחי כי הוא מובחן וכיתו' עומק כל דבר רחוק מהשיג נקר' עומק ולכן אמרו
 עומק רים ועומק תחת ואין בה הסגה כי אם במחשבה לבד • רחוק • ע"ד הנאמר
 רחוק מה שהיה עמוק ועמוק מיגמלאו ר"ל מי שישיג בו שום הסגה ואומר מרחוק
 ה' נראה לי ואומר למה ה' תעמוד ברחוק • צלחה • כלל מזרים ע"ד משל לרוב
 ארכו ורוחב הרברים הרחוניים והשכילים והנתיבות היוצאים ומתפשטים ממנה
 וכלל מזרים שאין לשרית אומות העולם מה שום חלק כי לא יעלו למעלה מן הכנין •
 מעמקים • פי' החכמה והכ"ת ועליהם אמר דוד ממעמקים קראתיך •
 מן שבה סכה תחלת המחשבה והתבוננות אבל כמיעוט הסגה ועל שתי' נאמר
 מאד עמקו מחשבותיך שעי' שחשבוין בחכמה יבא לחשוב בכת' עליון ע"ד אומר
 נקודה • שניה רוחנית לפי שיוצאת מנקודה מחשבת של מעלה ממנו ונקודה זו
 התחלת יס' • כבוד • ראשון כי הוא ראשון לאצילות • רחמים • לא גמורים
 בערך מה שלמעלה הימנה שהיא כמדת הכ"ת • אש • לבנה והוא העלת הלבן
 שנא' כו עוטה אור בשלמה והוא קוד מנז' פך שבאין בקוף התיבה והם כוללי' טבל
 והם עיקר • אז • כחשכונו' שמכ"מ שהוא אחד על שבע מן הבינה עד היקוד
 והוא חבור אחד עד היקוד ועד כלל והוא רמו' לת' שבאחד שבק"ש ועליה נאמר
 אז ראה ויפקרה וגו' והיא ראית הלב ואומ' המלך המרום לבדו • יום הכפורים
 פי' יום לקפירה הבינה הנק' כפורים שהיא ליטה הימנה והיא המאירה אות' כבוד
 נחלי' ארנון ולשתיהן קודאין י' כי כשתיהן קודו ועיניו כאשר יתבאר עוד בעה"ס
 אור • אבל איננו דק בראשון ויש בו קצת הרגש במחשבה • רוח • שהוא דוח
 לאלהים חיים הנותן חיים לכל חי המוחף על פני המים העליונים • עלה במחשבה
 למחשבה העליונה וע"כ נכללו שתי' באות' יוד וקונה אעפ"י שאין המחשב' תופקת
 בה' אור • מופלא שהיא מכוסה ומוכדל ונפלא מכל זולתו ית' קרוב לערך אור
 המופלא של מעלה ממנו וכפרשת האור ה' פעמים אור וכנודו כפרשה שניה ה' פ'
 מים והתורה היא אור • פלא • זה פלא וכפלאות כלן מורים על החכמה ועל כל
 מכוסה ועלם ולכן תקרו' ג' בה' ללות פלא • אשפה • סבדל קצת הכדל' מחשבי
 מן הכ"ת מזר' המפשטות הרוחות באצילות והיא חכמה מפוארה • יראה • לפי
 שכל הרוצה לחשוב במקו' העליון הזה יש לוליה ולירא פן יבהל במחשבתו להרהר
 יותר מהגבול הראוי ואומר הכתוב הן יראת ה' היא חכמה ואעפ"י שאין מקוהא יוצא
 מדי פשוטו גם המ' לכות יקרא יראת ה' כי חכמה מחכמה ואומ' הן יראת אדני היא
 חכמה שם הזה כתוב כל' לך ד' לתוכך מגאתיו בספרי' המדויקת ובמקומו אבאר
 עקב • ענוה לפי שהוא סוף ועקב לענוה שהיא הכ"ת של מעלה ובמקומו יבאר
 לה ואמה הכתוב עקב ענוה וראת ה' והיא אוחות בעקבה ה' יראה • פלימית לפי
 שכל דקר הנעשה בלב שלם נקרא יראה מפניו הלב והלב הוא קוד החכמה בלב'
 גתיותיה והלב התחלת החיים הנראים והחכמה היא ראשית האצילות המרוגש

ובעין מחשבת הלב יראת יי טהורה וכה ובהירה מכל שכונת המושבות
 והדעות החיצונים היוצאים מזר הכינה ומתמינתה והם דברים נעלמים לא נתן
 רשות לכוחות ובכמה בהמה יבין המתבונן ואולי ימצא גם בדברי הימים בכני
 אלל ויען המשומר בעניו והוא סוד שפעה אלהיה העומד בכח לצאת דרך לב
 נתיבות הידועות לשמע און וקבלה אמתית לידועיהן ויש מן המקובלים יקראו
 יין המשומר בעניו למלכות וא"כ היין הוא ארום ואמ' הכתו ודם ענב תשחה חמר
 והוא משומר ב'סוד ואינו ארום כ' ערן מלשון ענב וערן מלשון ערצה והוא המקור
 העליון היוצא מבח קדם הרמוז בקונו של יוד וא"כ ויטע יי גן בעדן מקדם בעדן
 הבא מקדם ויש קוראין לתת ערן ולמדה זו קדם עין לא ראתה אלהים וזלת ו'
 ר"ל השגה בעלמת מעיני כל חי ואפי' ממלאכי השרת וזם ונעלמה מעיני כל חי וכו'
 ואחול אלנו מלאכי השרת בקע לגלגלת מחלקת הכל ובוקעת ומחלקת בין
 הכל לבין שחור פנים ואחור ימין ושמאל מעלה ומטה ועומק טוב ועומק רע וכל
 ההפכים והמשכילים יבין זה יוד ראשונה של שם הוי' הרמוז לחכמה ולמ' שלמעלה
 ממנה רוח אלהים רוח הכינה ושאר הכיני הנמשך ממנה ספר לפי
 שהיא השניה ושנים הם תחלת המספר וספר לשון מספר הוא ויג ספר לפי שהיא
 התחלת הרושם והוא חתום והוא העקר אור מצותה לכן ומלוכב מכל אורים
 שלמטה ממנו ולא בראשון לבוש היא טלת לבנה והוא הנק' אור לבוש ואמר
 דניאל לבושיה כתלב חיור ולא תלב עזמה ולא בראשונה ויותר לבנה מן השלישית
 פלאות חכמה על שם הפרשת הנתיבות המושבות ממנה ותרגום כי יפלא ארי
 ופריש אחת משכבות שתי מעמודי שלמה יבין ובעו' לימין ושמאל עמוד
 כותרת שכבה מן הימין עמודי כותרת שכבה מן השמאל ער' כל' עמוד ועליו גרולה
 כותרת ועליו חכמה שכבה לימין הוד עמוד ועליו גבורה כותרת לימין ועליו בינה
 שכבה לשמאל והכט בגורה השלישית ותכין תורה הקדומה גובלת חכמה תורה
 והיא הרוחנית בכוד האלפא ביתא רוחנית עליונה ושלש תורות הן תורה הקדומה
 הרוחנית ותורה שבכתב הרוחנית ותורה שכע"פ הרוחנית שעשועים יום יום
 בו ואת התורה הקדומה לעולם הבנין אלפים שנה בכוד חכמה ובינה שקדמו לשאר
 המדות וכבר הזכירו לך שהמדות קרויים ימים בית שהיא שניה ועוקבה להורות
 שיש למעלה הימנה מצויות דק מכל דק בית העולם בית לעולם האצילות
 והנכבדות כלן והכל כלול בה והוא מקומו של עול' ואין עולמו מקומו כי גדול העונה
 אמן ויש אומרים שהוא סוד אכזי ונכון הוא ואמון הוא הית' ואמונה היא המלכות
 בכוד בינה ותכונה בן וכת ע"ד המשל הידוע ומאי בינה בן יי' הי' העה"ב
 קיים לכינה שקרויה עולם הבא והיא אמונה אצולה והוא חי העולמים תחלה
 סוד העבור כי היא מוצא לכינה שבה סוד העיבור בכוד התשובה והיובל
 באשר יתבאר בעורת האל יתכרך המים אשר מעל השמים
 פירוש מעל השמים העליונים ויש מוס' למעלה ממים תחתיים שניים ושלישים
 בכוד סוד והכינה והחכמה הסמי החסד הענין והכתוב קול יי' על המים יי'

על מים רבים והם מלמעלה מח'ד אביה והוא ארנון ואמנו הנהר והנחל והמשכיל
 יבין ויוסיף לקח ראשית שמנים ראשית השפיע הבא מן הכתר סוח
 ראשון לדעת כת מן המקובלים והוא כולל שתי מוחות הוא והכתר והכל הולך אל
 מקום אח והוא הון ומוה המוח יונאים לב נתיבות חכמה וכן ממוח האדם לב גידים
 לדומא וו בריכה העליונה ומשם כל הכרכות והכריכות להשקות את הגן
 ונטיעותיו ועליה באמר בקדשים למעלה מכל הכרכות רוח הקדש קדוש ומקדש
 ומקדש לכל קדושים בכל מיני קדושות מרוחו הקדוש ים הקדמוני כי הוא ים
 לקדמוני של עולם הקדמון לכל נחל קדומים כי הוא קדמון לכל הנחלים
 גונו תכלת שכולל כל הבוים ונותנת צורה ובוון לכל בעלי צורה ובוון וכנגד מדה
 זו בעולם הפ רוד המעלה השניה מעשר מעלות הנפרדים וכנגדה בעולם הגלגלים
 הגלגל התשיעי המקיף היומי לכל הגלגלים ומקיעם וכנגדם במעשה בראשית י
 מאחרות יי אור והוא האור העליון הגנון לנדיקים וכנגדם כי הדרכות הרבוור הכ
 לא יהיה לך אלהים אחרים להרחיק השניות וכנגדה באדם כח המחשבה שהיא
 בלב אחר שיעורר בכח המתעורר שהוא התחלת החיים והמלכות התלויות במדה
 זאת שהיא החכמה היא התפסעות והרחבת הלב בלב נתיבותו הם אהב מבקשי
 האל ודורשיו ויודעו תורתו ולומדיה ושלל לסבוא את האם והאבת הגרים והרעים
 כי כל זה גורם להרחבת הלב עכ ראיונלדבר במדה זו כפי כונתו כזה הספר
 והמשכיל מדעתו ויוסף לקח מעבשוראוי לדבר במדה הקמוכה לה בעור המלמד
 לאדם דעת והוא יעזר על דבר כבוד שמו אמן יהוה אדני עוז ישועתי סכות
 לראשי ביום נשק המדה הג' הרמוזה בשם יהוה היכתב בכתב מורה על הרחמים
 ונקד' כנקו' מורה על הדין נקראת מדת הבינה וכנויה הם לעם השנו המיוחסים
 אליה יהוה אלהים בינה תבינה אל'ים חיים חיי עולם קשר הספירות חמשים שערי
 בינה שבע שבתות שנים שבעה שבועות מתן תורה שש' ימים יובל יובל ג' אולה
 בה' רחובות הנהר תשובה עולם הבא כד'ים חיי המלך נח' לה בלא מצרי' נר' ור'
 החיים עולם החיים נרק עליון שבינה עילאה מקור החיים ארץ החיים ארץ חפץ
 כפורים א'מא עילאה זכרנו לחיים כתכנו לחיים סופר גדול כמותי ארץ ג' בורות
 תה' פל' אותה ל' גמור שמו' עזרת אח'ת משמי ננתרות הזהב תמוסה עליונ' ה' א'
 עילאה שהיא ה' א' ראשונה פר' נכ העליון החשמ' לה כגול אח'ת כשבע זכר ליציאת
 מצרי' ג'אל ישר' קוד היכו' קוד העבו'תה לותרו' ח' מרוח ר'וח הקדש מ'לך ל'אה שבת'
 הגדול ספר' ויא ספר' ור אלד'ינו שבשמים מ'לך העולם מד'קדוש' א'ס הנשמו' ערכות
 ג'שון א'ס הכבים אור מופלא אור נח אור מתנונץ תה'וק ו'רון וה'יה כ'יביאך ש'ן
 עולם הסכל פלג אות' גימול ש'כה שניה צור עזרת ארץ עליונה מ'ים נאמנים פ'אר
 פתח' החופה רוכב שמי רפואה קוחרת על'ת העלות קדש הקדשי נקודה שלישית
 זכול מ'כון אלה' השמים המ'לך המשפט מ'לך מלכי המלכים מ'מי ק'ול פנימי מוח'
 שני כבוד והנני מבארם א' למנוח חשבון כפי כונתי כאשר תשיג ידי בעה והוא
 ינחני בדרך אמת למען רחמינו אמן יהוה השם הזה בתיבתו רחמי ונקודו וקריאתו

דין כתיבתו רחמים מנר שהוא אחוז בעולם הרחמים החכמה והכתר שלמעלה
 ממונו ושלשתן לא יתפרדו ואמר הכתו והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום כינה לכן
 עיקר רחמי כתיבה שהוא העקר ונקודו וקריאתו דין מנר כי ממונו התחלת הדין
 ולכן יקרא בשם אלהים בלא לוי גם הגבורה שהיא מדת הדין הקשה עיקר שמה
 הוא אלהים גם המלכות שהיא מדת הדין הרפה תקרא אלים בלא סס לוי לכן זריך
 אתה להתבונן בכל מקום שתמצא סס אלים לכו לליו מדה הוא רמוז גם במקומו
 מועטים מאד ירמוז למדת התל' לדעת קצת המקובלים אבל מאד מועט והמשכיל
 יתבונן בכל דבר בענינו היטב לפי מקומו. אמן אלף כתר מס פתוחה כינה
 והיא אונר הטוב שנאמ' יפתח ה' לך את אונרו הטוב את השמים ו' תת' והיא צורת
 שכל ונה בית קיבול כנפכה. אלהים חיים שמונן חיים ושפע לכל מקבל
 שפע וחיים מנר הרחמים והדין והמשכיל בכרכת אשר יצר אתכם כדין יבין זה
 היטב גם מדת היסוד תקרא אלים חיים ומדת המלכות גם היא תקרא אלים חיים
 וכל א' יתבאר במקומו כפי הראוי לו לפי ענינו בעה' והזכרתיס הנה לכל ישתבש
 הרואה כפריס. חיי עולם שהוא קיום כל העולמים שלמטה ממונו ומחיה
 את כולם. חיי העולמים פי' חיל החיות העולמים והוא ענש החיים כי הוא
 אחוז עם העולמי העליונים ולכן נקרא בשם. בינה הלשון הזה למקום מוצאה
 ירמוז שהוא בן י' שהוא ראשי חכמה גם הוא לשון הכנסעל ידה יתבונן מתבונן
 לחכמה ולכתר שהם יסוד ועיקר הכל וזולתה אין דרך ומכוח להתבונן בהם כלל
 ואמר הכתוב והחכמה מאין תמצא וכו' הלא תראה כי תאר הכתר באין למיעוט
 השגה מחשכית כי ההשגות ג' מיונים השגה כמנעת להשיג השכל האינושי השגה
 שמשגיגן מציאות בקושי השגה שמשגיגים מציאו ומהות ממונה והחכמה כמציאות
 יותר מושג כשכל מחשבי והבינה במקום להודיע כי השכל מרגיש ומשיג בה השגת
 מקום ידוע בהדרגה שכלי שבה ישכיל ויבין וירגיש כמה שלמעלה ממנה גם מורה על
 לשון בניס ובכין כי הוא אם לבנים העליונים ובונה הבנין העליון שבע הספירות
 שתחתיה הקמת עולם הבנין וקראים בניס בקוד המוח השתוס העליון הידוע
 ומתפשט ויורד לחוט השדרה שהוא קו' האמצעי שהוא הדעת ואם אין כינה אין
 דעת וממוח האב הידוע יצא הבין ישמע חכם ויוסף לקח וכונן תחבולות יקנה וכינה
 לשון איש הבינים כי היא עומדת בין העליונים והחתונים. תבונה עד' הנו'
 בקוד בן וכת והרמוז אליהם תיו ועין. אור לבושו אור הכא מלכשוו שהיא טלת
 לבנה שהיא החכמה העוליה נאמר עוטה אור כשלמה. קשר הספירות שקושרת
 ג' עליונות עולם המתבודד. ועולם השכל ועולם המדע עם שש מדות שלמט' ממ'כ'
 עם המלכות ואי' היא בכלל וגם לעת הרצון קושרת הפיר' המלכות עם ט' העליונו'
 ואז היא אחת בשבעה ואל' תחמה שהם שני קשרים שכן אמר דוד לך ה' הגדולה
 והגבורה והתת' והנצח והיה ד' כי כל בשמים ובארץ הריקשר אחת וחזר ואמר לך
 ה' המלכה פקוק לעצמו והמכין יראה בעיניו ואעפ' בן הכל אחד ועכ' אמר בקי'
 עשר לוחות מעשרה. חמשים שערי כינה כחות ומאורות רוחניות שעל ידם

נאצלו ונבראו כל נאצל ונברא כל ענין וענין טע' טערי הכח הראוי לו לפי החכמה
 העליונה. חפשים יום ע'ד הנו' והמדות והכחות קרויות ימים ואף כי יש מהם
 קרויות לילות וזכר לימי העומר ומת' הרומזים אליהם. שבע סבתות ננים ענין
 זה הוא על ב' דרכים והתכוון שם רע לפי שהמדה הזאת התחלת הבנין ג' תמונה
 עם הבנין וכשתמונה ממנה עד היקוד היא ראשונה והיא קודם שביעית וכשתמונה ממנה
 למעלה או היקוד ראשון והיא הז' וכלן קרויין סבתות ה' וכל השביעיות לזה ירמוז
 והם מט' יום לפי שכל א' כלולה משבעתם ובהאחזוס עם החכמה דבוק תמיד
 בלי פרוד הרי חמשי' יום והוא יום מת' שהיא אנולה מן החכמה שהיא התור' הרומזי'
 ואחזל כובלת חכמה של מעלה תורה ויש דרך אחרת בשביעיות עדן כשתמונה מן
 החקר שהוא ראשון לסמן עד המלכות והוא בכלל אז המלכות שביעית והיא שבעה
 שבעות תקפור לך וכו' ושכעתן כלולות משבעה שבעה עולין למט' והיא החמישית
 ולכן קרא ה' יוכל וגם שביעית ולפעמים שמינית וגם למלכו' יקראו שביעי' ושמונית
 והכל יתבאר במקומו כפי הראוי לכל א' נא' בעה' סחן חזרה כבוד החמישים
 סוכרנו כפי מה שכתבנו. ששח' ימים עשה פי' המדות ג' דולה גבורה תת'
 נ'כ' ה' יקוד את השמים ואת הארץ בינה ומלכות כי היא התחלת הבנין. יובל
 לפי שהשביעית חזרת חלילה כבוד ההקף שהם כעגולה והכל חוזר אליה קראוה
 יובל ואמר הכתוב בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזו ואמר הפילוסוף הכל
 היה מן הקבה הראשונה והכל שב א' הקבה הראשונה והיא קוד' היבוס וקוד' העיבור
 ושבע שמיטות הם דור והיובל הוא דרור והוא חוזר חלילה ומלת דרור תורה על
 הענין מלשון הדרא דכנתא יסוד העיבור ואמר על ב' עניניה' א' קוד' היבוס שהוא קוד'
 הגלגל והענין הכ' יקרא קוד' העיבור ופרשת העבור והוא משל לשביעי' הבא ממדה
 למדה ככטן המלאה ומשם יתפרט לכל א' כפי קבלתו הן לטוב הן למוטב בעליונים
 ועליוניהם ובתחתונים ויוכן ממעשה יהודה ותמר והכנים ומדברי אליהו שנא' הן
 כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. יובל ועל יוכל ישלח טרשיו שהם המדות
 שעל הכהר מזה ומזה. גאולה כי על ידה כל הגאולות ונבאלו מומרים ואמר
 הכתוב גאולה תהיה לו וכי יוכל יא' כי חמושים עלו בני ישראל והוא חסד וזו פי' ככח
 החמשים. חשובה לפי שהכל שב אליה וחוזר חלילה ותשובתם הרמתה כי
 שם בית הכל ושם ינחו כל יגיעי כח ואומר בטובה וכחת תושעון. נהר על ג'
 פנים הא' כפסטו והב' והוא הכהר היוצא מעדן החכמה אשר מקדם והוא מסקה
 את הגן והנטיעות כלן וגם מלשון קבוץ כמו ונהרו אליו כל הגוים והכל שב אליו גם
 מלשון אורה שנאמר ונהורא עיניה שריה כי הוא האור הנגלה המאיר לעליונים
 ולתחתונים. רהובות הכהר לפי שמרחיב ומחפוט בכל האצילות להסקות
 הנטיעות כלן והמגי' איה יצא למרחב מהטרים הנרי' כסיבות הבנין ועוד יתבאר
 ואומר נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש וכו'. העולם הכא פי' הבא תמיד
 בשפע הכיפה בלי הפסק יומם ולילה ולא ישבות ותמיד בא ולא אמר שכלו וזש
 המחדש טעמו בכל יום תמיד מעשה בראשית והיא קוד' והמת' יקראו ג' ע'ה' אכל לא

עדו וכמקומו יתבאר בע"ה. נדרר דע כי מלת שכועה בלא מגורת שבע' זה יא
 סודו המדות שהם עול' הבנין וזה נר' לעין א"כ הנדר הוא בהכרח למה שעל גביהם
 זהם זל נדר חל על גבי שכוע' ואיך יחול עליו אם אינו גדול ממנו ועוד אמרו שכועה
 אינה חלה על דבר מזה והנדר חל ועוד אמרו שכועה כשכע במלך ונדר כשכע
 בחיי המלך הרי שהנדר גדול יותר מן השכועה וכל נדר בלשון הרי עלי הרי שהוא
 עליון וחיי המלכים כלם זכתיב וידר יעקב נדר לאחר אם יהיה אלהים עמדי ועוד
 נדר לשון דירה שהיא והעליונות דירתו וכיתו של עולם הבנין ומלאו. חיי המלך
 כח הת' ספק' מלך והוא מלך ישראל. נחלה בלא מצרים לרוב ארכ' ורחבה
 לרכקות מה שלמעלה ממנו והיא נחלת יעקב והיא למעלה מן השרים הצדים סביב
 לבנין ואין שטן ואין פנע רע וגם החכמה קרויה בשם זה ואמר בס' הכן בחכמה
 וחסם בבחינה להורות כי הכל אחד. צורך החיים הנעימים העליונים
 אשר אין להם הפסק ויש צורך החי' על גבי צורך החי' עדו כבוד נפש ורוח ונשמה
 זו על גב זו ממדה למדה נפש למלכות ויסוד ורוח לת' ונשמה לכינה ולכן יקראו
 כלם נדוד כפי אשר מובה הנשמה הטורה לעלות ממעלה למעלה של מעלה הימנה
 עד הגיעה לזה הצדור העליון שנא' והיתה נפש ארוני צורה בצדור וכו' והכסמ' היא
 תכנית קוד גורת האדם באבריו והוא קוד המלכות. עולם החיים עולם שעל
 החיים הנתינים לכל חי כל ימי זכאו והיא הרי בשמים שנאמר ברח דודי וכו' והוא
 הקלוק הכבוד עם בחלף הטביעי. צדק עליון לפי שממנה תחלת הדין מצד
 נקודתה המצדק הכריות והכתוב אומר צדק צדק תרדוף. שכינה עילאה לפי
 ששפע אצילות העולמים העליונים שעליה שוכן בה ומשם תקבל ותשלח לכל חי.
 אימא עילאה שהיא אם לכל חי כאצל וכפרד וככרא. מקור החיים על שמוטת
 החיים מן המקורות העליונים ולזה יקראו שלשתן מקור החיים בשם ואל טטעה
 בזה. ארץ החיים לפי שהיא תחת החכמה וכל השכל מחבירו קרוי ארץ כנגד
 של מעלה לו בין שיהיה במעלה או במקום החיים שהחיים העליונים שוכנים בה
 והמלכות גם היא נקר' ארץ החיים. ארץ חפץ ארץ שפועלת בחפץ פשוט בכח
 החפצים של מעלה שאין להשיג טעם חפצם והיא ארץ להם. כפורים לפי
 שמכפרת ומלכנת עוונתם של ישראל אחיותה בעולם הרחמי הלכן העליון ומלכות
 לשון זהרית בכחם וע' בנקודת' כמו החכמה כי הא בהא תליא. זכרון לחיים
 כתכנו לחיים אנו מתפלל'ן שיעלה זכרוננו ונכתב לחיי ע"ה שהיא הבינה ע"ה וזכרון
 שהוא ה' קוד ושם יתבאר במקומו בע"ה. שופר גדול לפי שתוקעין בשופר
 ב"ה של יוכל להמטיף השפע הגדול על כל הדברים ולגאול גאולה שלימה וזרות
 אחתי כלי הפסק לכל הדברי' ולכן עברי' ישראל ונחלתם יוצאים בעובל מתח' מחויק
 כס לרמוז לגאולה ואנו אומרים כתפלה חקע בשופר גדול לחירותינו. בשותי ארץ
 פי' גבוה מכל הארצות שתחת מעלתה והיא ארץ עליונה לכלם וכל שלמטה לה קרוי
 ארץ בערכה. גבורות שממנה כל הגבורות היא ומדת הדין הכקרא' גבורה
 ומר' הסוד' ג' קרויה גבורה ומלכות קרויה פי' הגבורה ואנו אומרים מי ומלל גבורת

י' וכתפלה מי כמוך בעל גבורות • החלה כי צריך להלל על הגאולה ועל
 התמורה ועל החירות והניסים והנפלאות הבאים לנו ע"י הבינה וכת' וכן דמויה
 תהלה ותהלה הוא תקון תכשיט הבינה ולכן מצוה לאומרה בכל יום גם המלכות
 תקרא פהלה והוא הכוון: הלל גמור והוא הבינה כי גאולתה שלמה ותמימה
 והלל שאינו גמור למלכות והלל גמור למועדים פהם שכונות וסוכות וגם לחנוכה
 מטעם הנס הנעשה בשמן והבינה מוריקה השמן על כרות המזורה ולגדול יקרו
 אין לאומרו בכל יום והלל שאינו גמור לר"ח כי מדתה תחייב זה למשכיל והלל מלשון
 בהלו כרו ומלשון הלולא • הלאות על ידי דבוקה בחכמה קרויה פלאו כמותה
 גם על שם קץ הנפלאות הנסתר והגנוז בתוכה עד יערה רצון כימי צאתך מארץ
 מצרים ארצנו כפלאות ולא אמר ארצך והוא סוד כעלם • שמינית עשר כסדבוקה
 עם המלכות היא שמינית והיא עצרת בקוד מ"ת ביום חמשים שהיא תחלת הקף
 שמיני והיא שמיני כנרות חנוכה וכמנורת זכריה והרמוז בה וגם היא כחשבון ימי
 הסוכות וגם מדת המלכות תקרא שמיני עצרת והוא על דרך אחר ובמקום יתבאר
 בע"ה ועל זו המדה אמר דוד למנצח על השנימית ובכנו ח' נימין • אחת משמי
 צנתרות הוהב המריקים שפע שמן הקדוש על ז' נרות מנורת הבנין הידוע נרמוז כבר
 ושתי צנתרות הם חכמה מן הימין ובינה מן השמאל • תמונה והיא עליונה
 והיא כדמות נקבה לקבל ויש תמונה והיא אחרונה שהיא תמונה ולא כל תמונה
 והוא קוד גדול ולא תמונה לתת כי מספר תמונה כרצוף אדם ותת הוא אדם •
 היא ראשונה של שם יהוה ומהי"ד והה"א שם י"ה לכן דבוקה בחכמה דבוק עולמי
 תמיד בלי סלוק כלל ואות ה"ה כנורתה היא קוד הי"ד כי היא כעין דלת ובתוכה
 ו' כוהה וראה והכן: פרגס העליון המפרנס לכל ההויות גם המלכו יקרא
 פרנס הגדול לכלמה שתחתיו • החשמלח מורה על האצילות שלם ודע כי
 יחוקאל דבר בעולם הכפרדים בענין המרכבה ורמוז למרכבה אשר עליו עד לאין
 קץ ומלת חשמל תורה על ו' קצות הבנין לכד ומלת חשמלה תורה למדת המלכות
 עמהם כדבוק והיא האחרונה של שם הגדול ואו היחוד שלם יי אחד וכמו אחד
 ב"ה ומלת החשמלח תורה על הבינה ושם קצוות לכד ובמלת חשמל כונות רבו ועוד
 יתבאר בע"ה יהוה ארדי להריק השפע למט' לשם יי ארדי בעת הגלות הרצון העליון
 ארדי"ה הוה כנקודה אלהים לכקש שעה ועת רצון להמשיך השפע מלמעל לשם אד
 כמדת המלכות • סגול בענין זה חכמה מן הימין בינה מן השמאל וכ"ת על
 גביהן • ויש דרך אחרת והיא סגולתה שתיים למעלה ואחת למטה כוה והם חכמה
 לימין וביד לשמאל ותת תחת שתיהן כי הוא מקבל שפע משתיהן והמשכיל המדקדק
 היטב יבין וראה וישמח: אחת בשבעו מדות הבנין עם המלכות והם סוד
 מנין הזאות של י"ה • אחת אחת אחת אחת ושתיים וכן לכלם והיא עם כלן וכלן
 עמה זכר ליציאת מצרי' כי בה קוד הגאולה של מצרי' בקוד וירא א"ס את כני ישראל
 וידע א"ס הא לבינה והב' למלכו ובמלת וידע קוד חתו והמשכיל במלת וידע דשמואל
 יבינו גאל ישראל כי הוא קוד הגאולה עבר ועתיד יסוד היבוס בקוד ההקף

ספר היכל ה'

לשון חבור המשלשים לך קדושה ג' מימין ג' משמאל ג' מלמטה למעלה וקדוש יעקב
באמצע וקרא זה לאה ואמ' שני כרובים מתחברי' כשאומרי' קדוש למטה גם למעלה
קדושי' אם הכסמות הפנימיות שהם ההיות והנפרדים ערבות עליון
לזה היותו הקרוי ב'סם רקעין ושמים וכולו לרוכב בערבו ב'יה שמו וה'לכות תקרא
ארץ ולא רקיע ולכן צריך אתה לומר שהב'נה היא כנויה בשם ערבו' והרך הגלגלים
אחרת ויש מי שקורא למדת יקוד ערכות ע"ט התערוכות שהכל מתערב שם
לשון לפי שמוציא הכח מהכחות העליונות לאור כשפע היוצא ממנה כדמיון
הלשון המוציא בדבורו כל כונת הלב והוא שלוחו ושלוחו כמותו אם הכנים
ההיות שנאלצו ממנה בקוד ב'נה תבונה והיא אימא על'הה שזכרנו אור
מוכלא בכח כתר' וקכמה אבל לא מכוסה בהם ועל האמת הוא מופלא ומכוסה
בערך שאר המדות ועוד שהוא מופלא ומפליא לעשות בבנינו אור נח ולכן
ולא' מנוחה בעליונות מזד תערוכת הדין שבו אור מתנוצץ מתחיל להקראות
ולתנוצץ כניצוצות וע' הפרש רוב פעולותיו והוא פעם נכנס פעם נגלה פעם יצא
חחו דבר מעורב וחשוך בלי טום הבר והכדל' ונמש ונורה בראית לא שהכל עומד
בה בכח וזמנה יצא כל דבר לפועל קו ירוק קרוב לתכנית הוהב ואמר
הכתוב בירקרק חרוץ והוא קוכב ומתקן העולם והוא התהו וממנו יצא גם החשך
והדין הקשה ילא כי זה הקו הוא קו המדה של עליו ונצא קו ולפי זה הפי' נר' שהיא
המלכות והיא כי יביאך והיה פרשה שניה שבתפלין בכיח הארץ בקוד
גאולת מזרים התלויה בכ'נה הדרור והחירות מכל נד' שין שלש על גבי ז'
תחתונות והן שין של שלשה דאסים והוא קוף עולם השכל והמדע ותחלה לעולם
הכנין והוא כוללת כל העולם פלג' שהים מלא מים וממנו מתפלגים כל מימי
בראשית עליונים ותחתונים אותיות יהו הם קפר וקפור ומושכל הוא בקוד
האותיות אות גימל גומל חקדים טובים שהם החקד והם מים מרוח ומגדלת
החקדים וגומלת לחיבים טובות בקוד תשובת העבור ומגדלת הילד וגמלתו שכל'
וגדל הילד ויגמל והיא ספירה שלישית שבכה לעמוד השכי כבר בארתיו
בספירת החכמה אור לשון מוצא ולשון חווק והוא צור אברהם וצור יעקב
בקוד ב'נה ותבונה ואמ' הפיעו אל צור חוצבתם ואמר הכני עומד לפסיד שם על
הצור ויש מדות אחרות קרויות צור ובמקומו יתבאר ארץ עליונה וכה תהו
ובהו וחשך על פני תהום והם חכמים מפלמוות פי' לחות מציאות לחלוח המים מן
הרוח ומהם מוצא מים הבאמנים אשר לא יכזבו ממנו וזה שפע האותיות מן הרוחני
אל השכלי אל הגשמי בערבו ואלו האבנים הם האותיות והם חכמי בהו שנתהשמו'
עצרת כלשון חכמים לפי שבגנתה תורה והוא יום אל' לברך ולכן תורה ח'כי תורה
שבע'פי' לתורה שכתכל גם שביעי של פסח הוא עשרת ועוד יתבאר זה פאר
בקוד התפלין שבראש שמוכה הקבה בתת והמלכות שמלכים בלבושו לתת' פתחי
תחופים כי היא בית שער לעליונים כתר' וקכמה רוכב' שמים רוכב' על השמים
גדולה קת' גבורה רפואה שכל' ושב והפאולו עבדי התשובה שחמק רפאה

רפשי כי הטאתי לך. סוחרת ועט שמקפת הכל כי תדגוש בבב כחור והוא טס
 אכן טובה גם המלכות נקראת חסרת כפי ענינה ובמקומה יתבאר. אלהי
 השמים ימן ותת ושמאלו. הסלך המשפט שלך על המשפט שהוא תת והוא עצמו
 משפט מסביל המכין. מדך מלכי המלכים הפסירות התחנות קרויים מלכים
 נצח הוד יסוד ומלכות וג' אשכ' ע'ו ג' ד' ג' ג' ג' תת מלכים על המלכים כי כל אחת
 מהתחנות ענף מענפי של מעלה ממנה נגה מענפי הקטן והוד מענפי הגדולה
 ויסוד מענפי התת ומלכות מכלן על בן הם מלכי המלכים והכונה מלך על מלכי
 המלכים והכתר הוא המלך העליון וסמור הדבר מאד. מי לטון תמה הוא
 ואמר הכתוב שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה ואמר בראשית ברא אלהים
 והוא לטון מים כיוון הכונה תולדות המים התחנות והיא ועליוניה הם מים
 העליונים התלויים במאמה והוא ברקיע המכיל בין מים למים חכמה וחקר והפ'
 מורה על זה בדרך המאורות היא הטיפה שהוגלדה והם המים אשר מעל השמים
 ואמרו רזל מים העליוני זכרים ותחנות נקבות ורוכ המקובלי אמרו כי ה' הפירות
 הראשונות הם מים העליונים וה' התחנות מים תחנות ע'ד זה תת וכלל והוד
 ויסוד ומלכו ואינו מתישב יפה מכמה טעמי והמדקדק בעומק הקבלה יבין מעצמו
 והרי הם שבעתים מכלל הכנין. ועני כבוד הם מים התחנות המתגברות
 ופוחות פיהם לקבל ממים העליונים והם נקבות ככברה להריק על הארץ. ויש
 מי שאמר כי המלכות לכד הוא מים תחנות ואינו נר' כן כי אש שהחלקי הארבע
 הם זכרים והממטי נקבה וכלל המים הם ז' בפרשת בראשית וחמשה פעמים מים
 בפרשת יהי רגיע. קול הפנימי על יד הרוח וממנו מתחלקים הז' קולות
 הרמונים בספר תהלים כאשר יתבאר בעה. סוד השכי אכל הוא פתוח שלא
 כדרך העליוני ויורד דרך חוט השדרה לקיים כל הבנין והו' כלול וכולל כל המוחות
 העליונות עמו ואם הוא שני גם הוא שלישי והכל אחד באחד והכל ראש אחר
 זלשתן יחד קרוין ראש וכבוד פיקי המרכבה למתכוון בה הישב והראש הוא
 הנכבד שבגוף האברים הגלילי וכולל אברים רבים והכל קרוין ראש ולכן אשתתומם
 ומדת ההתקרא ראש ובמקומו יתבאר בעה. זבול מלשון חברה ודירה
 וחבור ואמר הכתוב הפעם יזכילני אשמי כי ילדתי וכו' ואחד ילדה ב'ת והאיש חכם
 מאד. ואמר הכתוב בנה בכיתי בית וכול לך וכו' ויש קוראין למדה זו עצמה מ' כון
 כי היא מכון לכל העולמים כי כל העולמים מכון וכבא לשבתו והוא יושב על כלם
 והו' מכון וקומו מחבר' כי היא מכון לכל העולמי כי כל העולמי מכון וכבא לשבתו
 והו' יושב על כלם והו' מכון וקומו מחבר' והו' נקר' חו' העולמי ויש מדה אחר קרויה
 זבול והו' ע'ד אח ובמקומו יתבאר היטב בעה. קדש הקדש יקדש על כל הקדשי
 ומקודש גם הוא קדש לקדשים העליונים ומקודש בקודשתם. נקודה שלישי
 מבואר הוא. עלת העילות לכל העילות העוללות ממנו בעולם הכנין והמתנה
 ממנו והוא אחד עם העילות העליונות והכל אחד. כבוד עליון דע כי יש כבוד
 למעלה מכבוד וחכמי הקבלה אמרו שהסס כבוד עליון ואמצעי ואחרון ע'ד כת' חכמה
 בינה כבוד ראשון וגדולה וגבורה ותת כבוד שני נצח הוד ויסוד כבוד

שלישי ולכן קרויים פנים וקולות שנה' פני ילכו וכו' לא תוכל לראות את פני ונאמר
 וכי' לא יראו וכלן בלוגין כחמד ודין ורחמים שהם אמת וקול ורוח ודכו' והוא הכבוד
 העליון והתת בקא לו והוא הקרוי כסא הכבוד כסא הכבוד יושב כסא למעלה
 מכסא וכסא למטה מכסא וכל אחד כסא למה שעליו וכבוד גדולה שלמטה ממנו
 השם המיוחד מיוחד בעליונות ומיוחד בתחתונות עמהם גם מדת התת יקרא
 שם המיוחד כי כל שם כן דלותיות ההויה יקרא שם המיוחד כי באותיותיו מיוחד
 הכל. הפרך הגדול מצד הספר מלך על הגדולה והוא הגדול המלך הקדוש מצד
 התת קדוש יעקב מלך על הקדושה והוא הקדוש. באר שבע פי כבוד ומקור
 לו הנחלת ממנה ודע כי ג' מדות עליונות קרויות ומיוחדים לקדמו של עולם
 גוון מדה זו הו' יחוק והקני ירוק שיאמרו העולם שהו' קו ירוק שמקיף העולם וזמנו
 הבנין קרויות ימות שאלו זכו ימות עולם כלנו שנות וכו' גם המדה הזאת קרויה
 כסא הכבוד כי הוא כסא לחכמה והוא הכסא אשר השלג והמטר תחתיו שממנו
 נבראת הארץ העליונה ודע כי הכבוד העליון הכלול מג' המדות פועל בעליוני פני
 בהיותו והמדות האלויות ממנו פועלות בעולמות הגופניות עכ' נקראו גו' פניו לה
 שהם גופות חלילה. ולפי שעולם הבנין הוא ראש לכל העולמים הנכראים הוצרכו
 לדבר בו ע' יצירת הארס ואכריו ע' האמונה כסיר הסירים ולכן אל תשתומם אם
 תשמע שבעלה שמות למקצת מדות הבנין בשמות אשר העלו למדות העליונות כי
 לא דבר רק הוא וכמוס הראוי לכבוד יתבאר בע' ג' מדות הללו יקראו צדור
 המור והם ידע רעת וידעו וה' את הוא דע' כי הו' דעת ממוח האב יצא הבן וכנגד
 המדה הזאת בעולם המלאכים המעלה השלישית וכלגלי' גלגל הככבים העליוני
 במאמרות המאמר הג' יהי רקיע כי הדברות המורה עליו הוא לא תענה ברעך וכו'
 לפי שהוא מענין הדבור ואין דבור בלא קול ורוח. וכנגדה כארס כח המדבר שהוא
 שלמות הארס להיצא מן הכסא אל הפועל ע' הדבור מה שחשב בלבו ע' הכח
 המתעורר. המצות התלויות בכח מדה זו שבה קול ורוח ודבור ולשון הם עניני
 התפלה כחתוך כי בה קול ורוח ודבור ולהגיע עדיה היא התפלה ולהתהלה ומצו'
 ואזהרות נדרים ושכונות והזכרת שם אלי' אחרים ומחרף ומגדף ומקלל ואכו'
 זאמו והתרחק מדבר שקר וקרוא קט' ערב ובקר ולימוד התורה כל זה כח הדבור
 ומלכד זה מצו' קוב' כי יראשון כיהי' אל חם הבני' שהי' אל חמ' נשי' שחז' עמודי' וכל יום
 ויום מימי הקוב' תרמוו למד' ולכן קרבותיו חלוקי' עכ' ראינו לדב' כענין מדה זו כפי
 אשר יעדנו לדבר בה כפי כונתו אשר כבר קדמו להודיעם בספר זה והמטכיל
 יתבונן וילמוד דבר בענינו כפי הראוי ונחה עליו רוח ה' ומעכשו ראוי לדבר במדה
 הסמוכה לה שהוא תחלת הבנין פעורת המקרה במ' עליותיו והוא יעורנו על דבר
 כבוד שמו אמן. האל חמ'ם דרכו אמרת י' צרופה וכו'. המדה הז' היא
 הרמוזה בשם ש"ל ושמותיה וכמוייה המיוחדים אליה הם אלוי' אל' עליון אל גדול
 רחום הגון ארך אפים בעל החוטם ורב החסד עב' גשרים מים קדושים מים מרוח
 בר' מים תחתונים אבנים מכלומות נחל ראשון וי' נחל שני מים וכו' אל חלטה
 רוח בינוני כף זכות צמר לבן עמר נקי כסף לבושי' בתלגחור מזרח וי' דרום

דרומו מזרחי ורועות עולם ימין אל עולם מעון כהן חסיד מ'כאל חכמה חסידך
 הדאטוכים כהו אכני תהו מ'ים דוממת מי כור קול יי על המים ערף עין עבות
 ג'נת הכומרת הימני הר' גר'ויים שמ'ע חמ'ל חל'ב אור הלכך טל'ת לככה חכמי שיש
 טהור פני אריה מגן חכרהם יד הגדולה להכה טרה תכומים חכיון עז אלנה ולפי
 דעמי שהסם הזה נאות לתת יומ ועוד יתבאר בעה והנני מבאר השם הזה והמדה
 עם כל כנוויה ראשון ראשון בכל מאודי בעה והוא כרחמי יד ריכני בדרך ישרה
 אל השם זה הוא סמוך לכנויים ותארים רבים וצריך אני לפי כונתי בספר הזה
 לעורר לב המעיין בו השם הזה נקרא אל עליון והו' רמו' לכתר וגם לחכמה ולכונה
 טהם עליוני עליונים ויקרא אל מלך והוא רמו' לכונה שהוא מלך על כל הבנין כלו
 ולכן אנו אומרים בתפלתנו בעת בקשות פליחות ורחמים אל מלך יושב על כסא
 רחמים וכי יושב על הת' שהוא מדת רחמים ומתנהג בהסידו' שמש הכלפי חסד
 אעפי' שאין אנו ראויין לרחמים וכשפועל במדת ה' חסד וקרא אל גדול והכתוב
 אומר ארך אפי' וגדול חסד וכשפועל במדת הנכורה יאמר א גבור וכשפועל ברחות
 ונפלאות בכח תכארתו יקרא אל גורא ויקרא אל צע'לם שהוא תקיף על המדות
 הקרואות לעולם ואל טד' רמו' ל'סוד וגם למל' כות כאשר יתבאר ובשאומר א בתם
 הוא רמו' למדה זו ואל פירושו חקיף כמו ואת אילי הארץ לקח ויאמר הפתוח אילותי
 לעורתי חוטה והוא תקיף בחסדיו ומגביר חסדיו ורחמי על הדין והפורענות והוא
 תקיף ומושל על גובר מדת הדין ותוקפו ומאריך אף ומרחם ויש סוד בכך מספר אל
 ואין זה מקומו אל עליון גם המדה הזאת תקרא אל עליון לפי שהן על כל הבנין
 בחסדיו וברחמי והכונה תקרא אל עליון ויאמר הכתוב ברוך אברהם לאל עליון
 ופירושו ברוך אברהם בעל החסד לאל עליון גומל חסדים טובים הגדולים וקונה
 שמי וארץ תפארת ומל' כות אל גדול גדול במחילה ופליחה מצד גדול חסדו ולכן
 אמ' משה ועת גדל כח אדני פי גדל הכח בכח החסד וכח אדוני ידוע הוכיחתי
 עוון רחום לרחם על הכני' אעפי' שאין ראוי מעצמן כ'כ ונתתי בשדת ה' קד אכל
 מדת הת' נקרא רחמן לפי שפועל בתחתונים וה' חסד לא תתפעל חנון חנון
 חנם אעפי' שאין ראויין כלל מצד הדין ויאמר וחנותי את אש' חנון ארך אפים
 מצד ה' חסד מאריך אפו ומעכבה מלהפרע מאת החוט אולי ישוב מהטאתו ויתשוב
 האף ונפלה ל' בעל החושים פיורעלה אריך האף לכל יצאנו שנוחה חוצה לה
 טרם שיחול הנגף ולכן הוא בעלה וכופה אותה כי הארון הוא בעלה אלוה שאלו
 אלוה מתימן יבא ומדת ה' חסד היא הדרוס לדעת קצת המקובלים ואלוה
 יעקב הוא ההפכי הנור אגם מים בכח מי החסד חסד פי עשה טוב לכל הפן
 ורצון בלי הכרח דין יורב חסד מרבה להטיב ומטה המאונים כל פי החסד
 והרחמים וחבר עולה במיין עכ' והם עכ' גשמים כבוד אותיות השם ע' ל' ה' ו' ו'
 ה' במילואו והגשרי' הם לעבור מכסא ה' חסד לכסא המשפט כבוד הגשמים עברו
 יש את הים כח הם חוכים על הים כבוד ויטעו ויטעו ויטעו כבוד צופו ע' גרוף ה' חסד
 ומלת גשמים משל לכחות עליונות האחדים כחסד וכאשר כנו לחסד בטם מים כנו

לאלו הכחות כשם גשמים מים קדושי שבאים ממקום קדוש מבית החכמה
המלך העליון ובהפכך המים המרים הכלין מן החוץ ממדבר עוול וע"כ קרא שמה
מרה כי מרים הם מים מרוח לפי שיצאו מן הבינה שהם רוח מרוח והם מים
תיים אשר לא יכזבו לעולם ועד מים העליונים עליונים אשר תחתיהם והם
תחתונים כנגד מה שלמעלה כי יש חסד למעלה מחסד וכתוב אחד ואמר כי גדול
עד שמים חסדך וכתוב אחד ואמר כי גדול מעלת שמים חסדך ואמר הכתוב כי זכות
מעל גבוה שומר אבנים ומפלגות בלשון חזק והם מסל למוצא המים ולחלוחיתן
גזל דע כי כהר הבינה יתחלק לו נחלים והוא גם ממספר השבעים והנהר הראשון
המתחלק הוא נחל הח"ק לכל לפי החשבון הוא נחל שמי מים רבים לפי שמי
חסדיו גוברים ומתרים תמיד לכחות אש הנבוכה השורף ככתב הדין ויש
חלושה דע כי כל המדות כלולות כל אחד ואחד מכל הכחות ברוב או במיעוט ואין
לך מדה מיוחדת בענין ידוע בגדל זולתן שאר המדות וע"כ אין מים כלל אש והיא
חלושה כי גברו עליה המים והוא כזה מאד כן תקנץ בטעיות ברר עיקר
טבעו מים והוא הכף לאש וממנו יצא אש פנא ברד ונחלי אש הרוח כי נחל בי הוא
סמוך למים יותר מן האש וממנו קבת מים על האמת אבל החסד הזה רובו מים
ומיעוטו רוח כף וכות חין לך מאזניים כלי שמי כפית והמדה הזאת היא כף
זכות כי לעולם מוכה ומדב להטיב לחפש זכות על הכריות לזכותם כדינם גם מדת
הת"ת יקרא זכות כי הוא הזכות וזו היא הכף ובמקומו יתבאר צמר לכן ועמד
כפי לבושה לבן וכפי ברוב החסד והרחמי המזהילי ומשמחים ומלככים לכל פנים
ועליו אמרו ג"כ לבושה כתלג חיוור פי כי מלבוש החסד כמלכוש אשר למעלה ממנו
הנק תלג חיוור והוא דמיון במלכוש שלא כעצם והבן זה היטב כסף והוא צרוף
ומזוקק מכל השבעתים ואין בו סוגים והמדה שכתבנו תקרא והכ מדד הדין והיא
קדושה וחיבה מן הזהב ואמר הכתוב לי הכסף ולי הזהב סורח דע כי ליחס
המדות נגד רוחות העולם יש חילוק בדעות המקובלים מהם דרום ערו ואמר כי
החסד רמו למזרח והפחד למערב ות"ת לדרו ומ"כ בת לצפון והביאו ראיה לדבריה
והמדה הזאת מהם יקראוה מורח לפי שהיא מדתו של אברהם אע"ה כשם מי העיד
ממורח ואמ' זה אברה בעל החסד שהאיר מורחו של עולם ואור החסד ונח ומזרח
וחסד וצדקה ככפיו ואור חמתו יהיה שבעתים ככל אור ז' ימי הכנין ומהם קראו
הדרום והוא סוד המכינתך יאמר כן יפרוש ככפיו לעיני פי כי הת"ת הקרוי שמש
וחפץ לעולם הולך ונטה לדרום החסד וחפץ לכו הכרוי וגם לפי שקוראים למדת
הדין הקשה צפון קראו למדת החסד דרום והמטכיל המבין יברור לו הדרך הנאות
זרועות עולם הוא הפחד והוא הזרוע הימין והוא העשה חיל והוא סוד פרכי
והמרכבה וה"ת הוא הראש והחסד הם הזרועות ונ"ח וה"ד השול יסוד הוא הכנין
הכרית כרית המילה ומלכות הוא המערכה המקבלת שפע מכלם אל עולם
מקמו וחוקו ואילותו של עולם ומגדלו כגדל חסדו ואמר ויקרא שם בשם
פי אל עולם ואברהם הוא בעל החסד ויש מדות אחרות כשם זה וכל דבר יתלמד

מענינו • מעון הנאלל מחכמה'הים שהיא מעונה לשהי קדם בסוד ראשונה'היה
הכונה והוא רקיע שני כי הם ו' רקיעים וארץ אחת גם החכמה' תקרא מעון ואמר
הכתוב מעון אתה היית לנו ומעונה לדעת ר' עזרה זל • כהן • והוא גדול לכן
מעוטף במעיל החמד' והוא איש חסדי' ואמר הכתוב תומיך ואוריך לראש חסדיך •
חסיד כשפועל כל פועל בחסד יקרא חסיד • מיכאל' והוא הסר הגדול והוא סר
המים ואמר שהוא כהן גדול למעלה ועושה חסד עם נפשות הצדיקים ומקריבן על
המזבח העליון על בן סמכו מדה זו נטע מלאך זה על גר הדמיון וכן קראו למדת
הפסד גבריאל ערז' לפי הענין ויש בוה ענין בלי ספק אבל אין זה מקומו לפי כונת
הספר הוה ואמר מיכאל באחת אחת לבנין • אברהם לפי ששם אברהם חסד
עם הקב"ה להודיע אמונתו וזיתו לכל וגם עם הצדיק' הגדול חסדו להורות האמת
ודרך ה' ולהנחם מנכסיו בכדיבות ולחפז מהתהוה' סד לכן סמכו לנו שם זה למדה
זו ואמר ברוך אברהם לאל עליון • חסדיך הראשונים המורגשים והם חסדי טובים
לא העלויים שאין למעלה מהם ולא המתונים שהם חסדי דוד אשר אליו החסדים
ראשונים להם בהו • כי בו הוא והדברים שהיו בתהו בכח יצאו בה לפועל כי הוא
מלביש התהו בניור דק מורגש ולכן אמרו אברהם שהם מורגשות והם אכזבים
מופלגות לחות שאמרו • הם • דוממה שותקת ומזכרת לקבל השפע העליון והוא
עם הצדיקת כנחת והשקט והוא מים של אמט' האמור בקי' בסוד אש מים זרות •
חביון • עו פי' שעו הגבורה נחבא בו מוד פועל הח' קד והגבורה והמלכות יקראו
עו ואמר לכשי עו ורוע יי' פי' התלכשי במדת הגבורה • קול • על המים זהו
אחד מן' קולות שנון מכח הרוח ואנו מסבחים על המים האלו והוא סוד בסוף המים
בחג כל ז' והוא אש הכנים שמחה • מ' כיור פי' מי מים הבאים מהכיוור העליון לקדש
מהם אהרן וכניו הכניו יי' ידיהם ורגליהם לקיוס העולמות • ענף עץ עכות אחת
מג' הדקי' שהם חסד' גבורה ותתנום סקור לג' חסד' לג' עליונו' אף דעת זה עול' יפה
ואל תחוש לו • גורת הכומרת על העמוד הראשו' שהוא ב' כח' אכר כתבתי זה למעלה
הר גריוס על שם הברכה וברכה מלשון כריכת מים ולמדת הדין יקראו הר עיפל
וע' כקראו לו את הר גריוס כי היא הפכה • שמע והיא פי' שליטת שבתפלק איהא
אולה אהבת חסד וגמילות חסדים לאהבה את השם וליחדו בכל נפש' ובכל מאורו
ואנו זריבין לעורר על סוד כונת קט' להורות הדרך אשר יבין בה הקורא והוא על
ב' דרכים והכל חוור אל מקום אחד • הדרך הא' הוא כך שמע ישראל כמדבר אל
חברו • יי' כיון למדת הבונה ולמה שלמעלה • אלהינו יכוין לחסד' וגבורה • יי'
יכוין לת' עם כל הכניו • אחד אלק לב' תר עליון ולא יאריך בה • ח' יכוין לחכמה
עם הבונה והכניו עד ה' סוד והוא ככלל • דלת יכוין לעשרת המלכות שהיא דלת
רכתי בסוד ג' היכלות והדרך הזה הוא המיוחד למעלה למטה • יש דרך אחרת
ליחד מלמטה למעלה והוא כך שמע ישראל כמדבר לקהל ישראל יי' יכוין לת' עם
ג' כהן והוד ו' סוד וגם עם המלכות אלהינו יכוין לגדולה וגבורה יי' יכוין לת' עם
ג' כהן עם הכתרים העליונים אחד יכוין לבת' ולא יאריך • ח' יכוין לחכמה

עם היסוד שהם ח' סביר ד' לת והיא רכתי יכוין למדת המלכות כמו שאמ' למעלה
 והח' ס' חסור ומיחד וממשיך השפע למדת המלכות ואומר ברוך שם יכוין לכרך מדת
 המלכות הקמויה שם כבוד הוא שם לת' שהוא כבוד לבינה שהיא מלכותו של
 הכתר לעולם ועד לעולם לת' ועד למלכות ומאריך בד' לת' יותר מן החית' ושמ'
 הדרכים טובים והולכים אל מקום אחד יי' אחד ושמ' אחד והמטביל יברור לו את
 אשר יחפץ לפי דעתו י' שער דמעה בכוד המים מן רוח הבינה ולכן לא נעלו
 כי חסדו לא יתמו ואמר הכתוב חסדי יי' כי לא תמונו כי לא כלו רחמי וזה דמעה
 תרה מן הראש מן המוח גם היסוד יקרא שער דמעה י' חשמל בכוד המרכבה
 העליונה אשר מרבבת יחוקאל הומת אליה והחשמל הם ו' קצוות חקר גבורה ת'
 ג' ה' ה' ה' יסוד ואמרו ז' עמים חסות עתים ממלכות וכן הוא האמת חסות מלשון
 שחוקה ממלכות מלשון מלה והם חסות כשמקבלות השפע וממלכות כשמטפחות
 חלב ידוע כי הוא לכן והוא כי התחלת כל הדרכים הם רבים ודומים להלכה וזה
 יראה בורעים כשימכו בארץ בעת הצמיחה והנדול וזכה תולדת הגבורה יתפך
 הלבן לדם אז לין אדום וסוד תחלת הבנין ואמר הכתוב וכלא מחיר יין וחלב
 המעוררים באש הבינים מ' ת' ישראל שהוא כלול מכל והכל כלול בו ואם גברו בו
 הרמזים והחכם ישמע ויוסף לקח י' שדה חכמים התפוח כלול מג' גוונים אדום
 ירוק ולבן והם ג' צורה ת' והם כלולים מג' גוונים הללו י' אור הלבן המכריך
 מזוין טלת לבן המכהיק עליה על גבה מזד הלבנון המלבן ומלוכין מכה הלבן האמתי
 ב' תר עליון י' אבני שיש טהור והם מים עליונים ככה ושם ולא כממט' פני אריה
 בכוד המרכבה העליונה לפני אריה אל הימין י' סגן אברהם הם מזד החסד שירט
 אברהם לחקו י' יד הגדולה בחסד גם המלכות יש מי שקורא אותה יד הגדולה
 כשפועלת בחסד י' אהבה שאמר אהבת עולם אהבתך וכו' המקובלים אמרו
 כי משמרה ראשונה חסור נוער היא מדה זו ואברהם חכם את חסורו י' גוף המדה
 הזו הוא הלבן מזד הלבני שביארנו וכנגד מדה זו בעול' הפירוד המעלה הרביעית
 מ' מעלות הנפרדים י' וכנגדה בעולם הגלגלים נגלגל דק ואמר הכתוב מי העיר
 ממזרח דק וכו' וכנגדה במעשה בראשית בי' מאמרות מאמר יקוו המים אל מקום
 אחד והוא מקום החסד וכנגדה בי' הדכרות הדבור הד' ככד את אביך ואת אמך
 והוא חסד גדול לו ולהם ובאדם כה הנפש טואפת לשמחת מים קרי' שאל מים קרים
 על נפשי עיפה י' המצות התלויות בחסד' שהם תחלת עולם הבנין ומים העליונים
 האמצעיים ומים העליונים אל הסכוד אב ואם ושלוח הקן לקחת הבכים וכתובת
 הספר גם ומוחו ופיתת יד לאביו כי אלו הם דרכי החסד ושלא לאמץ הלב ולקפץ
 היד בראיון אלו דרכי החסד וגם קחת אשה והוליד בכים מזד הבנין ומצות טהרת
 העמאים במים חיים וטהרת הפרה ומ' כיור ורצונה ממנו ידים ורגלים ועבודת
 כ"ב כבדו לכן נשכ' לת' מה מזד המים ושלא להזנות חסדו במקח ומאכר וכל המצות
 של גמילות חסדים י' והנה ע' ראונו לרב' בעיני מדה זו כפי הכוונה בענין הספר
 ישמע חכם ויוסף לקח ויבין מדעתו ולמוד סתום מן המוסר: ועתה ראוי לדבר

במדה שכנודה בעה וחקדיו והוא ידריכנו דרך ישרה טלא גאמר דבר טלא כרזנו
למען שמו אמן • אמר הר' שלמה בן פטור הכהן כספר ממלכת כהנים כי לכל
מדת מו המדות תרמונו לנקודתה • ואמר כי החפ'ד הוא סגול וסורק לפחד ותת
לקמן וכ'נח לפתח והוד לזר' יקוד לחירק ושכח למלכו • אלהים בש מך הושיעני
ובגבורתך תדיכני • המדה ה' היא מדת הגבורה ורמוזה בטס אלהים והשמות
המיוחסים אליה עם הכנומים הם לוי אלהים סנהדר' גדולה ב' גדול ב'ד העליון
ב'ד של מעלה מדת הדיון הקסה לשכת הגזית גבורה זר' צפון ידפה שמאל פחד כחד
ינחק אש אוכלה האש הגדולה גה' אס חטך לילה אפלה עיפתה חופל זרוע שמאל
כף חיכה פני הסוד גבורת גבורת גשמים תחית המיתם גבורה ינחק לוי תרועה
כפ' אהב רוח' כינוני מ'ס מועטי גו'לת הכוורת ע'כף עץ עבות הר' עיבל אש ממים
חמ'ן שח'ור כלב'ים זין והיה חס שמוע נ'חל שמי להחלק ושלזשי במקפר ע'דפל
אור הארום טין שורקת חירק חרב אף אחר שופט דין חוק כביר אש מלחמה גבור
פוקד עון משלם גמול קול י' ככח מכ'ון שכינה מזבח הפנימי יד החזקה עז והגני
מבאר הטס הזה וכנוני אחד לאחר בעה כאשר תסיג ידי כפי כוכבי הראשונה •
אלהים • על טס הדיון כי טס זה יקרא לכל שוכט ומנהיג ודין ולכן הוא משחק בן
האל ית'המלאכים והדיינים ומנהיג העמים והשלוחים להטלים הדין לכל עושה
הדין ולכל ככרא ובעשה בדין להמות ולהחיות ולהוריש ולהעשיר להרים ולהשפיל •
וכבר אמרנו כי הבינה תקרא ליה' שממלכתה כל הדיינים גם מדת הגבורה יתקרא
לה' כי היא עיקר הדין גם התת לפעמים תקרא לה' כשמצוה למלכות להטלים
דינו של אלהים שהוא הדין הגדול וגם כעין מתן תורה וזה צריך התבוננות ועיון
דק גם מדת המלכות תקרא אלהים כי דכה כל העולם שמחתה והיא השליח של
בית דין הגדול להטלים דינו ומצותו והוא מנהיג ופרנס לכל הככראים עליונים
ותחתונים : סנהדר' גדולה והיא של ע'ל על טס שבעים טרים גדולים הממונים
על הדין והוא הגדול על כלן ולכן אמרו הוא ובית דינו ויש כונה אחרת כמלת הוא
ובית דינו שרמוז לעולם הכיין בכללו והכל אמת • בית דין הגדול גדול על כל בתי
דינים של מעלה כי יש בתי דינים של מטה ממנו ודוגמתן ב'ד של עשרי ושלש למטה
בית דין העליון עליון על כל בתי דינים כי הם רכים • בית דין של מעלה וממו
משתלטים הדברים לבתי דינים של מטה • פדת חרין הקסה לפני טרחמיו מאד
מאד מועטים וממונו תלא המלכות שהיא מדת הדין הרפה ממנה • לשכת הגזית
על טס שחוחכין בה הדיינין • גבורה על טס שגבורת ומתגברת לעשות דין ונקמה
כפי הראוי לכל העליונים והתחתונים • גבורת היא הבינה כי ממנה מוצא והיא
גבורת גשמים ששקלים כתחית המת' ולכן קבעו בכרכת הגבורה תחית המתים
צור דע כי ג' מדות יקראו צור ראשונה הבינה והוא לשון מוצא סכא הביטו לצור
חוצתם והשניה מדת הגבורה וצור לשון מוקף ומוק וגזרת הדין בחוקה והשלישית
מדת המלכות והיא צור ישראל ואנו אומרים צור ישראל קומה לעזרת ישראל •
צמון על טס הצפון אגלה טקבלה מן החקר ועכבתו אגלה לצוות לתת לראוי לו מן

הדין וגם על שם מלפני תפתח הדעה בטרם המקטרגים היונאים ממונה לקטרגו על
הבריות בשעת החטא ועל שם הוכחים הנשחטים בצפון לפייסם ולהגן מפניה ועל
שם הדברים הנאחזים בה מחוץ למחנה אשר הם כלם בכלל הרעה הנאה מצפון
אשר הצפון יש מן המקובלים יקראו למדה זו מערב לפי שקראו לכסכגדה למדת
החסד מורח ואם כדבריהם כן הוא הרי מערב מלסון ערב וערב הוא חסד וחסד
הוא הסך האור והאור הוא הטוב והחסד הוא הרע ואמרנו בספר הכהני עוד
מדה אחת ששמה רע שאל עשה שלום וכונן רע והכלכל הסכדות הולך לא מקום
אחת ואל כונה א' ומדת המלכות יקראוה צפון ובמקומותי כבאר כע"ה יד כהה
לפי שמכה ומעבב ליתן שום דבר וולתי ע"פ הדין ולמדת המלכות יקראו ג' יד
כהה והוא ע"ד אחר ושמה יתבאר כי היא כהה מעמיה שמהל לפי שהוא הסך
החסד שהוא הימין והכל ע"ד משל וע"ב אמרו מיימנים לזכות ומשמאלים לחובה
פחד לפי שממנה מפחדו עליונים ותחתונים והיא פחד יי' והדר גאונו וכל פחד
טכניה כלן במקום זה תלוי ועומד פחד יצחק לפי שלקה יצחק מדה זו נאחו
בה שכאמר וישבע יעקב בפחד אביו יצחק ולכן כהו עיניו בקוד העקירה אש
אוכלה לפי שאוכלת כל אש שבעול עליון ותחתון ומלאכים וכאשה יכולה להכניע
הכל אש הגדולה כי כל האשים קטנים כנגדה וגם שאר המדות יקראו אש
ועוד יתבאר זה ג' והגם מזה האש והפרענות והמקטרגים מכות ומחוץ והוא
אש לא נופח והוא משל לכח דין הקשה חשך מרוב עומק הדין עד שההוא כמו
שאמר משפטך תהום רבה וחשך על פני תהום וחשכו עיני הכדונים כו' לילה
הכ"ז עס כל הפירות הדין יקראו לילות ואמ' הכתוב ולילה ללילה יחזה דעת וומים
הרו וילדו חפלה ע"ב תקרא המדה הזאת חפלה ערפל והוא הערפל אשר שם
האלהים באת ששעמו מפי הגבורה ועל פי זה תקרא המלכות ג"כ ערפל עיפה
ועופל ע"ד זה וע"ד זה תקרא המלכות שיפחה כתוספת ה"א אחרונה כי כל הא נוספת
באחרית התיבה ירמוז למלכות שהיא ה"א אחרונה וכל ה"א נוספת בראש התיבה
תרמוז לה"א האשונה והעד כה יי' בהשמים יחסדך ירוע שמהל כנגד החסד הקרוי
זרוע ימין וכבר כתבנו עמין זה במדת החסד באר היטב כף חוכה הסך לכף זכות
וזאת בנקדת תמיד על דרכי בני אדם לרוב אותם כפי חטאתם פני השור רמוז
למרכבה התחתונה שראיה יחזקאל וכפי אריה אל הימין וכפי סור מהשמהל והוא
קוד העגל ולכן אמר מי אשר חטא לי אחמו מקפ' בלי שום עיכוב מזה הדין הגדול
וע"ב אמר משה שימו אים חרבו על ירכו ונפלו כשלשת אלפי אים גבריאל הוא
מלאך שלוח למדת הדין תמיד ומקבל מב' בתי דינין עליון ותחתון ולכן אמרו גבריאל
בשמים וע"ב ע"ד זה הדין קראו למדה זו בשם זה גבריאל והוא ג' כבשמים שניה
לבינו ושניה לדין מזה הטרם אשר מונה חוכה יצחק לפי שיצחק אבינו בחר
בשכלו למדת הדין לומר יקוב הדין את הבר אשר בחר אברהם כמדת החסד והוא
סוד העקירה כי באשר עקר אברהם ליצחק למטה כן עקר מדת החסד למד הפחד
והכריעו תחתיו באשר יחסין ולקח אברהם כידו את האש ואת המאכלת שהוא

תוקף מדת הדין האש והחרב למעט ולככותו כמי החסד לוי דע כי שבת לנו
 בולו לכד בני אהרן כולם מורין על הדין ולכן איש בכנו ובאחי' ובשכחרו לעבודה
 העביר יתער על כל בשרם להשיר מהם השע' המור' על רוב הדין ואין להם בעבודה
 לכד השמיטה ולכן כמיו למדת הדין ולכהן כמדת החסד חרועה גסון שבר
 כמו נכסו ירעה לו מפחד מדת הדין ויש תרועה אחרת מלשון אהבה וריעות והיא
 המלכות ובמקומה יתבאר ג'שש בכח הדם הארום והדם הוא הנפש וגם המלכות
 יקרא נפש זה אמרו ז"ל כי זמיני זהב הם והוא האמת וזה זהב פרויט ארו' שבכלם
 מדומה לדם פרויט ומשפון זהב יאתה יוהב רומו לכינה ולחמ' ולחמס רוח כינוי
 לפי שהוא סמוך לקו האמצעי הקרא רוח מים מועטין מזד תוקף הדין ומיעוט
 החסד ורחקו ממנו אעפ"י קנת מים יש בו כי כל המדות כלולות כל א' מהן מכלן
 ושוהר מאד פן תקנץ כנטיעות גולת הכותרת והיא השנית עומדת על ראש
 העמוד השמאי ובקפירת החכמה ציירו לך זה לעין ענף עץ עבות אחד מג' ענפים
 שהם חסד תת גבורה וכבר כתבתי זה למעלה כמדת החסד הר עיבל מזד הדין
 החוק והקללה והעונש ולכן קראו למדת החסד הר גריונים מזד הכרח והחסד בני
 יוגה רמו לאש ולכן באי קטנים כי המעט יסכך ממנו והתורי רמו למי החסד ולכן
 הם גדולים כי גדלו חסדיו אש ממים כי מן החסד יצאה הגבורה כי מן המים יוצא
 האש בטבע ועכ' אמר אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ולא ואלהי יצחק
 חמץ שאור מזד הדין ועכ' לא יעלו על המוכח כי הם כלם דין וגם הדבש לא יעלה
 מפני שר' במקנץ ויש קורין למלכות חמץ ולת' מזה כלב מזד הדין ובכית שני
 היתה האש על המוכח ככלב ועכ' אכל הכבוני כלבים ומשמרה סביה כלבים צועקים
 מחוץ לבית יין אכל הוא ארום ואינו המשומר בענבו כי הוא לכן גם המלכות
 יקרא יין יד הגדולה לרעת' עורה לפי שכוללת ה' הוות העליונות הרוחניות
 הפועלות ברוחנים חרב הגילה מחרב נפשי וכו' ומשמרה סביה כלבי צועקים
 והמלכות חרב פיפיות והיה אש שמוע והיא פרטה ד' שבתפלין שהתפלין
 מניה בראשו והפרטה כלה מדת הדין נחל שני נפרד מן הכינה אכל הוא א' כמנין
 כי הכינה מכלל הנחלים והיא עם וקנות טבע כי היא התחלת הכנין והיא המנין
 והארץ תשתה מן הנחלים עכ' לא תבא במקפר הוי אור הארום מזה הדין
 הגדול הפך החסד שהוא לכן אדיר שופט דין חזק בכיר איש מלחמה גבור
 סוקד עון ומשלים גמול כלשו תוארי לממונים על הדין שזריך סיכה יג ובהם כרינס
 כפי הצורך עכ' הושמו כנויין למדת הדין קשה ורפה שין סורקת ומשמע קול
 בלהכותיה להשחית ולשרוף והכל כדיו חירק שחורקת סיכה של אלו המחויבים
 כרינה קול יי בכח פי בכחו הגדול על זרוע הנטויה ואמר עורי עורי לכשי
 עז ורוע יי מכוון לפי שהוא כן ומכוון לכל העולמים הנאנלים ממנו וכו' קיום עולם
 הדין האחרון של מכוון לשכתן עולמים ויש מדות אחרות בקראות בטע זה ובמקומם
 יתבא שטנה א' מאבחרות יצחק והוא שוטן ומשעין והוא עומד מחץ השחק מוכח
 הנהב הפנימי כבוד הקטרת של ישימו קטור באפך ורוח המקובלים אמרו כי המוכח

נהקטרת רומז למלכות וא"כ לא ידענו ההפרט שבין מוכח החיצון למוכח הפנימי
 ע"ה האמת כי גם למוכח ההיצון אמר שרומז למלכות והיא האמת כי הוא הרצון
 ואומר יעלו על רצון מוכחי טוב מצאתי אחר החקירה כי מוכח רומז לפחד יצחק
 כי גם יורק הדם כופד הנפש וזו פלוסה של זו ואז יתישב היטב למכין ענין החיצון
 וענה נדבר בזה השדה תפוחים הוא ה"ת וה"קד וכבר כתבנו בפעירת החקד
 מצד הגוונים ה"גוון המדה הולת אדום כי היא ארומה כדין ומצד האדום הזה
 אמר המקובל כי מצד הימין יש צורת עגל ומצד שמאל צורת אריה ולא הכנתי כונתו
 כפי החכמה הולת וכנגד המדה הולת המעלה החמישי ממעלות הנכרדים וכנגדה
 בעולם הגלגלים בגלגל מדרים כבוד האדום וכנגדה במאמרות מאמר תדשא הארץ
 דשא וכנגדה כי הדברות דבור לא תדשא וכנגדה בכחו האדם כח הנפש האוכלת
 באשר מאכל הנפש החמדות כמדת הגבורה מצד הימין הם מינו שח יטה
 וכנגד הדם ושפת כגול והולת דמי ומלא הפניו קטרת קמים וכגדי והב וגחלי אש
 וכסח צלי אש ומצה ומרור ולא נא ואכושל במים ונסוף היין והוא אדום וטומאת
 בגעים ומאכלות אקורות וטריפה ונכלה לגר והנחת תפלין בסמאל וקצתה את כפה
 וענין הגט ויפת תואר במלחמה ומיתות ב"ד ומעבי רבנו וכתו באש וקוסס קקמים
 בל אלה מהן מצד הימין ומהן מצד דברים הדבקים בו אשר מחוץ למחנה מושכם
 והמשכיל יתבונן וישב כל דבר ע"כ ענינו ע"פ דאינו לדבר במדה זאת כפי הדרך
 אשר דרכנו בענין זה והמשכיל יבין ומעכשו ראוי לדבר במדה הקמוכה לה שהיא
 האש הדעת בעזרת המלמד לאדם דעת יחודה מנת חלקי וכוכי וכו' המדה המיוחדת
 לשם זה היא ת"ת והכנויין והשמות שלה הם אלנו יי אדם גנוזי עיור קמה א'ב'ג'
 ה'ו'ז'ח'ט'י'מה אדם יג מר'של רחמים י"ט צורת ה' כלי הקדש בני יעקב י"ב פשוטות
 קר' ומניס מדת יום זכול גו"ף המנורה וששת הקנים יג מדות של תורה אלה השמים
 אלף רבתי ש"ס המיוחד אלף הרחמן י"טפאל קבא פליחה יורא נושא עוף עובר על
 פשע מר'ס ר"ס וכשא נז"ר חקד הר' כיני ר'ס טו"ן עד נקדוש אש ומי'ס בינוניים וי'
 העמודים עץ החיים ח"י העולם ח"י העולמים וע"ז אנפין קלה אלף אנכי רוח קו'
 האמצעי אלוף תורה שכתב פנים בני יעקב פנים המאירים פנים אל פנים פה
 אל פה מראה אמת שלום ת"ת דעת מכריע ראשון משפט אתה תקיעת שופר נדקה
 שמי' אקפקלא רייה המאורה נחל אהל מועד חמה שמש ורח נחלה בלא מצרי עולם
 הכינוי גוף השכינה צורת זכר השם הגדול צדור החיים חק טוב ראוי זכור ליום ענה
 עץ עבות גאון אכיר יעקב כח ארצי ברית הפה תיומת יעקב מלא נשמה וידבר יי'
 חתן א"ש ק ל"י חוצב כפורה אופן הגדול חחיות רגיע המכדיל שלג שתחת כקא
 הכבוד כקא הכבוד בריח התיומן קרח המורא מלך הנורא מלך העולם זכות תינוק
 וצתה הננימבאר את השם הזה עם כל הכינויים המיוחדים למדה זו אחת אחת
 למנזח חסכון כפי כונתי בספר הזה בע"ה דע כי חמשה ספירות העליונות יקראו
 רוחניות והן כתר חכמה ב"נה חקר וגבורה והם פועלות ברוחניות והכתר ראש
 הרוחניות וה' ספירות המתנונות הם גופניות כערכם לפי מהם פועלות כגופי' לא

שהם גופים חליל' והם ה' החרות והת' ראש הגופניות וע"כ יקרא הת' כשמות
המיוחסים לכתר לפעמים אבל לא על אותו הדרך ודרך כל מקובל חכם להזה' בזה
מאד ולהתבונן היטב פן ידבר עתק על עתיק וזמין • יהוה השם הזה הוא שם
העצם האמתי המיוחד המתייחד בהוייתו והוא כל ההויה והוא מהוה לכל הוא
בנקודו האמתי ואין להוייתו קץ ותכלית והוא נכתב ולא נקרא לגודל תפארתו ולפעמי
נקוד בנקודת אלהים ורמוז לבינה ונאמר עליה ולפעמים יכתב שם אלהים לרמוז
על שליחות גמר הדין ולפעמים יכתב עם א להורות על תוקף החקד ואז הוא פועל'
בחקד ולפעמים עם נבאות שם פועלי' נבאותיו במצותו ולפעמי' עם ארצי' להורות
שהוא ארון הכל כל אחד כפי הענין והמקום הן לדין הן להקד הן לרחמים וכו'
כלולים ד' שמות ההויה בקוד ע"כ תיבות ור"י אותיות החונות על הים על הדרך
האמצעי מג' הדרכים הרמוזים כזרוף שם ע"כ אותיות שם חסד ודין ורחמים •

אדם ע"ש אדם שבמרכבה בפני החיות שראש יחזקאל הרומז למרכבה עליונה
וגם אדם ע"ש שהוא ראש הכמון למעלה ואד' על דמיון הראשון ראש הכנין למטו והוא
אדם הגנון בקוד תקוני הוקן המוכר כספר הזוהר טל הרשב"י זל והוא האד' היושב
בבית שנאמ' כתת' אדם לשכת בית כי תפארת האדם כיתו והיא חוה אש כל חי
אשר בידו כל חיי השפלי ממב' וקוד השם במילואו עדו' יוד' ה' ו' והוא הוא בחשבון
אדם והוא א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ט' י' מה אדם ועם היוד' שהיא י' נשל הכנין והאד' בביתו
עם ביתו והנ' טוב מאד חזל זה אדם כי הוא נכבד מאד והאד' השל' המותקן כמעשי
ותורת ותפלתו וט' אבריו משלי ומתקן ומאזני ומעמי' את כל אבריו כנין האד' הגר'
ומטהר ומפא' את הכי' וממלאהו ברכ' וחי' שנא' עבדי אתה י' אבא ואמר עת לעשות
ליו' ואמ' זל איך שלום בעירך היה לך לעורני ואמר ישמעאל בני ברכני וסימן לדבר
אבר מחויק אבר והכל כפי השלמו ורוב השלמו זה חסד המקלל כמעשיו ובאבריו
פוגם ומקלקל והור' וגורם אכזבת הבנין למקומו הקדום ומטמא את הבית שנאמר
את מקדש יי' טמא ואמר וי' אל המזבח אשר לפני יי' וזכר עליו וזאת מפני הרעה
באסף הנדיק והכל כפי הקלקול ורוב המקלקלים על שלמות האבות אמרו האבות
הם הם המרכב' וכל הרונה לטול שם זה כאמת יטול ויהיה עול' קטן מתקן הגדול
ואשרי חלקו • שיעור קומה בקוד אברי המרכבה ופרקיה שיעור מועט נגד
הרב ושיעור קומה ר' ל' פרקאות ויש חשבון מהחשבונות שעלה הט' ל' לחמין •
בריוח התיכון והוא מכריח באצילות מן הקנה אל הקנה בקוד הקו והוא נושא
לכלם עליונים ותחתונים והוא שער החך המלך • ז' סדות סל רחמים ולפי שהוא
בלול מן הגדלין ימין ושמאל אינם רחמי' פשוטות כ"ג מדות הכתר וזה הדרך הראשון
לתשובה והשני לתת' אל לחקר רחום וחמון ארך אפים לחסד ושאר הטבע בלן לתת'
ורב חסד ואמת כזר חסד לאלפים כי היא פועל וכפעל באלו המדות וגם נושא עון
ופשע וקטאה כי כושא עון ופשע וקטאה כל אחד ענין לכדו וזכר לכדו באלו המדות
מדה אחת כמה שישא עון ומדה שכה ישא הפשע ומדה כמה ישא החטא ונק'ה
ופקד' גם הם קטת הרחמים והוא אחד נושא כל המדות ואינו מתר' ולא משתנה

כל האצילות • אב הרחמן המרחם בפועל הרחמים על כנפיו חותמיו וכל הנאצל
 והנכרא מהם • בטן והוא מקום כולל כל בני המעים זיש ענינים רוחניים
 תלויים במדה זו כלם נקראו מעיים והם המון מעיך ואמר הכתוב המומעי לו וכו'
 נישר נקראו עמוקי בטן כבוד חברי המרכב • שרה תפוחים עם הגדולה
 והגבורה וקרא כינוי כלול מכל גווי התפוחים • סליחה בכח הרחמים הוא
 קולם ומרבה מחילה להטאים • גורא ברוב חקריו כי עמך הקליחה למען תורא
 וכו' וזר תהלות עושה פלא ומוטך משתי תהלות חכמה ובינה ואמ' מה נורא המקום
 הזה והנה יי' נצב עליו • נושא עון ועובר על פסעו ונשא כלם מפועל הרחמים
 לאב על כניו ולארון על עבריו ולמלך על עמו וכפי רחמנותו ורוממותו ומוראו
 ויעקב אמר מה נורא המקום הזה אכן יש יי' במקום הזה • מרום במשכט שאל'
 מרום משפטיך מנגדו • נוצר חקר לאלפים מרוב רחמנותו על בראיו ולא החויק
 לעד אפי כי חפץ חקר הוא • הר כיניו נתנו התורה והוא הנותן תורה כי
 בשמו נתנה לעפי' ששמענה מחוך האש • רום והוא כטורק שהוא נקודה בלמע
 הויות וכן הוא אמצעי בין העליונים ובין התחתונים ואמר הכתוב רום ידיהו נשא
 והוא מלא בהא' ואין מעלתו כמדת רום כי הוא עליון על כל עליון • שוכן
 עד וקרום שוכן בעטרה והוא קרום קרום ואמר הכתוב והקדושו את קרום
 יעקב וכו' • אש ומים גינונים לפי שהוא כלול מחקר וגבורה כסוה • רוח
 כי עיקרו רוח כי יקוד מן הבינה שהוא רוח מרום וגם הוא כלול מאש ומי' רחמים
 פי' פועל ברחמים אכל לא ברחמי עליוני העליונים של מעלה לו • זוי העמודים
 כקוד וזו של שמו שהוא נושא ו הפירות חסד תגבורה נח' הוד יקוד ואין וזו כלל
 שני וזו והוא רמו ל'קוד האחו בו היא ו' ועירא • חי העולם חיו של עטרה
 לו של הפירות התחתונות ג' הוד יקוד ואתה תבחר כי כלם יקראו עולמן העולם
 ועד העולם • חי העולמים יקוד ועטרה שכם נכללים כל העולמים • זעיר
 אכפין כלשון הוהר כבוד אכפי דברכי ואכפיוטרי דע כי הכתר ראש האצילות כלו
 ולכן קרוי ראש ועם חכמה ובינה אכפי דברכי ומוח סתום והתת' ראש לכנין והוא
 גב יקרא ראש על דמיון צורת אד' רוחני ויקרא אפי' ווטרי והם פני יעק' הקוקקים
 בכסא הכבוד והיודע קוד נעשה אדם יבין זה היטב והם פני משה בפני חמה •
 עץ החיים עץ ששרשו חיים והם הכינה והיא חיים לעץ הזה ורעו הוא ודליתו
 ממנו והתורה קרויה עץ החיים טבא' עץ חיים היא למחזיקי בה ותומכיה והיא תורה
 שככתב • פלא אף לפי שטובה דבר והטבו כדגע כבוד לאו והן וסימן לדבר
 היפלא מוי' דבר והוה סמי הטבע בהרף עין במכות מצרים • קו האמצעי כקוד
 צורת ג' ו' שדומה לקו ישר וקובל כל הכנין מראש ועד קוף ועולה עד הכתר ויורד עד
 המלכות והוא קולם המוכב ארצה וראשו מגיע הסמימה וכלם הוא הר כיני ואמרו
 כי החוקקים היו שבעה ומהם אמרו ארבעה והכל אמת • אלוף לפי שהוא
 אלוף ובעל כערים לעטרה • תורה שככתב שהיא תורת משה טבאמר ונגם
 משה לכדו א יי' והתור' בלה בנייה וארוגה על קוד עם יי' וכנויו וגם קרו הכרשיות

פתחו וסתומה וקדור וזה הכב' על מאד חין יודע ואין מכין ואר' ע המקובל מעיקר
התורה מן החסד וראייתו ורב חסד מטה כלפי חסד פנים הם פני יעקב והם
הפנים המאירים לכל הפנים שתחתיהם פנים אל פנים חני וטרי לעטרה
הנק' פנים ג' פה ג' פה התת' נקראת כרית הפה והעטרה פי יי והוא דכוקס
יחד נאמר הכתוב פה אפה אדכר בו ומפה נכנס בעטרה ומטה נכתבל הקתכלות
גמורה בת' מראה אמר הכתוב כמראה ולא כחידות ופי ראה הדכ' ומע
הדבור על בוריו ופשוטו כלי חידה ומשל כשאר הכביאים ונכונותו באפקלריה
המאירה אלוה יעקב והוא המשנה הטבעים והופכם אפוא מלפני אלוה יעקב
ההופכי הצור וכו' אמר לפי שהמדה הוהת היא מדת' של יעקב טהא ויעקב
איש תם וכו' ואמר הכתוב תתן אמת ליעקב והעם הזה כלול מראש אסף ואמצע
וימין ומאל ואמת באותיותיו כלול מראש ועד סוף ואמצעי לאותיו האפסא ביתא והוא
הותמו של הכה' ומאסף ועד מה זכות וממס ועד ת' חוב' ואמ' מארץ החיי' שהי' הכ' כנה
וגם היקוד חקרא אמת כי על האמ' הכל א' וגם המד' הוא חקרא מלו' כי הוא המלך
שהשלום שלו ואמת ושלום חד הוא וכן הוא כתוב בס' הנהיג' ואמ' ראש דברך אמת
וגם אמת ירמוז לכתר שהוא אהיה ויקוד מספר אמת הוא אהיה הפארת עט'
שהוא כמלך מתלבש ומתפאר בכל השמות וכל הכוונות מכל א' בשעתו לפי ענינו
הן לדין הן לחסד הן לרחמים והם הנקראים מלכונאים וגם מתפאר כבוד תיקונים
עליונים הרמוזים בתיקוני הרשב"י שהם קוד' הזקן וקוד' המ' אדם פכית תפארתו
וגם מתפאר לעבור על פשע ואמר שלמה שכל אדם האריך אכזו ותפארתו עובר על
פשע דעת עט' שהפשע הבא אליו מן המוח הקתום ויורד דרך חוט הטדרה
לכד ית' המצוה עדי בית המלכו' ליעדה לו' ועט' כי דעת זה הוא שלישי והוא מכרעת
כיקו האמצעי הוא מכריע בין כל א' הדעות תחלה הכרעתו הגדולה והגבורה
זכה הוא עולה בעת רצון עד הכתר לקבל דחמי' פשוטים הוא המכריע בין החכמה
זהב' ונה עולה למועלה במעלות אבותיו טהא' ברבות אביך גברו וכו' וכשהוא יורד
ויורד העטרה' הוא מכריע בין נצח' והיך זלכן תמצאהו מצוייר מצויירין בעלי
הקבלה כדי להבין המיון באיגלות פעמי' למעלה מוג' דולה וגבורה ופעמים ממונע
בין שניהם ופעמי' תחתיהם מכוון בין שניהם זכין ותדע פיא' חין ביה חין דעת
מכריע' ראשון לפי שיש מכריע שני זה הוא היקוד סוכו' שלו רבתי והוא מכריע
בין נצח' והיך ולפעמי' עולה למעל מהם ולפעמי' מכוון בין שניהם ולפעמי' תחתיהם
כמו שכתבנו למועלה ועוד יתבאר בזקמו' משפט' כאמר על שני דברים על
פסק הדין בעצמו ונא' על אש' ומתן על הדין היאך יפסק על הויכוח כמו ואשפט'
אתכם ואו' מ' כמשפט יבא ר' לויכוח ועוד הוא דין ואינו קשה זלכן אמר רוד'
אברהם יי' אף במשפט א' באשך האף בלי מתון ואמר הכתוב וסכטו את העם משפט'
צדק הבא מזהק עליון שהוא כלול מכל רובו רחמים' זכות' ופי הכן זכות'
לדונק' ומשפט אחר ופותן ועל מקום זה אמר לאו זכותא תליא מלתא אלא כמולא'
בי הוא שורת הדין' אהה' אמר הכתוב אתה נורא אתה דע' כי לשם מדה זו

אנו מדברים לנכוח כאלו היה עומד לפנינו כמדבר לחכירו ועכ' אנו אומרים אתה
 וכוונך אתה ורבים כאלה לכל דרכינו ובקשתינו להמשיך הרחמי' שתהא התרועה
 כלולה ברחמים ראש וסוף והו' קוד תקיעות לה' ליודעים ועליהם נאמר אשרי העם
 יודעי תרועתו ונאמרת הכתה בלשון נכתר כמו שאינו מדבר עמו ולכן אנו אומרים
 הו' וענין זה בקוד הברכות והו' בארתי' ומלת אתה הוא קוד תורה שבכת' ככ"ב
 מאלף ועד תלויות ההל' תרמוולה' מקומות האותיות אלהע' בומף גיכק רעל'ת
 זשג'ס ומזאס מן הגיון והשפתים והחיד' והלשון והסיגים גם ההל' רמז לה'
 חומשי תורה והוא כאלל מן הבינה ועם מעולם אתה ישר' בקוד הקו האמוני
 המישר הכתיבות לחורח מן שורה והוא מקל תפארה' תקיעת' שופר והיא פשוטה
 בקוד הקו הפשוט העולה למעלה מהמשיך הרחמי מן האם העליונה ובתקיעה
 מתעלה זה השם שנאמר עלה אלעים בתרועה וכו' ואין תרועה בלא תקיעה
 פשוטה לפניה ולאחרתה' צדקה הגה' עם שפע הדבר הנתן ואמר הכתוב וזרחה
 לבס יראי שמי שמש צדקה השמש עמנו הוא צדקה ושמו של הקב"ה שמש והצדקה
 נתת לצדק שהוא מלכות עי' הצדוק שהוא יקוד עולם ואמר כי צדקי יי' צדקות אהב
 והצדקה והצדק והצדק חד והחוט המשולט לא במהרה ינתק' שמים שנאלל
 מאש'ומים חסד וגבורה ויש שמים על וכו' לו שנאמר יי' בהשמים חסדך והכין
 בכ"ב גם הגבורות הללו יחד נקראו שמים והם חסד וגבורה תת' ואלו השמים נכראו
 בה' העליונה עם ה' שאתר'ם שאל' התולדות השמים והארץ בהכראם וגם ירמוז
 לצדיקות שמים והרץ המורבטים בקוד הל' ועירא' ואמר ואתה תשמע השמים כיני
 לביני' אספקלריא המאירה מלשון חזל והוא מראה שמכיעות בה הכני' לפי
 שהמלה הולת צהה וכה והווכה לה רואה הדברים על כורין כלי תערוכות משל
 וחידה ואלו שבכוחות משה רבינו' אהל' מועד' פל' מועד לכא כעין לאהל
 של משה וקראו ליה אהל מועד והאהל הוא על המשכן ואמר הכתוב לשמש עם אהל
 בהם' ונחלה' ש'ש העצא מן אהר' הבינה והוא רביעי במקפר כי הבינה מכלל
 הנחלים הנחלקים ובימים אל הארץ' חמה' שמש שנאמר כי שמש ומנן יי' אהים
 יול'שמש אלהים המגן והוא מדל דוד באלף המגן' זרח' שמשו מאיר דוד
 הפרו' וזרח על ענה הפרו' בקוד פרץ הלכ' המתחדשת בכל חדש ודי כה הערה
 למשכיל' בהלה' כלל אנרים כשתעלה זה השם למעלה מן הזרועות להרכב
 לעליוני העליונים אונח' לתכל' מצרים בעליוני' ויקרא בשמש ממעלה מגבול הצרים
 המצרים חונה' עולם' הבנין לפי שנושא עצמו והבנין כלו עמו וקובלם עמו
 בקוד הוא והסודק אשר ביה' כיהוא קודו באמצעות ואם הבנים וחצבה עמודיה
 שבעה' יוף' השכינה דע כי כל הבנין יחד יקרא שכינה' ובענין האצילות יחד
 המת' הוא הגוף ולג' עליונותה' הראש' וחסד' וגבורה' הזרועות וכל' והוד' השוקים
 וה' סוד' בכרית המעור' הרי צורת האדם ועם העור שכבדו הוא אדם של' שנאמר
 ויקרא את שם אדם ביום הכראס ה' בהכראס בקוד ה' אחרונה ואת הל' ועירא'
 אף אס הוא כראש התיבה ואלף ועירא' ויש מי שאומר בה' דכהכרא' שרמוז לכ"ב

ואיכר' כן וזריך עיון דק' צורת זכר בסוד יסוד ברית קדש כשהוא לכדו
השם הגדול גדול כנפלאותיו שנאמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלים שאנו
אומרים יהא שמיא רבא מברך ואגב אורחין נפרט פי' קוד הקדיש כאשר מצאמי
בספרי המקובלי אשר קבלו מהרמב"ן זל כששליח כבוד אומר יתגדלויותקדש שמיא
רבה יכוין לתת השם הגדול שיקבל שפע וכרבה וחי מלמעלה מאת הכינה ושעליה
בעלמא דכרא כרעותיה פי' שישפיע לעולם שבהא שהוא המלכות עם שחר הכנין
כי מעיקר העול שהוא הכינה העול שהוא מלכות מתברך וימליך מלכותיה המלכות
והעונה אמן יהא שמיא רבה מברך יכוין בשיוכיר אמן לחכמה העליונה ולחכמת
שלמה שהיא המלכות כי מלת אמן תרמונו לשניהם כלשון אמונה אומן וכשמוכוזי אמן
יהא שמיא רבא מברך וכוין לשם המיוחד והגדול שהוא הכינה מברך מקבל שפע
לעלם ולעלמי עלמיא פי' בשכילם כדי להשפיע להם לה' ספירות אחרונות ת' ה' ימ'
ית' למלכות וכו' עד שמיא דק' והיא המלכות גם נפרט כוונת כוונת יי' המבורך
ברכו את יי' התת המבורך מן הברכה העליונה ואת' רלעם פי' ו' קצוות וכשחזורין
הקהל כרוך יי' המבורך וכוין כמלת כרוך לתשובה שהיא הברכה בעגמה ומבורך
לעצמו לעולם ועד לברך לתת ולמלכות שהוא עולם ועד חבור שלם צורך החיים
כבר אמרתי שיש צורך על גבי צורך בסוד לפש ורוח ונשמה וכל אחד גדול מחבירו
וגבוה ממנו ושם זה נק' רוח והוא קשור בנשמה העליונה שהיא הכינה והנפש קטנה
כרוח לכו' יקרא צורך החיים כי הוא עץ החיים חק לשון גדול והדעה וזו מלה
נוכרת בס' חלף חק מכריע בנתיים ואלף הוא האויר המכריע בין אדם ואדם ומעמידם
יחד ועושה שלום ביניהם טוב ראוי מלוכין מזה החסד ומאודם מזה הדין
כשהו באודם החיים ואמר שלמה דודי נח ואדרום זכור מדת היום והוא שבת
כבקר וזכור מלשון זכר וגם היסוד יקרא זכר והוא יי' והיסוד אחד בסוד ו' כי אין
ז' כלל שני וזוין וזריך אני לפרט וליחס ימי השכוע כנגד ימיו עול' דע כי יום ראשון
ושני הם דו פרצופין ת' ומלכות יום ג' חסד ואומר ביום הג' יקוון האים יום רביעי
גבורה לכן אסכרה כתיבוקות ויום ה' נלח יום ו' הוד יום ז' יסוד ויום דברים אחרים
ומניינים אחרים ועוד נבאר בעה' ענף עץ עבות כבר כתבתי בו ו'א כי ג'
הענפים רומים ליסוד ולגדולה ולגבורה והת' לולב והוא דרך נכון מאד לעד'
גאון עט גאון יעקב אשירה ליי' כי גאה גאה אביר יעקב אביר של יעקב
במדתו ואומר מירי אביר יעקב וידויהם גדולה וגבורה וגם היסוד יקרא אביר יעקב
כי הוא הוא בורח יש מחלוקת בין המקובלים יש קורא לתת מורת ויש קוראו
דרום וזה נר' עיקר והחסם יבחר הנאות לפי דעתו כח ארזי כח העטרה
שהיא ארון כל הארץ שופט שנאמר השופט כל הארץ לא יעשה משפט והלא
הוא המשפט וגם החסד והגבורה יקראו שופטים וסלשתן יקראו חיות וראשי החיים
וראשי החיות ברית הפה והלשון והשפתים להוציא בלבונית הלב ולכן יקראוהו
דוב המקובלי ספור במספ' לחיורו ראש דברך חמת ולפי שהוא ראש לכנין לרמיון
האדם הנכבד תארו בו כדמיון פה ולשון ושפתים ואמר הכתוב השמ' מקפרי בכבוד

אל • תימות הלולב כי הוא כפול והוא והימוד ולא נתכרר לי טעם זה יפה •
 יעקוב והוא מלא בזיו להורות כי הוא נושא קנות • גשמה על האמת הוא
 הרוח אכל כשידבק בכ"נה יקרא גשמה • וידבר • יאמרו המקובלים כי כל לשון
 דבור לתת ושמירה למלכות • חתן • והוא יוצא מחוכתו העליונה לצאת לקראת
 כלה לשום עטרת מלכות בראשה ואמר הנביא בחתן יכהן פאר וכו' • איש בקוד
 איש ואסה על הדרך הו' וגם הוא איש למלחמה • עולה הוא בלשון זכר כי כך
 הוא ועולה עד למעלה והנני רמוז כונת הקרכנו' ודע כי התורה ושלמי רומזי לב"נה
 יש בהם חמץ ומצה כי כך הדין ושלמי יחיד שהוא כלול לכל הכנין להשלימו להטיל
 שלו' כינייה ופעולה לתת ועולה עד הכ"נה ולמעל' והאסס לימוד והוא זכר וכחטאת
 היחיד נקבה והוא למטה וחטאת המלך שהוא שיעיר ופרים הנשרפים ופרה ארומה
 ושעיר המשחלק וזפורי מזורע ובית הכל קרוב לכונה אחת אלא שיש קצת
 חילוק כינייהם והמבין מדעתו יבין ואל יהי נחוז פן יעמוד בחוז והמנחה לעטרה
 כי היא קולתה וכתיב מנחה הוא וקוראין היא להורות על הענין והמלח למלכות
 הממלכה לדוד ברית מלח ומנחת העומר למלכות כי היא עשירית האיפה והיא
 שעורים מצד הידוע כמנחת ש וטה נסיון המי' לחסד וכסוף היין למדת הדין ומלת
 קרבן לשון קריבה ואז יקרכבו המדון ואישה מלשון אשה ולשון אש והמדות הפועלו'
 בתחומי יקראו אשות והקד בן תחלתו לאש מוכח כמלכות ועולה לרוח ה' ותמן
 הרוח לרוח הכ"נה לריח לה ואז הוא נחוח מלשון רוח נחת והדברים או שמחים
 וכיתום מלשון נחת רוח ותרגום ירד ונחת ויורד הרצון העליון על העולמים כלם
 עליוני' ותחתונים כי כונת הקרכנו' הקתפק כל המדות וגם הוא כופר מן הפגעים
 ואמר הכתוב פן יפגענו בדבר או בחרב • סוד המנורה כי נרותיה ראיית בענין
 המנורה למקובלים רעות חלוקות יש מי שאומר שהמנורה תרמוז לשם הקנאות עם
 הב"נה ואין דעת זה עולה יפה • יש מי שאומר שתרמוז לו עמודי הכנין והתת'
 הוא אמצעי ונר המערבי והכל פומיל' והב"נה לפתיל' והחכמה לשמן כי היא ראשית
 שמנים והל"ב לכתר בין הכל עשרה והדעת הזה עולה יפה מאד ואל יליון מעיניך
 וכמנורה גביעים וכפתורים ופרחים הכל מעצם המנורה ועמיים אלו נעלמו מעיני
 כל החכמו' ולא דברו בהם בפרט כי עצמו הפרטים הנאחזים בעמודי אצילו הכנין
 ואמר הכתוב נוראותיך להודיע כי כמה נוראות הם כנורא זבבור וחיד להודיע כי
 כמה גבורות הם בגבורה וכמה גדולות בגדולה וכלם רמוזים בקוד גביעי' וכפתורים
 ופרחים אשה נעלמו שכיניהם מכל חי והמנורה תרמוז לעליוני הנאכלים ולפדרים
 ול' הככבים והשמש האמצעי ושאר הדברים המשתלשלים כי גבוה מעל גבוה •
 אופן הגדול כי הוא המנהיג הגדול לכל המרכבה ונצח והוד יקראו אובני' ושם
 יתבאר היטב זה החזית פי' חזיון החזיונים כי כל החזיונים משם מוצא חזיונם כל
 או כפי מהרגתם ומקומם הבא לו למעלה למעלה של מטה הימני כי מדברו ומעלות
 רבות לנכוחה זו למעלה עזותם קוף הכל משם • דקיע המכדין לא שהוא מכדין
 כן גדולה לגבורה ולא אדעת' הואך בקרא והגבורה בתורת מים בפרט ועל האמת

מהדיל דרקי ענקי שמים והשמים דרקי ע' גש' מוי שאומר כי יהי
 הו' לנגל העשירי והוא מנדיל בין עולם המלאכים וכיף עולם
 הנגל הם הבל'ה מ'ה' ח'ה' מ'ס כלל מ'ס ונכון הוא מאד ואמר שמים שין מ'ס ה'
 שני מ'ס וה'ה' וה'ה' הם ג' המלאכים וגלגל השכל והגלגלים בס' הכבוד
 בקל לכבוד ה' וה'ה' וה'ה' הם שמים בכ'ה' וכ'ה' ש'ה' ש'ה' ש'ה' ש'ה' ש'ה'
 ב'י ל'ג' וא'ה' ה'ה' אר'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 למעלה מכבוד וכ'ה' למעל' וכ'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 קרח הנורא הבא מנד המים אשר לימנו' מ'ה' העולם הבנין קטפ' לה' ה'ה'
 מ'ה' לכל העולם וישר' כ'ה' וה'ה' כ'ה' עשרת המל' כ'ה' ולא בני' עשרת מ'ה' בני' ח'ה'
 יי' עמו' קול' יי' חוצה להכות אש שמטיל פל'ס בין מים לאש וחוצ'ם כ'ה' האש מולחוף
 המים וכ'ה' המים מלפכות האש' ח'ה' וי'ק' מ'ה' אמו המשמרה ג' הוא יונק מן
 ה'ה' שהיא אש הבני' ואש' מ'ה' עם בעל' ע'ה' עם ת'ת' והוא התינוק והוא קבעל
 ואש' תכין תכין ותדע' וי' שדרך אחר למטה מזה מ'ה' ג' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 ולבן כ'ה' והוא יונק משתי'הן כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה'
 מעלה שיטת מעשרת המעלות ובגדה' בעולם הגלגלים גלגל חמה המאיר לעולם
 השכל וכנגדה כמעשה בראשית כמאמרות יהי' מאורות ב'ה' דרקי ע'ה' המים וכנגדה כ'
 הדברות לא תשא וכו' שהיא השבעה והוא ג'ה' א'ת השבעה וכנגדה כ'ה' כ'ה'
 הפינות שהיא כ'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 ולא תשבעו כשמי' לטקר ובתפילין שבראש ב'י הוא המינים' ב'ל'לת המכסה לפיות
 כלולה וכלולה בשמן הכל ושמן המטה' וקיום השבעה וכל' היונה מפיו וואיסור' שרט
 וקרחה וכחוכת קעקע וכל תקיף וכל תשחית והדור וקיום מ'ה' ה'ת' ושל' להכיר
 פנים כדין ודין עבד נרצע האהב' אדוני ואשתו וכ'ה' ע'כ' דברנו ככנוי' מ'ה' זו כפי
 כוחינו כספר זה ומעש' נראוי לר'ה' כמדות הנאלמות מומן ומשמאל בפי עינים
 הראוי להם כדרך הוא המבורך לנפש והוא יח'ה' בדרך אמת למען שמו אמר'
 יי' צבאות עמו מסב ל'נוכו' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 כ'ה' וכ'ה' ה'ה' ה'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה' כ'ה'
 יי' ככחות יכ'ה' עמוד הימני שוק הימין עמוד' ש' ל'מדי' מ'ה' ש'ה'ם ע'ה'ם השמים
 קוט' ה'ה'רה י'ה' עינים כ'ה' החקר מ'ה'ם וכ'ה'ת הבכ'ה' ח'ה' ל'ים מ'ה' ד'ה' וק'ה' א'ות
 הנבואות ערב'י' החל ח'ה'י' החל' כ'ה'ם תלמ'ה' ח'ה'ם ב'ל'ות זק'ה'ם ה'ה'ה' ה'ה'ה'
 ציון שר'ה'ם עומדים ממעל כ'ה'ה' מ'ה'ם הכרובים ל'ה' ח'ה'ם ה'ה'ה' ה'ה'ה' מ'ה'ם
 למנצח אדון הנפלאות ק'ה' יי' יחיל מ'ה' כ'ה' ל'כ'ה' ד'ה'ה' ק'ה'ת ל'ה'ה'ם ב'ה' העש' בגוף
 כ'ה' המגדל נ'ה'ם ה'ה'ה'ת ע'ה' שמים אור היקוד' י'ה'ה' מ'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם וכ'ה' יי' א'ת
 א'ת באשר תטיג ידי כ'ה' יי' כ'ה'ת ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם
 ו'ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם
 כל ככחות עולם עליוני' וח'ה'ה'ה' ל'מ'ה'ם ומ'ה'ם עליהם יי' ש'ה'ם ה'ה'ם ה'ה'ם
 וככחות המלמה ו'ה'ה'ם ז'י' כ'ה'ה'ת ש'ה'ם ה'ה'ם ככחותיו ו'ה'ה'ם א'ות' מ'ה'ם ה'ה'ם

כבאותיו והוא האמת כי באלות האור כבודו וכל הכבוד וכל אלוהות יין
יפה כבוד חיותו כבודו הוא ענין המעשה האמת לעומת הימין
נח * ירושלים המורה הנות קרובה ירושלים וסכנודה בית המקדש וכן הוא
כפרק הראשון והנח זיבונסלים וההוד זה בית המקדש הנחמר הוד והדר פעלו ואו
מכון לטבחך פעלת ויש בו שני לשונות נח מלשון נח ונח ומחבר על כל הכא לקטרב
על ישראל והן כמי דימים עליונים ויערם שם הוד דעת נקטו ג שם מקטרב ומנח
מלחמות ישראל מלמעלה להכרוע השמאל וגם נח מלשון קוס כי דברו הטוב עו
כביאיו קיים נח ונח נחאי ואינו חוזר מטובה הנזורה עני ישראל בהאחו בכתר
כי נח ישראל לא יסקר ולא ינח וכו' ועד הכהיר נח הוא מדד התוקף והוא כמי
למלכות והוא ענין שכיב ואמר נח חד נחאים תרין הרת תל והג' חלקי הגבורה
לדעת זה או הוא משותף גב לענין חסד * שמן הטוב השפע היורד מאחד
הזמים שעומדים על הגולה מימינה שהם חסד וחכמה על גבה * ימין והוא כמי
לעמוד הימני של שלמה הנקרא מדד הח' סד שנחמ' והוכן בחסד כסא והעמוד הזה
ימין ויבנה ויכונן לעיר ציון ירושלים * שוק הימין לקוד פקמי המרכי העליונה
כבוד כבין האדם * עמודי שש אחד מן העמודים של שש קצוות והוא הימין ופי'
עמוד של שש באלות היוו ועוד עמוד לששה העליונות * אהר מלמודי יי שמזמ
לומדים ושואכין פל מן המת * שחקים הם נח' הוד' והשחקים למטה מן המדות
הנקראות שמים שלשתן ביחד ואלו יונקים מהם וגם שחקין ומכיבין מן זמון לכל
בריה רוחני וגשמי * עצם השמים הם נח' והוד' עש' הענמה הכאה להם מן
השמי' שזכרו שהם על גביהן וגם הם יתנו ענם לכל ענם מחתייהן וכל הענמו' לחיזו
והם חוט השדרה המעמיד דרי הגוף הנה והנה וכל הבין והמדות שתחתיהן *
יפה עינים מדד החסד אבל לא כחסד אברהם שלמעלה לו * בת החסד
פ' כח הנמשך מן החסד הידוע ונותן חסד למשיחו לרוד * מקום ימין הגבויאים
נח' וגם הוד' כי עכ' יעלו ולא עוד למעל' והיא מעלת שמואל הרמתי רבן של כביאים
לכד משה רבינו אשר לא קם כביא כמותו ואו' כה אמר יי' לאהים זבאות וקמדרגות
הם תורה כביאים וכתובים תורה למשה והיא תור' שככתב ונלח' והוד' ויסוד כביאים
כתובים למלכות' חלום וחדה ודמיון כך דרך הנכואה לכל הכביאים לכד
משה ואמר הכתוב וכיד' הכביאים אדמה * בתי פראים הם נח' והוד' והעליוני'
בת גאוני' * תראות הנכואות נח' והוד' פו' מראות לכל הבא לנכוא זכא להגיע
לנכואות הנכואה ולנתן משה ואעפ"כ הוא מחלת נכואתו * אחר מעשיו נחל
כבוד אגודת הלוי' והוד' השנית והלוי' כן האמצעי יתחיל מן היסוד וג' האכז' הם
ההדקים ונח' והוד' שני ערבות והמלכו' לאתרג * אבי הנחל חילוי' הגדלים
על כחל קו האמצעי היורד מאין' וכו' סכנדרו * בנין מלשון בנין וכו' וכו' וכו'
זהכל הוד' אל מקו' והנח' וההוד' בנין לעליוני' וכו' לתחתיו' כי הם הממונים
להנלד זכאו' וחילוף המוכי מעל' ומטה ואם מדד הרחמים האלו תיים לצורך לבקש
כמים יקא משם כחלה ודרך שם יעלה אל הכתר לרחמים הגאונים הגדולים והם

דברי חנה ותתפלל חנה על יי ותאמר חלמידי חכמים תלמידים לחכמים שהם חקר וגבורה והם התלמידים המרכים שלום בעולם פי היסוד במלכות כליות הוא הימנית כסוד אדם העליון והמרכבה העליונה והוד השמאלית מקום העצה כי הכלות הללו יועזות למדת המלכות הכלולה מלכ נתיבות החכמה כסוד ל"ב וכבוד במקפרם הררי זיון אחד מן ההרים שהם למעלה מן היסוד הנק' זיון ומורדין טל חרמון היורד עליהם מראשו של הקב"ה שאל כטל חרמון שיוורד על הררי זיון כי הם צוה ה' את הכרובה לתת הכינה והחיים עד העולם ואומר שגאטי כמלח טל שרפים הוא וה'וד והם עומדים ממעל ליסוד הנה והנה נ"צח מן הימין וה'וד מן השמאל ולהם שם ככפים כסוד אות וי' של השם והמדות הקשורות עמה ופי' אחר שם ככפים השרפים האלו מקבלים משם העליונים שעליהם והוא העיקר כרוב אחד מב' הכרובים מנד ליסוד הנקר' כפות של הארץ שהוא המלכות שתורה שכתב מוגחת בתוכו לוח ראשון מב' לחות הדרי שהתורה בתוכה בהן המנוחו בארון כסוד היסוד כריעה ומודים והודאה כנצח כמו בהוד' דהא' בהא' תליא וטניהם קרניים נצחיים וט' יתבאר למנצח פי' להמשיך חקר עליון לנצח המנצח מערכות ישראל על אויביהם כחכרו ארון הנפלאות ארון הבא מבח פלאות החכמה מן הימין וארון להפליא פלאות לכחות תחמוכות להכריע ההוד' שתחתיו כסוד ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום והוא אל ההודאות מנד ההודאה על גמילות חסד נצח מענפי הח'ד והיא מדת משה מעורו שאל וגם דלה דלה מן המים לכחות יתרו מנד החקר ומשם וכה לעלות ולקבל את התורה וכה צורת ככס ולכן היה רועה צאן חפוחי והב' אמר הר' עזריאל כי הם נצח והוד גלגלי המרכבה והיא עליונה והם שנים והוא הימני ויש מרכבה למעלה ממרכבה נחל ד' הנפרד מן הנהר והוא חמישי כמספר כי הבינה בכלל הנחלים קול יי' יחיל מדבר והוא קול רביעיית היוצא מן הקול העליון כח לגדל נפש הזומחת מנד שבעה מנד מי החסד אור היסוד מאיר תמיד בכח ולכן גלגולו נוגה והוא מכניס האהבה והיא יוקדת בו עצי טעים עומדים והוא קוד כנין המטכן וכן ההוד' מנד הצפון כי הם מעמידים הכנין גוונו לובן נוטה לאדום כי רוכו רחמים ומיעוטו דין וכנגדה בעולם המלאכים מעלה ז' מעשר מעלות הנפרדים וכל צבאותם וכנגדה בעולם הגלגלים גלגל כוגה והוא גלגל הטוב והרדק וכנגדה ב' מאמרות ישראל המים כי כן הוא מתולדת המים ב' הדברו מאמ' לא תגנוב וכנגדה באדם כח העצם המעמי' הכנין חסדות הכלולות כנצח בכנין הם שטטנ' וגדלים ולא תגנו ככור צאן וחליצה כרגל ימין כי דרך שם יחזור למקומו בקיום מצות היבוס מנד החקר וכו' מכת בכורי מצרים עובדי הצאן לכן לקחו סה תמים ומצות הפקח מן המוכחר הוא מן הככמים כי הקדימם הכתו' ככל מקום ע"כ ראינו לרב' בענין מדה זו כפי מה שהקדמנו לדבר בכונת זה והלא יעיר עיננו במאור תורתו אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ומשעה' הסודח המיוחס לשם זה היא מדת ה'וד שהיא ענף מענפי הגבורה וכנוייה הם רוכב הכנוי

לאשר למדת הנצח ואינו צריך לכותבם שמיניה הכוונים למדה זו לכדה הם אליו
אלהים נבואות הוד בועז שור שמאל ארמוני כח גבורה אל קנא ספר מלחמות יי
כגדי נקם נחל שישי הדן קול יי בהדר אור המעולה אדו נוטה ללובן אדון הנפלאות
מישור כח הכש' כח מחליש הכפס סגד הקרבן בצפון יהנני כותב כל הכוונות ומבאר
את כל מה שצריך ביאור אלהים נבואות שהוא דן כל הנבואות עלינו ונתחוננו
ולחם מלחמות נבואות ישראל ועונשם עי' המלכות והוא שר נבואו הוד כשמתלכש
מן הגבורה של מעלה ממנו שנאמר חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך וגם עש
ההודאה שצריך אדם להודות ולברוע על סוקיו על הימים ועל הנפלאות הבאות
ממקום זה בועז עש העמוד השמאלי ובעז פל' בו עו הגבורה שוק
שמאל כבוד קומת האדם עכורי שם מבואר למעלה ארמוני אבל לא
כלו כי היא למטה מן הגבורה ואינו ארום כמותו כח גבורה הבא מן הגבורה
וכפחה יתן כח לכל בעל כח ארום יש מן המוקבלים שקראו למדה זו הרום
רגליו ויותר נראה לקרות שם זה למדת המלכות לפי דעתי אל קנא קנאה
תקיף בקנאותו וכל קנאה היא מזד חומץ הלכ וגבורתו לקנא ככוונים והמקללים
שורת הדין מקום יביקת הככילים מבואר הוא חלים וחדה מבואר
הוא מראות הנבואות אחד מערב נחל איכי הנחל מבואר הוא ספר
מלחמות יי כי מאתו יצאו המלחמות מזד הגבורה בגדי נקם כי כן דרך הנלחמים
והוא בגד למלכות הנוקם נקמות כבי תח' מבואר חפוחי והכ' מבואר
כליות והיא השמאלית מקום העצה מבואר הררי צון שרפים כרוב אחד
לוחות הכרית כל זה מבואר למעלה שמן הטוב הינד מאחת מוית זכרי העמדים
על הגולה משמאלה מזד הגבורה והכ"ה נחל חמישי הנספר מן הנהר ויוצאת
מן הכ"ה והולכים אל הים האחרון והוא ששי במסכר קול יי בהדר שכל
הוד והדר לבשת ובתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך גלגלי המרכבה
מבואר למעלה אור המעולה המתעלה ומתהדר והוא מעולה ומהודר ברוך ההוד
לעשות דין ולחוס מלחמות יי אדום נוטה ללובן כי רוכו דין ומיעוטו רחמים אל
ההודאות ואדון הנפלאות ולו נאה להודות על רוב הודו ונפלאותו אשר הוא עושה
מישור כי דיכא במסרים שנאמר ידיו לאומים כמסרים עפ' הדין ועוד שמספר הדין
שלה כל אדם מישר את מעשיו כח מחליש הכפס ומחליאה מזד הדין סוד
הקרבן כי הן נשחטין כלפון שנאמר עורי צפון והיא מזד הצפון ומעכבת הפורענות
הבאה מן הצפון והיא מדת הדין ולכך מבפר' אמרו כי במדה זו שזרת שור וכנגד
מדה זו בעולם הנפירי מעלה שמינית ממעלת המלאכי וכנגדה בעולם הגלגלים
גלגל כוכב וכנגדה במאמרות תוצא הארץ כפש חיה למינה כי הדברות לא תחמוד
המצות התלויות במצוה הזאת הם לא תחמוד ולא תחרוש בשור ובחמור ולא תעבוד
בכבוד שורך ושלא לאחר הגדר יותר מג' רגלי וקניית עבדים ושפחות מן הכנעניים
וכו שמיני עזרת לשמחה וראוי לפקוק במדה זו ולכתוב במדה הקמוכ בעור העוור
ואומר וגוור והוא יעורמו למען שמו אמן נכספה וגם כלתה נפשי לחזרות יי

לכי וכשרי ירננו אל אל חי חזקתה הקמוכה לשם הנק' בתורה אל מד' וכבר
הנבואה אל חי היא המדה הנק' יסוד ושמותיה וכנוייה הם חלו' אל חי' כפש חיה
למינה חי העולמים * אלהים חיים אל מד' מקור מים חיים יסוד דקים עולם תיכון
סורק טוב שכל טוב משכיל לדוד לדוד משכיל שלום זכרון שבת מנוחה עול' הנשמות
גאולה גואל ברית שלום ברית מילה פריעה ברית כשר גויה פקידה זכירה ידיעה
ברית הקשת ברית שבת אות יוד קטנה מחצית ויו' שבעה אמן אומן אומן אמן
נאמן סוד הקשת חקל הר יי' זיון הר זיון כל ויכלו אבי יעקב חסד תחתון חסדי
דוד שריו דמעה תמו' שררת הלולב סוף קו האמצעי מכריע שנייכבוד מקו' הכרכות
רקייע אור מופלא כפורת משקוף הר הקדש ההר הטוב קשר הספירות נח יוסף
הגדיק ענג ג' בערות אילן פתחי עולם שריו זיון נחל שביעי קול יי' שוכר ארום
חדרי הנס יו' לוכן ואוד' אוד' מטה ללכן ולוכן מטה לאוד' כח הגיד כח להמשיך כלב
דבר ומורה * ועתה הנני מבאר את השם הזה ומדה זאת וכל כנוייה המיוחסים
אליה * דע כי כאשר הכינה פועלת בעליונים והיא שליח למדות העליונות ממנה כן
מדת יסוד שליח לבינה לפועל כל פעולותיה בתחתונים ע"י המלכות כל דבר ודבר
למינו ומכאן יוצאות מן הכח אל הפועל כי בבינה הם כל הדברים ככח ובפועל
וממדה זו יתפרדו כל דבר ודבר למינו כפי כחו וע"כ יקראו למדה זו כשם מדת
הבינה בשמות רבות והיא סוף המעלות התשעה העליונות המקבלות ומספיעות
בעליונים ונקר' אל כשם הבינה והחקר' לפי שמושך מהם חסד וחיים וגם יקרא
כשם התת' כי הוא ענף ממנו * אל חי' אל מצד החסד שמושך ממדת החסדים
הטובים * וחי שמושך חיים מן הבינה ובהתחברם יחד יקרא אל חי כי הוא מחיה
הכל וכל לרמו' יש' גפש חיה דרך כלל לכל הנפשות והנחות וממנו תנויח הארץ
העליונה אליה כל הנשמות העליונות והתחתונות למיניהם ככח הארץ העליונה
אליה ככח הארץ העליונה היא ראשונה * חיי העולמים מלה זו יש לה כ' נקודות
חי וחי חי כפתח רומן לבנה וחי בדרי רומן ל' יסוד ואין לפרש ומכאן הוא למשכיל
ואמר דיאל' ומשבע בחי העולם ובמקום זה הוא חי העולמים כשם הבינה כי הוא
מחיה העולמים כלם וקושרם יחד והוא כדרך וכזה יוכן כהפר' יושע והמחפש
היטב ימצאו ואין ל' לפרש גם התת' יקרא חי העולם ומוכן הוא * אל הים חיים
ג' מדות יקראו כשם זה הבינה שהיא חיים לכל החי ומדת' היסוד כשכח לו השפע
ומחיה הכל ככח הבינה הנקרא' לים חיים כאמת ומספיע למדת המלכות היקראת
אלהים או תקרא גם היא אלהים חיים גם המלכות הביתן חיים לכל חי על פי הדין
יקרא אלהים חיים * אל שריו * כוחן כחקרו שלמות ושפע לסרי
למדת המלכו' ליתן לכל די ספיקו' ולשון תוקף ונתן בתקפו חסד עד שיכלו השפתיים
לומר די וגם היא אומה' די לנרות כרב דמורה ומדת זאת אל שריו למלכות הנקרא'
מד' וגם תקרא המלכות' א שבע כשתדבק ב' יסוד' ואל' כ' מד' למעלה מאל' והיא דעת
הראשון ואינו כראשון יסוד' מים חיים לשלש פנים * האחד מקור שממנו חיים
ומתנועעים כמו החי לעשות פעולותיו כן תנועעון המדה לפועל פעולותיה * השני

מקור הכא ממים חיים העליונים מעדן העליון אין סוף • הג' פהו דרך ומקור לידע
המים החיים האמתיים אשר לא יכזבו מימיהם וגם הוא מקור לכל מה שתחתיו •
יסוד • שלא כשאר יקודות כי זה יקוד למה שלמטה לו והוא יקוד • למלכות ומרוב
תשוקת המלכות להדבק באל • חי התלחז ותתרכב בו תמיד ודוגמת זה האבן
המושבת השולבת שמושבת אליה אל שלמטה לה והיא מלמעלה ובשלש היקודות
כן • צדיק • לפי שהוא יקודו של עולם וצדיקו ונותן צדקה למדת המלכות הנקראת
צדק וממנו מתכונן העולם ואומר וצדיק יקוד עולם ואומר וצר צדיק לברכה צדקה
תת צדיק יקוד צדק מלכות • עולם • תיבין כי זהו אמצעי בין תת ומלכות
והוא עולם תחתון להיות המשפיעות להיות כמותן • שורק • אם הוא בג' נקודות
הוא שלישי לכתר • כדרך קו האמצעי ואם הוא בקודה אחת הוא אמצעי בין תת
ומלכות • גם התת נקר שורק וכבר כתבתיו במקומו • גולת הזהב כי היא המריקה
הזהב הטוב על הפירת המלכות • טוב • שמיטב לכל בצדקו ואמר הכתו אמרו
צדיק בן טוב תמיד כבועל וכטובו נהיעץ אדני כבריאת העולם שנאמר וירא אלהים
את האור כי טוב וטוב מטיל שלום בעולם ונחן בו ברכה וגם מלת טוב פרשו
טרולק כמה שמקבל ומדלוק כמה שהשפיע כמו בהטיבו את הנרות וכלו טוב כלי
תערוכת עם דג והמלכות גם כן יקרא טוב והוא מלת טובו של הקב"ה • שכל טוב
ואמר הכתוב שכל טוב יתן ויהא אומר ימצא חן ושכל טוב כי הוא נותן טוב ליעלת חן
ובשכל זה יעשה הטוב וכה המסביל יסביל לדעת אמתת הש"ת כי הוא בית ושער
למה שלמעלה לו ובהרבה דוד במדה זו אמר לדוד מסביל ומסביל לדוד ויהי דוד
לכל דרכיו מסביל ומסביל למטה ממבין והכן • שלום • לפי שמיטל שלום בין
תת למלכות והוא כל העולם בשלום וברכה וגם התת נקרא שלום והוא עושה שלום
במרומו בין גדולה לגבורה מים ואם והבלי המחוקק הכל הוא השלום • זכרון •
בו לשון זכיר כי עז המקום הוה נזכרים כל החיים בראש השנה בעמדם לפני המלך
הקרוב והמשפט ואמו אומרים וזכרו לחיים וחפץ בחיים וספר חיים כנגד החיים
ומקור החיים ואור החיים וכלם הם חיי העה"ב עולם על עולם והמקום הוה הוא
השלטון והקרן הנזמח לדוד בקרן ישועה וזכרון מלשון זכר כבוד ברית המעור
ואמר ה' זכרנו יברך להשפיע לכנסת בת ישראל בת זוגו וזכרון מלשון הקטרה
שב יזכור כל מנחותיו וזכורת המנחה ומנחת השוטה וזכור הוא לשבת והוא השבת
ואומר מנחה לדוד להזכור להמשיך למדתו הזכרון • שבת כהקשר המנין עם הכינה
הוא שביעילה והיא שבעית לו ועל כן היא שבת הגדול וכל השביעיות תלויות
במקום זה בימי ובשבתו ובשבעו ובהחדשי ובשני • וכשמות ובארצות ובככבי והיא
השביעיות מכות הצדיקים גם המלכות יקרא שבת ואמרו יכולה שבת שתרחז והוא
מה שארזל בואו ונצא לקראת שבת המלכה ובואי בלה זו הפירות ושבתותיהן כי
כלן קרויון שבתות וכל השביעיות כעוה לזה ירמוז • ויש דרך שיקרא התת שבת
ושביעי והוא זר מאד ובמלכות יקרא שבתון וזה שבת לשבתון ובשבת ג' קעודו אחת
ל' יקוד ובת זוגו שמה לתת לכינה ומה שעליה והוא קוד עגב עין נ' הר ג' • קדושת

דבא כי הוא המקדש הכל במה שמטך מן הקדש להעלותה לוי פנוחה לבטן
 נופט ושכיתה כי הוא נח בביתו ולטון הורדה שנאמר נחת רוח ותרגום וירד ונחת
 כי וירד השפיע למדת בת וגו' והוא קוד המנחה עולם הנשמות שמשם נפרדות
 ופורחות למדת המלכות איש למינהו כי כל הנשמות והרוח מכל בעלי חיי ומטקום
 העליון מולאם וכמרבה פני אדם ופני אריה ופני שור ופני נמר להורות על זה כל
 א' בפני מעלת מציאותו ומקום כח הנשמות האמת למעלה ככלה ב' היא אש כל
 חי ואמר הבתוב ונשמת שדי תכניס וז' ששמת האדם מן המלכות שנאמר נר אהים
 בשמת אדם והמלכות קרוי נר כי נר מנוה נאולה וגואל כי הוא הגואל לתת
 גאולה למדת המלכות וכניה מגלותם כטובו אליהם כמאז ולכן קומיין גאול לתפלה
 כדי להחזיר מלכות בית דוד ושכיניה למקומים והוא גואל ישראל וכל הגאולות ויש
 גואל למעלה הימנו והיא הבינה שבה כל הגאולו והחירות ככה והיא קוד קם תחתיה
 לגאול גאולתה כפועל ברית נאמר לג' מדות ארצי אל חי בינה הכרית הנאמר
 בכ"נה היא כרית הפה וכרית הלטון וברית הספתים וכרית הנאמר כאל חי הוא
 כרית שלום כרית שבת כרית הקשת וכרית המילה וכרית הכשר וכרית הנאמר
 בארצי היא כרית התורה וכרית עולם כי גם היא תקרא כרית שנאמר ואני זאת
 בריתי אוחסי ברית שלום כרית להטיל שלום בבית המלכות והוא כריתו
 ושלותו של ה' התת הכקרא אמת ושלום גם כן שנאמר קרא ליה שלום ברית מילה
 בין עשר אנשכות רגליו וכו' פריעת המילה לבלק הערלה המפסקת בינו ובין מקור
 ישראל והמילה לזכור והפריעה לשמור ברית הכשר והגויה כבוד כרית
 המעור כי הוא בין שוקיו עמודי ט"ג נלח והוד והכרית והפקידה והוכירה והידיעה
 דרך אחד הוא במלות טויות וידע אלקנה ויפקוד שמטון ויזכור אלקים את רחל
 כבוד זה הכרית ברית הקשה המדה הואת תקרא קשתה שהיא קשתו של
 עולם ומחזיקו ומיטבו ונאמר הכתוב ותשב באיתן קשתו ויורה השפע כחץ כעת
 הרצון ויא כי הקשת רמוז למלכות ונע ברית ברית שכת כרית הנתוני וכן דעת
 הכהיר לשבת ועונתו של תח מעט לעט והתלמידים נלח והודי אות כרית
 בהתחבר מדה זו לטם המלכות או תחדש אותות ומופתו ופלאות נוראו ואז כשתיהן
 יחד אות כרית המילה כאות כרית הקשת ולכן יקראו אות כרית קדש והוא קוד
 ברבת המילה ונאזל איו חתם כאות כרית קדש ע"כ אל חי חלקינו כי הוא המופלא
 למה שלמטה לו וחלקנו כמופלא ואות היא אות יוד החכמה שקדמה אלפים שנה
 לכריאת העולם הכנין בכללו והיא אות לברית יוד קטנה כי הוא קנה תחתון
 של וזו אש חין באותיות קטון מואת יוד זאת היא שקרא קטנה נגד העליונה למיין
 נחכס מחצית היו והוא מחציתה תחתון נאחו נלח והוד וזכמחצית העליון
 גדולה וזכורה ומת' ובין כלם הם וקנות שבעה ומלטון שבעה ומגורת שבע
 לכן כל השבעה כו' פני הכנין מן הבינה עד היסוד בהוה במלת שבעה באחר ותה
 מוכיח והעובר על השבעה נעקר מן העולם והוא והבא מדה כנגד מדה שכל
 להרוק הכנין ועל כן יסרה הוא וכיתו ופי' שבעה יר' לתן שבע יתר בו מדו הכנין

כדי להשלי' דברו בלי חזרה וזכי גור דין שיש בו סבועה וגורת טבע להשביע לכל
 חירוקן . אמן אומן אומן אומן ד' מלות האלו כך פירושו אמן הוא קבלת סבועה
 לומר כי זה השביעי הוא אומן ליכרע מן העבריינין הכופר באומן שחזב ו' עמודי
 כבינתו אשר העולם נכון עליהם והאומן אותם בחכמתו והאמן אותם באמונתו
 פי' אחר אומן כשהוא ממיר דבר לתמורתו ואומן כמטנה המכהג ואמן כשמחליף
 המנהג וכל אמן ואומן כשמקיים המנהג ואמן כשמקיים המנהג . סוד הקשת
 כבירתו וגו' וכו' שהוא כלול מלכות וירוק ואדום ששון יסוד למטה לו שמחה מלכות
 מלכות למעלה לו תת אורה למעלה לו כי ויקר שהוא תפלין של ראש . חק לשון
 גבול וחקיקה כי הוא אשר נתן לכל כנראה גבולו וחקו והוא המלמד לישראל חק
 ומשפט והוא הנותן לכל חי טרפו ולחם חקו ואמר הכתוב חק נתן ולא יעבור והוא
 חק המכריע בין ג' וכו' והמלכות קרוי חקה ובהתחבר יחד הם חקיים ומשפטים
 נדיקים . אהר הטוב הר שהוא טוב ומטיב לכל טובו לשון בהטיבו את הנרות .
 הר יי' והוא הר הקדש והוא ליי' לבדו ואין זו אלתו והוא הר התם וגיון והר ציון
 פי' הר לגיון לדעת האומר כי ציון היא מלכות והאמת כי הכל בכל והכל אחד
 והרמוז ליקוד שהוא הר המלכות וצריך לעלות אליו ואומר כרוך יי' מציון שוכן
 ירושלים והשוכן בירושלים מתכרך מציון והבן היטב . כל המדה הושת יונקת
 מושכת מכל המדות וההפירות למיניהם דרך הקו והצורות ולכן תקרא כל ותמיד
 תנפה לשפעה הקדוש העליון ולכך אמר בדרך נעלם עיני כל אליך ישכרו ו' לשם
 הגדול והיא מכינה ומתנת מזון לכל מה שתחיתה לכל העולמות ומקריני ראמים עד
 בני כנים ולוה ישכרו ועליה נאמר עיני כל אליך וכו' ואומר פותח את ידך וגו' ואל
 תקרי אל יודיך והיא יוד קטנה לעומת הגדולה החכמה וכל עולה לחשבון חמשים
 לפי שיונק מ' שערי בינה וזוור אליו חלילה . ויכלו לשון כל ולשון כלול
 טענת כל לה הכל על ידה והיא הטבת שכו נשלים הבט בחקר העולה למספר
 ויכלו . אביר יעקב ולא אביר אברהם וינחק לפי שהוא אחו
 במדתו של יעקב בתחית הו' הסוכלת וקצוות והוא בריה יעקב והוא אביר הבא
 מיעקב יושב מהלים והוא פרט ככפיו עליו שנאמר המכינתך יאבד נן יפרוש
 ככפיו לתימן להסד הבא מחסד התימני הדומי ואביר מלשון אברהם ויקרא אביר
 ישראל כשרבץ יקוד בעטרה והוא אביר וחוק לישראל שנאמר האם הארון יי' צבאות
 אביר ישראל וכו' והוא יקוד הם צבאותיו . חסד מתתן כי ג' מיני חסד הם
 חסדי דוד למעלה להם חסד אברהם למעלה חסד עליון וכבר בארתיו שערי
 דמעה הנזכרות הבאים מחסד אברהם למדה וו יקראו שערי דמעה והשערים השו
 הם נכוני תמיד לבעלי תשובה ומתחרטים וכוכים על פשיהם אעפי' שנעלו שערי
 תפלה בכית המלכות וע' הדמעה התפלה מתקבלת כי חקריו לא תמוז ולא יתמו
 עד עולם גם המקום הזה הוא שער השמים שנאמר וזה שער השמים זה המספר חי
 והוא חי העולמים . חסדים בכרות העזרה המבדלת בינה ובין המלכות בקור
 רוח הערה הבא מן הנספן וענן כבוד ואם מחלקת לו הוא תמים וישר ושלם וכל

יתר כחמד והבן שדרת הלולב כבוד הקו למטה וכראש הקו התיומות וכבר
 דברנו בזה נ"ח והוד וימוד הם נקראים אופנים וגלגלי המרכבה ויקראו שטרים
 לננות להשלים דין כד הגדול השופטים ע"י אספקלטור שהיה מלכות דקמכריע
 שני בין נ"ח והוד ולפעמים הוא עולה על גביהם לקבל מהתת ולפעמים יורד
 תחתיהם להשפיע למלכות ולכן ימצא מנוייר פעם למעלה פעם בשוה פעם למטה
 ואל חטעה וכבר דברתי בזה במדת התת כבוד פי כבוד וכקא לעליונים
 ונותן כבוד למלכות והבא ממנה והוא כבוד ג' וכבר הורתיך על זה מקור הכרכות
 מקו המולא מכל הברכו ומברך לכל המתברכים ממנו בכרכת טוב רקיע שהים
 והתכלת העליון הפנים לדמות לו ורומין לו בעת דודים והוא למעלה להם ולפעמים
 הוא המבדיל כשמתעלה למעלה ומכני הרעה נאסף הנדיק ויש קורין למדה זו
 ערבות וכן נרא בגמ' דחגיגה ומשם יראה הרוחה אור מופלא כאשר אור הכינה
 מופלא ומכוסה ממדות הבכין אור היסוד מופלא ומכוסה ממדת המלכות ולכן
 יקרא גב אור מופלא ככורת והוא על הארץ ועליו שני כרובים נ"ח מן הימין
 והוד מן השמאל והם השרפים העומדים ממעל לו משקוף כשמתעלה היסוד
 יעלה למעלה מנ"ח והוד ואו הם שתי מוונות והוא המשקוף על גביהם והוא קוד
 פקח מזרים הר הקדש הקדוש והמקדש והר למקדש קדש עטרת ישראל ואמר
 הכביא והביאותים אל הר קדשי הר לקדשי קדש ישראל ליי ראשית תבואתה
 קשר הקפירות כאשר הביאה קושר שלש בשש הקננות בן היסוד קישר הט' אל
 העשירית ויחבר את האהל להיות אחר ושמו אחד נח מלשון מנוחה והורה
 ונחת רוח ונח היה נדיק ותמים ונולד מהול והוא היה יסוד העולם וממנו הושתת
 העולם ונח מצא חן בעיני תת החן הגדול ואמר הכתוב ומצאחן ושכל טוב בעיני
 אלהים ואדם כבוד פרקי המרכבה ועל זה החן והחן הגדול אמר הכביא תשואות
 חן חן לה פי לבלה הכלולה מכל בעטרת מלוכה ושכל טוב יתן חן ויא' כי החן הוא
 לעטר' והוא לפי דעתי מלשון תחנה יוסף הנדיק זאת היא מדתו כי ון אספדנס
 לכל ישראל בשפע ושובע שנאמר ויכל' כל יוסף ולכך מדתו כל ואמר הכתוב ונדיק
 יתן ולא יחסוך ויוסף מלשון תוספת רוח חיים וכרכה לכרכה והוא היה בן זקונים
 ליעקב וזו איקונין דומה לו וכן היסוד ידמה לתת כמוהו בהרבה דברים והוא ענף
 מענפיו והוא המוליד בדומה צרור החיים יש צרור למעלה מצרור וזה הצרור הא'
 אחרי הפרד הנפש מהגוף אם יוכה ואם יוכה עוד למעלה אל צרור רוח התת
 ואם יוכה עוד יעלה הכינה עד למעלה שאין למעלה הימנו והמלכות יקרא צרור
 בעוד האדם בחיים ובמקומו יתבאר ג' בעודות ע' יסוד ועטרה כל בכל אחת
 תת שניה כתר ג' והוא ענף ע' דהר ג' ואין צריך לפרש כי מוכן הוא אילן
 ובו פרי כל נטיות הגן ומתחתיו מתפלגים פלגים כלגים כל שפע מימי בראשית
 העליונים להשקות הגן והוא יש בו מהלך תק' שנה רמו לה הויות ועליו נאמר אזני
 י' עושה כל רוקע הארץ מאתי ואני במקום זה ירמוו לתת וזה האילן שמשתעשע
 בו הקכה עץ הדעת פי עץ לדעת האמת והוא טוב ולא רע פתחי עולם

פתח ליכנסם לקפירות של מעלה לו שהוא עולם הבנין וגדולה וגבורה ג' יקראו
 פתחי עולם פי' פתח עול' העליון מהכ"ה ולמעלה והשערים היא הכ"ה והראשית
 היא חכמה וכתר * שערי ציון כי הוא קר' ציון או שער לציון אם הוא מלכות *
 אופן א' כארץ והוא הכרל'פון והוא עומד בארץ המלכות וראשו בין החיו' העליונות
 בין גדולה וגבורה ועוד למעלה והוא האמת * קול יי שוכר ארויס ואמר בספר
 הכהיר והקשת * נחל שסי לחלוקה ושביעי למנין כי הכ"ה עצמה מן הנחלים
 והנהר והנחלים הולכים אל ים טעשה שלמה * חררי הנשמות כי משם יוצאות
 לעול והם הנשמות שבגוף שאין כן דוד בא עד שיכלו ואמר חררי בלשון רבי ליהרות
 על הרבוי המינים למיניהם כאשר כתבנו במדה זו ויש קורבי למדה זו חררי גדולה
 מזד החקר * כח להמשיך דבר ותמורה בלב כי מקבל ההפכים והתמורות מימין
 ושמאל היורדים בו דרך הצינורות וכות וחוכה * גוון מדה זו לוכן ואורס והלוכן
 בוטה לאורס הקרבנות אטם ולעולם הוא זכר כעולה וכנגד מדה זו כעול' המלאכים
 המעלה הט' ממעלות הנפרדים וכנגדה בגלגלים גלגל שכתי ע"ש השכיתה וכמדה
 זו שכת הפועל העליון מכל מלאכתו וכנגדה במאמרות מעשה בראשית ויאמ' אהים
 נעשה אדם בגלגלנו כדמותינו כי במדה זו תשלום בנין אדם העליון הדומי עד ה'ד
 פרקי המרכבה האמורים בסיר השירי לכל מכין כונת טעם אמריו ודע כי הדברים
 משתלשלים ממעלה למעלה למטה ממנה מן המופלא א הנעל' ומן הנעלם א המושכל
 ומן המושכל אל המורגש הרוחני ומן המורגש הרוחני אל המוטבע הרוחני ומן
 המוטבע הרוחני אל המוטבע המובדל ומן המוטבע המובדל אל המוטבע הגשמי
 הפשוט ומן הפשוט אל המורכב ולכך אל תשתומם ושתוק כי כן עלה במחשבה וא
 תמהר להשיב כי דברים אלו זריכים ביאור רחב ואם תוכה להבין מעצמך הנה מה
 טוב * כבר יאת האדם כח הגיד להוליד בדומה בקוד כרית מילה יאמרו המקובלים
 כי יקוד בו צורת איל וככוון הוא * הטצות התלויות כמדת ה'קוד הם איכווי
 ביאה וטעם איסור העריו' שלא להשיב כפרד לשרש והענף לעיקרו וערוה וה' כעה
 ומנות היבום וסירוק וערלה ומנות פריה ורביה ומ'לה זכ ובעל קרי י'ד לצאת ויתר
 לחפור ואונם ומפתה ומוניא סס רע וכל אקור ומות' לא תקור ותקיעת שופ כראש
 השנה והכל מבואר כי כל זה מזד ברית המעור וגווי תורה שכתב ורה ומקיעת
 שופר מזד הוכרון והיא היא והכל הולך אל מקום אחד * ע"כ ראינו לדבר במדה זו
 כפי הכונה הידועה בקפר זה ומעכשו ראוי לדבר במדה הקמוכה לה בעזרת ארון
 הכל והוא יהיה עם פיכו וינילנו מכל חטא ושגיאה למען רחמיו וחסדיו הרבים אצן
 ארני יתן אומר המכשרות צבא רב * המדה הקמוכה לשם הנק' כמורה ארני
 היא הנקראת מדת המלכות ושמותיה וכנוייה רבים מאד לפי שפועלת ככח כל
 הקפירות לכן נקרא בשמותיהם בהם ושמותיה וכנוייה הם אלו * ארני' ארון ארון
 שארונים ארני' כרנן הגדול היכל י'קוד י'רו אותיות כריכה ברבה באר באר מים
 חיים באר שבע מעין גנים ים ים סוף ים הגדול ים האחרון ים החכמה כל ככל אכן
 הבכיר אכן הראשה אכן מאמו הכונים אכן ישראל ראש פנה בית המקדש הר

המורה גבעת הלבונה שכינה עין בעין מהל' מועד דרק כד' של מונה אני לכפי
לפעמים מלכות מלכות בית דוד כשר מקוה מים יבשה יד שמאל תפלה של יד ימין
החזקה יד כהה אנבע גיהם כה דבר עץ הדעת יד הגדולה ארץ החיים נקם ברית
קפר החיים ירושלים תמונה זאת ויאמר חמרת אלף זעירא תורה שבעל פה יהיה ט
אלהים חיים אלהיך שדי נבואות כפס דרור החיים הא' אחרונה נכסת ישראל כלה
לכנה מלחך הגואל מלחך פניו קטר של מפלין מלחך הכרית אשה בגד כפרת אס
תתאה שכינה תתאה שלחן עמוד האש גור דמדומי חמה חטה תאנה כי יי כי
הגבורה חרב פיפיות אלהי יעקב חכמת שלמה כסא יי חקקה חקות תמונה יי אחר
לככה עג סה רה כרוב דר' וקוחרת עטרה גלע שערי תפלה תחנה מעונה צורך
העולם כלה בית המלך חי העולמי ירא ארבי ויהוה דו כרזופין פחי עץ הדר אחרוג
ארץ חפץ כרכת חתנים מרת לילה אדון סר העולם אכן סתיה רגל רביעי בת מלך
בת קדר זמנים קול כבוד מעונה וילוגן זוקי קדרה שמור עומק תחת מקור ישראל
אף חשך מעורב אחרית מרת הדין הרפה בת ווג אחרונים פנים שאינם מאירים
אספק לריא שאינה מאירה תכלת טוטה חבלת השרון זיון עיר דוד רוח הקדש
לכ קוקור אריכל' השם הנכבד כון בפוסה צורת יוד כבודים מעשר מזבח החינוך
רון מס קתומה חוה טרה רבקה רחל בת שבע מראה כתובים כוס של כרבה דוחו
של מטיח מטטרוני' סר הפנים גפן חרש חמרת ימים עזרת החג כעודה קטנה כרס
קול אחר קול חמיש קול שביעי קל עשירי שכל הפועל פרה ארומה עמוד האש
חלה תמר מטה בת קול יוצר בראשית חטאת מנחה נקודה אחרונה קטר של תפלין
אור מתנוצץ סוף הכיין ואחזל שבעים שמות להקב"ה ולתורה ולככסת ישראל לירושלים
כפי הגדות למקובל החכם ר' עזרה ימצאם המבקש ע"ל לא כתבתים והנני נכנס
בביאור כל שם וכנוי משמות וכנוי מדה וזאת כאשר תשיג ידי בפי הכונה בכורי
זה להרחיב מעט בראשי הדברים בעור העוור לכל נעור ברוך הוא ושרם
החלי לדבר אודיעך בדרך כלל כי כאשר הבינה פועלת בעליונים ככח סתיה המדות
שעליה והיא אחווה כס וקשרתם עם הבנין והיא שלוחם ותקרא בשמותם וכאשר
הי' קוד פועל במלכו' ככח העולמו' שעליו והוא אחווה וקשור בהם וקושרם עם המלכות
והוא קרוי בשמותם כי הוא שלוחם כך מדת המלכות פועל בכל הכרואי התחתונים
ככח הי' קוד וכל המדות העליונו' של מעלה לו והיא אחווה וקשורה בעת הרצון עמו
ועמהם וגם קושרת כל העולמי' יחד עליון ותחתון מסכה לסכה עד הסב' העליונה
והיא שלוחם ולכן תקרא בשמות מעין שמותם ושלוחו של אדם כמותו וטוב האדם
ביתו ואמר הכתוב בית והון נחלת אבות ומיי' אשה משכלת' אדני וזה השם
הוא ראשון ובית שער ליחוד ליכנס בו ממטה למעל' והוא סוף היחוד מלמעל' למטה
ולכן תחשב ראשו' עשירי ולכן תחלתו אף וקופו יוד ונעוץ סופו לתחלתו והוא ראשון
והוא אחרון ואותיות הדין כלולות בו לומר שהכל בו ולכן נקרא ארבי' ויש בו לשון
ארכות שהוא ארון הכל והוא הארון אלהי ישראל ארון כל הארץ' ארון הארבעונים
ארון על הכל הארבעונים ונבואות מעלה ומטה והוא ארון ומושל בכל טוב הקפי' לחלק

אלותו וטוב לכל הנמצאים והנבראים עליוכי ותחתונים ואמי' הכתוב שמו ארון לביתו
 ומושל בכל קנינו. ארבי מלשון ארבי המשכן שהוא בית קיבול לכל הטוב והשפע
 היורד בו מן האצילות והם מאת ארביים כי הי' כלולו כל אחד מי' והם בין הכל מאה
 וכלולות כי והעשר באחת בקוד ארין לפש ובוה ונשמה והוא קוד מאה ברכות ושו
 יקבלו שפע עליון והארביים בית קיבול לקרשים והמעמידים הבנין. פרנס העליון
 ממונה על כל הפרנסים והמפתרנסים והוא זן ומפרכס לכל הסכות המפרכסות
 בכח כח השם המיוחד יי' אשר בקרב הארץ והוא המשביע לכל חירזון. היכל יי'
 אשר יי' שוכן בו והוא דירחן ובית תפארתו ומשם ימצאנו כל מבקשו כי אין דרך
 לידע ולהבין כשם הגדול וזלתי על יד היכל זה היכל רל' הי' כל והבן ואמ' לחו כבוע
 יי' ולבקר בהיכלו ואמר ובהיכלו כלן חומר בכוד. סוד. ג' אותיות עדו ארבי'
 אף לראש המעלה כתר יוד לקוף המעלה עטרה וכ' ד' נס ד'ן שמות ההויה הממונה
 על הדין שנאמר דן ארכי והם נמצאים בדרוף האח' מג' פני פקוקי ו'קע ו'כא ו'ט
 שהם חסד ודין ורחמים ובהם המשכת בה וספק לכל כפי חוב החכמה העליונה
 אשר לא הושג וזה צירוף הדין מתהפך לשמו' ההויה בכוד תמורה וצירוף האותיות
 ולכן הם נשמה לאותיות הכתובות בתורה כפקוק ו'קע ו'כא ו'ט. בריכה הוא
 מקום קבוץ מים הבאי' מן הנהר להשקות את הגנות והשדות כן במדה זאת יתקצרו
 כל מיני שפע ואצילות להשפיע ולברך לכל הגנות ולכל הנבראים. ברכה היא
 עצמה הכרחה והיא ברוכה ומבורכת ומברכת תמיד לכל והיא נתנה לאברהם
 ולכניו לנחלה במתנה שנאמר והיה ברכה והיא נחלת שבטי ישראל וזאת הברכה
 היא להם והוא קוד יבן ופי' חוד ברכה קדוש. ופי' הייחוד על ג' פנים הא'
 העוקק בתורה שכתב ושבעל פה לשמה מחבר ומיחד. תורה שכתב ושבעל פה
 יחד והתורה היא קוד צורת השם והשני קיום המצות כתקן כי כל המצות כל אחד
 רמוזות למדה ידועה והשלישית הוא יחוד קוד קט' שבו יחוד הכל ויתד שהכל בו
 שניה ברכה היא קוד הברכה וכלל הכל ברוך וברכה וברוך הוא המת' הכולל ימין
 ושמאל מעלה ומטה וברכה היא מלכות והיודע לחכר ברוך לברכה אשריו קדוש
 קדושה וכבר בארתי ענינה. באר כל באר נובע מעצמו אעפ"י שמקבל מאחר
 והבאר הנובע מעצמו ומבחי המיוחד לו וגם עיקר כחו הוא מגבוהה וגם יתכנסו בו
 כל מיני שפע ואצילות ענין וחסד יתפרד. באר מים חיים באר שמימיה באים
 ממקור מים חיים והם חיים וזכים ממקום קדוש. מעין גנים מעין להשקות כל
 הגנים שתחתיה כראין איה מן הלבנון המלבן עופות ישראל ומשם ישקו כל העדרים
 לששפחותם לביתם ואמר גן בעול ומעין חתום לומר שאינו מתמעט. באר טבע
 באר שמקבל וכמשך שני מים מז' נחלים מהבינה עד ה'קוד בה ויש באר צרה נכריה
 לעומתו ולפעמים יקבל ממנו והוא קוד העתים שכתבלת ואחל' עתים לטוב ועתים
 לרעה ונאמר שמה עמוקה פי' זרות וכו'. ים היס' אינו נובע מעצמו אכל' הוא כלי'
 גדול עשוי לקבל או קרקע עמוק או חפירה עשויה בידי אדם וכל המים שופכים
 לתוכה והמדה הזאת היא ים ובית קיבול לקבל כל השפע שיבא איה וכל הנחלים

הולכים אל הים עליון בים העליון והתחתון כיס התחתון הטבעי ים סוף לשון
 סוף כי הוא סוף הימים העליונים והם ז' וגם היא קרובה לישראל והיא קרובה
 לגבולם ולכן טבעו בה המזרים בים סוף של מטה ים הגדול זה הים הוא ים
 הגדול ורחב ידים וכורמש ואין מהפר כי כחות כל הדברי כוונות גדולות וקטנות
 וטובות ורעות לרוב למיניהם הכל כוונת מיני עולמות ורוחות ועינים זרים כה
 ובאים ממנה וכה נכראו התמימים הגדולים ד' מחנות הידועים בעולם הפרוד שאל
 ויכרא אליהם וכו' וכל נפש החיה הרומשת מרובעת הפנים וכל עוף כנף למינהו
 שהם המלאכים שנבראו בחמישי ים החכמה ים לחכמה העליונה שהיא חכמת
 אלהים ומקבלת מלכותיבותיה ב' השמים כמספר כבוד וואת היא חכמת שלמה
 ומלך שהשלנו שלו נתנה לו ים האחרון אחרון לכל הימי החכמה היא ים הקדמוני
 הבא מקדמונו של עולם אשר אין הוף לבב דעו ואומר מעונה אלהי קדם כל כי
 בה הכל ולא יחסר כל בה כשהיא רבקה כמדת יסוד הכל של מעלה לה ואז היא
 בכל מכל כל כלולה כסוד האכות העליונים והכל כידה והיא כחו של אברהם אבינו
 בעל החסד וככל שמה אכן כי היא יסוד ובנין לכל הבניי אשר בעולם והיא כן
 ובקים לכל שנאמר וכנה אשר נטעה ימיך והכל צריכי אליה והיא מגדל דוד בני
 לתלפיות אכן כפי לפי שהיא מקבלת כל גונו שאר המדות ביחד ופועלת כל
 הדברים ביחד דבר והפכו בכח פשוט עמים לטובה ועמים לרעה ואמר אני אמות
 ואחיה אכן הראשה ראש למחשבה ואמר מחשבתן של ישראל קדמה
 לכל וסוף למעשה וממנה יצאו כל זכאות מעלה ומטה והמוניה למיניהם
 במעשה בראשית אכן כמנין גן אכן מאכו הבונים אברהם יצחק ויעקב הם
 הבונים שגחרו במדתן ומדות העליונו אברהם החסד ויצחק הדין ויעקב הרחמים
 ולא גחרו בזאת היא היתה לראש פנה ולקחת דוד עה למדתו כי היה אדמוני
 עם יפה עינים והכל כלול במדה זו ואכן היא מלה מושפת למסקל ומדה ומושב
 וגדולה אכן ישראל פרנסן ורוען של ישראל ואומר משם רועה אכן ישראל ויש
 עוד אכן יקרה למעלה ממנה מאר כסוד ארני יהוה מלכות וכינה והיא הרועה
 את כל הבנין והיסוד והבית וכל אשר בס והאבנים האלו שני אבני השם יורו
 עליהם בית המקדש התקריו מקדש וו היא בית לו והוא מקדש הבית הזה
 והמדה הזאת גב יקרא מקדש שנאמר מקדש ה' כוננו ידיך פי ורועות עולם כוננו
 לעטרה והמקדש הזה מקדש בית המקדש של מטה ושוכנת שכינתו כו ולכן כה של
 מטה כזרת הכית העליון כסוד מקדש הקדש פי מקדש למקדש ויש מקדש למקדש
 עד המקדש העליון המקדש לכל וכל א' בית לחבירו והוא שוכן בו הר המוריה יש
 בו לשון הוראה שיוצאה מחורה שבעפ שהיא ההוראה ולשון מר מלשון המר וגבעת
 הלבוכה כסוד הקשרת שנאמר ישימו קטורה וכו' ומוריה מורה עשה כלל נתיבות
 ככודו ולעומת ההר הזה הר שער והר עשו והם מורה רוח לרבקה שכינה לשון
 שוכנה ששוכנת עם ישראל אור עב ואינו צח כאור תורה שכתב כי נר מצוה
 ומורה אור וזה נקרא עב העני עין המדה הו ומדת התת יקראו עין ועין הוא

לשון עין ממש לשון מעין ואמר הכתוב כי עין בעין נראה אלהים והוא רכוק תת
 בעטרה שעטרה לו אמו וגם שאר המדות יקראו עינים שנאמר על אבן א' עינים
 וכו' והוסוד המורה * אהל מועד פי' אהל וכית מועד לתת ועי' המדה הו'את כודע
 ומועד השם הגדול למטה והמדה הו'את אהל ומשכן לשם הגדול פנים בפנים המדה
 הו'את נקרא פנים ואינם מאירים ומדת התת פנים והם המאירים לפני מדה זאת
 ופי' כמו עין בעין ואמר הכתוב פנים בפנים דבר ה' עמכם ויש חלוק בין פנים
 בפנים ובין פנים אל פנים * דק הוא דרוק ויומר הדין בלא משוא פנים והמדה
 הו'את מוכת לגבות תמיד מישראל פשעיהם עד שלא כתמלא קאתם ומזקת אותם
 לטובתם שנאמר דק ילין בה * ויש דק עליון והוא הביצה ועל שמהין כאמר דק
 דק תר דוק וכו' ואמר דוד אני בדק וכו' * אני כמדבר לחבירו לכוכח ומוכיחו
 ומלת אני היא הבטחה לטובה גם לרעה גם אני הוא א' ד' חין בכור משפיע ומקבל
 כ'ן פשטה ליתן כון כפופה לקבל וא' ל' ראש וי' קוף מראש ועד קוף ולפעמים מלת
 אני תורה לתת ומדה זו תקרא לפעמים אנכי * כ' של מטה כ' שהו' למטה מכל
 בתי דיכין העליוני אבל הוא עליון על כל גויי הארץ ומושל על כל ודק * מלכות כי
 כל עיני המלך העליון נעשו עי' ומלוכה ומלכות ואדרות הוא שם הממשלה ככח
 הדין * מלכות בית דוד כי היא מדתו והוא רכוק בה תמיד ולוחם מלחמות ה' ונטלה
 משאול כי לא מלא מזות ה' ונתנה לדוד * נשר כשישראל טובים המדה הו'את תרחף
 עליהם כנשר יעיר קמו ואם ישוכו בתשובה או תתחדש כנשר מבעל נעוריה ואמר
 המקובלים כי במדה זו יש צורת נשר * מקוה מים כאשר יבא לה השפע העליון
 להטיב לישראל * יבשה כשאנייה מקבלת השפע הקדוש או היא יבשה מן הטוב
 והדדיק באקף והיא חסרת כל וישראל כנער עד יענה רוח אלקים * יד ה' שהיא
 כלולה מהמדות התחתונות ועל כמה עינים מורה ל' יד * יד שמאל שעיורה מן
 הגבורה והיא תחת ראש החכמה שהיא חכמת אלקים שנאמר שמאלו תחת לראשי
 וכו' * ורוע שנאמר ביד חוקה וכורוע נטויה ואמר עורי לבשי עז' כשמתלבשת מן
 הגבורה מקרא עז' * יד הגדול בשמתלבשת ימין החקר בגדולתה ויש סוכר היד
 הגדולה לה מדות עליונות * אצבע אלקים כי האצבע א' מחמש ביד והוא האצבע
 פועל בכח אלקים והוא אצבעלו * תפלה של יד כי הקפה מכיח תפלין לתפלין של
 ראש ד' בתים והם ח' מ' ב' ג' גדולה גבורה ותת מכיחם בראשו והמד' ה הו'את היא
 תפלין של יד שכוללת כל הפרשיות יחד וכוללת כל המעלות הד' הו' ותפלה עי'
 כהה והיא השמאלית * כה כל לשון כה הוא שער ופתח והתחלה והוראה לכל אדם
 המתחיל לדבר דבר או להורות על דבור ומעשה ומקום ומדה וזמן ומלת כה הוא
 סוד יהי אור והאור הוא אור המלאכים דבור כה אמר ה' כה תאמר מעשה כה
 תעשה להם מקום אנכי אקרה כה מדה כה יהיה זרעך זמן בו כי ע' עד כה והמדה
 הו'את היא פתח ומבוא לכל המד' לייבנם להם או לעשות פעולה על ידם ע' כקראת
 כה ואמר הכתוב וחקידין יברכו פי' יברכו כה מה טעם בתוספת הה' על יד כה
 יד כהה וראוי לרמוז הנה סוד ברבת כהני דע כי כונת ברבת כהנים בכונת הקרבן

מלמטה למעלה ברכה ראשונה יברכך ה' וישמרך למלכות שהוא שומר ישראל וזה
 מודע מתרגום מלת וישמרך • ברכה שנית יאר ה' פניו וכו' יאר השם הגדול פניו
 שהם הפנים המאירים ויאר פני המלכות אלך בשכילך ויתן לך חן • ישא ה' פי' ישא
 המלך העליון פניו אלך בשכילך וישם לך שלום כי הוא שורש השמות ונותן שלום
 בעולם והכלל ראשון למלכות שניה לתת' לכינה ויש מהדרו מלמעלה למטה רמו
 לשכינת עזו ורחמינו ואלו ולו דברי אקים חיים והמשכיל יבחר ונשיאות כפים
 הוא כב' ידים ה' כנגד ה' והימין למעלה מהשמאל ונשיאות כפים לרום השמים שנא'
 רום ידיהו נשא • דבר שנאמר הנה יד ה' וכו' דבר כבוד מאד ויא' כי דבר מיקוד כי
 הוא מעורב כאשר ידעת • עץ הדעת הדעת נאמר על היקוד והתת כי התת הדעת
 והיקוד היודע והמדה הזאת תקרא עץ לשניהם והוא אחוה בטוב שהוא יקוד וגם
 ברע מן השמש וחונה לו והוא קוד עץ הדעת טוב ורע והוא קוד העמים טבם קהלת'
 נקם ברית והיא חרב פיפיות לשתי פיות פנימי וחיזון נוקמת כנקמתה למחלל
 בריתו בעריות ולחוטא בכריתה • ארץ החיים כל דבר שפל לגבי חכירו קרוי ארץ
 והיא ארץ לחיי המלך וחיי הכינה ימצאו בו עד היקוד גם הכינה יקרא ארץ החיים
 והיא ארץ שהתחמוכים הדבקים בה בחייהם יחיו לעולם חיים נעימים ואם הכתוב
 ואתם הדבקים בה • קפר החיים שבו נכתבין ונרשמים כל הכתובים לחיים בחיי
 העליונים הבאים איה דרך שיהי שהוא לנו מקור חיים שהם חיי עהב' וגם עיי' נגורים
 לכל חי בחייו בחיי עהז' השפל והוא קפר הזכרון שהוא היקוד והוא הזכר חיים
 ואומר אני אמית ואחיה • ירושלם שנאמר כל הכתוב לחיים כי דושלם וכה ירו שלם
 והבן • זאת שנאמר מאת ה' היתה זאת ואמר זאת ירושלם כהוד' הגוים שמתיה וכן
 האמת כיע' שרים קובכים אותה ואמר יעקב וזאת אשר דבר להם אביהם ומשה
 וזאת הברכה וזאת ליהודה כי שלו היא באמת ודוד אמ' בזאת אני בוטח ושלמה זאת
 קומתך וכו' כי קושר הקומה עם כל הכנין וע' תמרים ויב עינות מים ותמר יחדי אינו
 עושה פרי והבן • תמונה והיא תמונה אחרונה ותחתונה כי יש אדם ואדומה והם
 דו פרופין • ויאמר ה' דע כי כל דבור לת' או לגבורה והיא תורה שכתב וכל
 אמירה ויאמר ה' אמרת האמרת ה' גרופה למלכות ואומר וידבר אליו מאהל מועד
 לאמר ואהל מועד הוא מלכות תורה שבעל פה ואומר וידבר אליו אל משה וכו' הרי
 דבור לאלהים ואמירה לאני והדבור קשה מאמירה והקיון המורה על האמת ארץ
 מתן אומר וכו' לכן כל לשון אמירה למלכות • אלף ועירא דע כי האלפא ביתוג'
 אותיות גדולות וקטנות ובינוניות ועוד האלפא ביתא הד' הרוחניות הם האותיות
 הפורחות באור העליון והדבר עמוק מאד ואלף' וועירא בקוד ויקרא אל משה
 ולמעלה לה הבינונית והגדולה והרוחנית • תורה שבע' שנאמר ועשית טפ' הדבר
 אשר יורוך וכו' ואומר עב' הדברים האלה כרתי אתך ברית והלוחות תוך הארון
 הכרית ארון כל הארץ ותורה שבע' אהל ומעון ומועד וכאור לתורה שכתב למעלה
 ולמטה והכל אחד יי' אחד ושמו אחד • גי חזון פי' שהכל חוים בו ואמר זל' גי
 חזון זה ירושלם • יי' המדה הזאת פועלת בתחמוכים כפי המדה השופעת בה

ולכן תקרא בשם המד' בעצמה כינד כשמדת ת'ת משפיע או פועל ע'י כרחמי' תקרא
 בשם יי' שהוא שם העצם * אלהים כשפועלת כמדת הדין מזד הגבורה * חל
 כשפועלת פועל חקד מזד החקר לכל * שרי כשפועלת כמדת חל ח' שהוא היסוד
 ונותן רי ספוקן לכל * אלהים חיים כשפועלת ככח היסוד והכ'יה הנקראים אלהים
 חיים ועדו ככל השמות יקרא נהם כפי הפעולה וכשיושב על כהא המלוכה יקרא
 מדני' שהוא ארון * נפש כבוד נפש רוח ונשמה זו על גב זו וכל' מחאחו בחכירו
 נפש ברוח רוח כשפועלים ודומתו בעליונים ועליוניהם נפש למלכות ויסוד
 רוח לה' נשמה לכ'יה שחמר ונשמת שדי תניס * צרור החיים פי' צרור וכי
 לחיים העלזים ואור יס ויורדים אליה ויס למעלה צרור ע' צרור להאחו לעלות
 התחתן לעליון ולהדבק בו גם המקום הזה הוא צרור לחיים כי הצדיק בעוורו בחייו
 דבק כמדה זו ויתחד עמו שח' לאהבה את יי' אלהיך ולדבקה בו ולכן אמרו יכלי
 דדיקי למברי' עלמא ויהי צרור כמד' וכחיה ואמהכ והיא נפש ארוני צרורה וכו' היא
 אחרונ' כבוד אמתיו הו' השבאו יוד עם קונה לחכמ' וכ'ר' ה' לבי'ה ו'או' לו' קנות
 ה' אחרונ' למלכו וכ' בארתי כמד' הבי'ה כי צר' ה' הוא סוד היוד ועיק' השם הוא
 יהו' כמספ' אלהיה וה' אחרונ' היא כבוד השם כי כ' לפי שכה מתקבצו כל ישראל והיא
 האם והככה המקבצ' איה כל ישראל והמבדל' אות' מכל העמי' שח' ואכדיל' אחסם מכל
 העמי' וכו' והיא כתול' יס' א'י נחלקה ל'כ שכע' יה נגד זאת הארץ העליו' שכה שוכן
 השם הגדול כ'כ צירפיהם בני יעק' כח' כלה המד' הזאת הוא היכל הכ'ל והכלול
 מכל הכחות כל'ב נתיכו' החכמ' מן ערי' בי'ה ומע'ב גברי' החסד' החונים על היס
 כבוד יוס' וכל' ו'ע' ומ' שמות מיני' להכות הגבורה ומע' הצ'נורוח הבאים לה' דרך
 ק'יה צ'ני' ה' יסוד ומ' היסוד אליה ובעת הפסק' הטוב' בי'ה מ' מזד הרע ענינים
 ח'ונים לה' רוחו והטוב' זרע ענ' גע' ולכן תקרא כלה מלשון כל' והיא כלה ומתאוה
 לחת' ולדורה בעל הת' ומש' עליה כמש' חתן על כלה זכ' שירי ובי' כלה ו'
 נגד ששה קנות * לבנה כשמקבל' שפע הכתר הלבן האמתי המלבן לכל המעלות
 מראש ועד קוף א' ה' ל' לבנה מלאה כלה זכ' רחקה כן חסרונה * מלאך הגואל
 כל מלאך הוא שליח והמדה הזאת היא שליח לגואל והיא הגואלת שח' המלאך הגואל
 וכו' ואין המלאך גואל ומברך כי ביד השם לברך ומדת המלכות היתה תמ' שח'א'
 ח' יהיה אלהים עמדי ואזח' אלהים הרועה אותי והוא המלאך והוא הגואל וש' דוד
 יצ'ורי וגואל' כי' הוא הצור והגואל * מלאך ככיו' מלאך שהוא ככיו' שח' ומלאך
 ככיו' הושיעם והמדה הזאת קרויה בניס * מלאך הכרית הוא המלאך והוא הכרית
 שח' ואזח' זאת ברית' אותם * קשר של תפלין קושר לכל הכפירות העליונות
 והיא הנראת והנגלת יותר בעין הלב והיא השגת החורים שח'א' וראית את אחורי
 בעין הלב המחירים ופי' לא יראו והקשר כנורת דלת והיא דלת רכמי' ומלת דלת
 דלת ודלה' אשה על שהיא מקבלת מהעליונים ואינה משפעת לכן כוה בשם אשה
 עד'א' דרך משל חתן וכלה שמים וארץ לדבוק ומכור העליוני ומג' אשה מג' טוב
 היסוד שעל גבה * כגד כפרת' אותיות הממורה כבוד דג' ורפה * כגד ערלה

הכנין לפעול דבר ותמורה וכלן כועלות עיו היא נקרא עט כלן . אט תתאה לכל
הנאלל ממנה נפרדים ונדראים עליונים ותחתונים למיניהם השמים וכל זכא הארץ
וכל אשר בה עליה מולדת אותם ומוציאם לפועל והכינה אט עליונה לכל ההיות
והכל בה בכח . שכינה תתאה שסוכת בתחתונים והכינה נקר שכינה שסוכת
שכינתה בהיות העליונות והיא שכינה עליונה . שלטון ששלטת על כל הכרואים
בכח הטם הגדול השוכן בקרבה ובכח כל המדות כולל וכדו' אנו אומרים שהשלטון
לפניך גם היסוד נקר שלטון והוא שלטון לשלטון זה . עמוד האש והוא בלינה והוא
מדת הלינה שכל לא ימוסוגו עמוד האש לילה והוא אש ועמוד אש הגבורה . גור
לסון חוק וניצרה ובא חליה מן הכור העליון שכלמ' בצורים יאזורים בקע והצורות
הם בלינה וגבורה והוא גור וחוק ליהי' צור ישר קימה בחוספת ה' באחרונה
להורות על מדה זאת . לדמוי חמה והוא לסון ארמימות כשהשמש ווהר התת
גורח עליה . חטה יש מהחמים זל שקראו למדה זו חטה והאמת סהיא
סדוקה כנקבה וגם חטה מלסון חטה . תאנה יא כי עז זה תאנה והביא תואנה
לעולם כי חטאו היה במדה זו . פי יי כי כל דברי יי בבואו הם עפי' ולוה אמה
משה אתם עובדים את פי יי . פי הגבורה והיא חרב פיפיות חרב למדת הגבורה
עושה לה ב' פיות הולד ומלכות וזאת היא שלמה לעשות דין ונקמה בעולם כפי אשר
יבא מן הדין . חכמת שלמה החכמה העליונה תקרא חכמת חלבים כי היא חכמה
לכל המדות הקרויות חלבים בכלל . וגם היא חכמה למורה חסד והחכמה הזאת
כתנה לשלמה לעשות משפט בארץ שכל החכמה והמדע נתון לך החכמה הידועה
עם המדע הידוע והם בינה וחכמה זאת חבל על האמת היא חכמה למלך שהשלוט
שלו האמור בשיר השירים . כסא יי כסא לשם הגדול שכל ביום ההוא יקרא
לירושלם כסא יי וגם היא כסא לכל הכסאות של מעלה ויש כסא עג' כסא וכבוד
על כבוד ויש כסא כתוב כה' יקרוי באלף והיא כסא והיא הדום והיא שרפרף .
חוקה יש חק וחקים וחקה וחקות והחק לכדוהוא היסוד ועם התת הוא חקים והם
טובים ובהדחק יסוד כמלכות אומקרא חקה לרמוז האיש בביתו ונקב חסוכב גבר
וחקות החק בכלל בין ה' עלינו לתחתונה והכל נקראו חקות כי בה החוקי והמזות
הקרויות חקות למקום זה ירמוז . אמונה גם תקרא אומנת והיא אמונה כשהאמן
בתובה ואומנת כשהאמן עמה ואו אומנת ומגדלת לכל והיא אמונה אמן מחבבה
לחכמ מים עד ים והוא יסוד אמן ואמן יי' א' כי חוד האומנות א' אף לבת ח' לחכמ עד
היסוד והוא בכלל מספ ח' דלת לעטר והכ גדול מלכו וג' האותיות ה' ה' ה' ה' ה' ה'
במספ אחר יחיד ומוחד בשכמלנו לכנה עג' שחור ידוע כי גוף הלבב הגדול לעינים
הוא שחור גם הלבנה הזאת היא שחורה מעצמה ומהדרבים השמורים הכאים איה
מהחנה וממקום יניקתה וכשכח העת ומתלככת אבגדיה לבסם באים מן הלבנון
המלבן לכל הלבנים והכנים או תקרא היא לכנה על גבי שחורה וזו
ולילה כיום התת יחיד ומש אש שחורה עג' אש לכנה אינו מענין זה אבל הוא למעלה
הימנו והוא יסוד תורה שכתב מן הגבורה סהיא התת שהוא אש לכנה . ברוב פי

חוסף ומכסה בכנפיו והמדה הזאת בכנפיה עופפת וסוככת בחמלתה על כניה
 ישראל וזו תחת כנפיה הט' בינה וגם הת' יקרא כרוב בענין זה ואחסף בכנפיו על
 זה הכרוב והם הכרוכים שאמר יחוקא ואיני הכרוכים שעל הכפורת מענין זה כו' לו
 הם נצח והוד שהם ממני קצות הכפורת שהוא היקוד לכן אל תטעה כזה י' דר הוא
 שם לאכן טובה ושם וקון ודרדר וכך היא המדה כי בה הכל כי היא עץ הדעת טוב
 ורע ובה מלמח לה בעמלק מדר דר מכח הגבורה שהי' דר לדר זה וגם הוא דר חקר
 כי מצפון תפתח והאכף הטובה הזאת דירתן וטובתן של ישראל וגם הבינה תקרא
 דר וכמות וכבר בארתנו ו קמחרת בי טוב קמחרת וכו' בחסדיה והיא קוככת הכל
 מלמטה כעולם הנכבד ותרגום ככ"ב קחור ו עטרה לטון הקץ וסוכב שנאמר
 אל כננה דצון תעטרו וגם העטר' אקפת את הראש וזו היא מקפת כל הנאלל ממנה
 ובה עולה על ראש דברך אמת ככח הבתר והחמד טבה ולזאת העטר' תרמו ועטרת
 המילה כקסת האמה וכקסת צורת וזו וכעטרה צורת יוד עטרת תפארת' בלע אמ"כ
 ויכן אל'ם את הנלע ונאמ' כת' את' אדם לשכ' בית והוא נלעו והכן ו מטרונה בלסון רזל
 והיא גבוה מגורת גבי' וגם והיא גבור' וגבירת' על הכל והוא תכובב גבר' שערי תפלה
 היא בית שער לתפל' לכל מתפלל וממנ' יכנסו אל בית המלך פנימ' עד מקו' התפל' ואו'
 אדני שפתי תפתח וכו' תהלתך והיא הבינה ואל' כי התפלה היא הת' ואמ' מקובל
 גדול כי גאלולה למטה בגוף ותפלה ראש ופי' קמיכות גאלולה לתפלה עד' שהגאלולה
 בית שער לתפלה וזאת היא שער לה' ו ופי' קמיכות גאלולה לתפלה ככתבו
 בעלה אחד של זוהר' תחנה כל תחנה ותחתונים ופילת אפיס למלכות שנאמר
 זאל' אדני אתחנן ומשה אמר אדני' יהיה אתה החלות ואכרהם אמר אל
 בל יחד לאדני ואדברה וכו' ו צורך העולם עי' המדה הזאת יתראו כחות
 המדות העליונות ופעולותיהם ותגלה מלכותם כי כך היה ברצון ובלעדה אין היסוד
 שלם ולכן העליון צריך לו להשפיע ולהתאחד עמו כיסוד שלם וגם היא צורך לעולם
 התחתון לקבל שפע טובה וכרכה ממנה ולהתקיים בטובתה ולהתחבר עי' ליהוה הכל
 אחד ו קלה וכל החיים צורך קלה ואומר ועלתך דשנה סלה ו סי' העולמים כי
 היא תחית כל העולמים הבאלים ממנה והיסוד הוא חיה עהו' ו בית המלך העליון
 הידוע והוא התשובה ובית המלכים בלם ו ירח פעמים מלא ופעמים חסר כיבה
 לכן נק' בית פרץ פעמים פרוצה ופעמים שלמה והוא קוד פרץ ורח' ו אדני יפנ'
 על שם בן ד' נק' ד בקודת אלפים כשרוצה להמשיך כח הבינה כאשר כתבתי ו
 תרועה שתי תרועות הן תרועת מלחמה ותרועת אחוה ורעות והכל כלול בזאת
 מצד הדין הגדול ומצד הרעות ואמר הבחוב ותרועת מלך בו והכן בתרגום
 פקוק זה ומבין האמת ו דו פרלובין מת' ועט' וכן סיתה יצירת אדם
 ומה ואמר הכתוב וכו' ונקבה בראש ו פרי עץ הד' אתנוג הפרל' הוה הוא פרי
 כדים והוא עץ שהוא להדר שנאמר הוד' ופדר לבשת ויה' אר' משנה לטניה והוא דר
 וקון ודר' דר' והיא לברה משלמת היסוד קן האתרוג לברך ומערב פ' המיני' לזרות
 כי אין היסוד שלם בלעדו ועכ' צריך לנענעם יחד שלא להפריד אלוק מאשת

פעודים * ארץ חפץ ארץ לחפץ העליון שנאמר עליו אל תתמה על החפץ והוא
 פועלת חפציה בחפץ החפצים העליונים הכל חפצים בה בעליון כחמתון כי היא
 צורך הכל ולא כי זאת היא ארץ החיים והכונה ארץ חפץ ונארצות הן ארץ חפץ ארץ
 החיים ואי משט ועל שלטתן כתל ארץ ארץ ארץ ברכת חתני אמרו במקהלה ברבו
 אים ארני ממקור ישראל ואחזל מנין לברכת חתנים בעשרה שנאמר במקהלת
 ברכו וכו' ישראל הן ורע קדש ואין דבר שבקדושה פחות מ' והוא הייחוד האמתי
 ומחשבתן של ישראל קדמה לכל והיא מקורן והוא העשירי קדש ואמרו מקור על
 עקבי מקור שהיא אם הכניס לכל בני ישראל וברכת חתנים שש ברכות וכפ הגסן
 ואלו הן שהכל ברא לכבודו הלוכבוד יסוד ומלכות שנאמר כל הניק' בשמי וכו' ונר
 האדם כבר הודעתין מי הוא האדם בו והוא יצירה ראשונה ואח"כ אשר יצא את
 האדם כגלמו כגלם דמות תבניתו וכו' עין והוא האדם השלם שנאמר ובר ונקפה
 בראם והם דו פרצופין פנים אל פנים * ז"מ ברכה זו על אדם הראשון * שש תשים
 ותגל עטרה ירושלם של מטה ועל מטה נאמר אם אשכחך ירושלם תשכח ימני
 טמח תשמח רעים אהובי רמז לב' זונגים ראשונים אשר כ"ג הבא מקדם והוא חתן
 וכלה והקפה ששוכנים והביא הצלע לאדם וגם דמו לאדם וחיה בפשוטה והשכינה
 היתה שושביים אשר ברא שסוף ושמה תפארת ועטרה והיא במעונו ויש ה' קולות
 כנגד ה' מדות אחרונות שהם מים תחתונים שנאמר שהם נקבות וקוף ב' ברכות
 משמח חתן וכלה ומשמח החתן עם הכלה יש מי שאומר שברכה ראשונה לחתן
 וכלה הידועים כ"ג מקדם והשניה לחתן וכלה ממם ומברכין ברכת חתנים כל ז'
 ובר לו ימי הכנין שאין חתונה בפחות מהם שנאמר ביום חתונתו זונגני והתורה
 נתנה בו קולות * מקור ישראל שנאמר ארני ממקור ישראל וזה המקור והמקדש
 נזתרכין ישראל ואומר על מקדשך השמים למען ארני ואומר ארני שמעה בו וכתובת
 זה השם כ"לף דלת וכתוספת ה' מדת לילה כל הפירות השמאליות כקראות
 לילה ולילה ללילה יחיה דעה וזאת כפרט והיא כנגד מרת יו' ת' ובעת הרצון לילה
 ביום יאיר ויהיה יי' אחד ושמו אחד * סוכה והיא סוכת דוד הנופלת ונרובה
 להקים וקנת מהמוק' בליס אמרו כי הסוכה דומות לחכמה וזרין עיון וסוכה דמ
 לרו פרצופין * אכתריאל הוא שם למדה זו שראהר ישמעאל כהן גדול ויש גורם
 כתר' אל ולכן אמר ישמעאל בני ברכני * ארן הארן הזה הוא ארן הכרית ופי' ארן
 שהוא הכרי וכו' הכרי וכו' כ' הלוחות של תור שבכת וכו' ארן זה השם הגדול וכל כוונת
 מונחים כתבו והשם הגדול הוא שם העצם ושאר השמות הם כנויים והמדה הולת
 פועלת בכח כלן ולכן הקרא בשם השם הגדול וכשם הכנויים כלן וזה פירו' מונחין
 בארן * שר העולם על ב' פנים כל מלך יש לו שרים והם עבדו והמלה הולת היא
 שר וגם עבד למלך העולם העליון והוא אלהתיו וממלא מנותו והשר הנה גם הוא
 שר ונגיד לכל העולם * אכן סתיה פי' יסוד כמו כי השמות יהסון והוא יסוד
 זכיון לעולמים התחתונים וממנה משתיתו של עולם והיא אכן סתיה וחמותה
 כחותם אות אחרונה שלו וכתובת המקדש היא אכן סתיה שעליה היה הארן מונח

דגל ד' למרכבה העליונה שהם ג' האכות שהם הם המרכבה וזה הדגל הד' הוא
 דגל רוד ולכן אמר מגן דוד. בת מלך בת המלך העליון מן התכונה האלמנטרית
 מן הראשונה. בת לשון חכה והיא כת לאברהם בעל החקר וכל שמה. קדר
 ומים והומים הם ערב וכפר לילה ויום והם תתועט קול קול זה קול אחד שנאמר
 והאלפים יענו בקול וכלל ה' קולות הכתובי' כמת והוא קול ז' וכלל הכנין והוא
 קול עשירי וכלל כל האצילות. כבוד כל מקום שנאמר כבוד. קתם הוא נאמר
 על המרה הואת והוא כבוד השכינה ואמר והיה בעבור כבוד וכאשר עבר
 הכבוד הזה אחר ילך נא חדני בקרבנו וכו' ולכבוד הזה אנו אומרי' כבוד יי'
 ממקומו והחכמים קוראים לכל המדות כבוד כי יש כבוד למעלה מכבוד עד
 הכבוד העליון לכל. מעונה אמר הכתוב מעונה אלהי קדם ויגרסונו והמגרם
 גוד עמי הוא כי היא מעונה ללב. נתיבות המעון שהוא אלהי קדם והוא מעונה
 כבוד הא' החמומה כה ואובקראת י' והוא כה י' מבואר בסמוך. וילון הוא
 הרקיע התחתון ואינו משמש כלום מעצמו וכך היא המדה הואת למכין. גן וכנן
 הזה כח כל עני' יי' וזש באתי לגני אמותי בלה אמותי בלה אמות לתת וכלה לו והוא
 הגן הנטוע בעדן חכמה מחכמה. זיקי קדרה הוא המוכתר שבקדרה היוורד
 לתחתית הקדרה והוא משל לספעה העליון הטוב והרך והיא מתאוה לו כי עיקר
 מדתה מן הדין הקשה והביאול לה עבדיה המיוחדים השפע ביחודם בשאלי ולכן
 אומרי' כשכמלו כחשאי והוא פי אמת: יוש מי שפי זיקי קדר' מלשון זוקה מן החובה
 והיא העת זר' שמו' כי זכור ביום והוא סוד מצות עשה ושמו' ללילה והוא סוד מצות
 לתנוכור ושמו' כדבור א' נאמרו כי בעת הרצון הכל אחד מיוחד. עומק והוא
 עומק תחת האמור כפי' ואמר מגלה עמוקות מני חשך והחשך הוא מרוכ האור והוא
 אור הכתר אשר לא תוכל כל עין לראותו והנא המגלה עמוקות. חף מוכן מעצמי'
 הא' אחרונה של שם הגדול כבר בארתי. חשך יש חשך מרוכ אורה שאין כח
 בעין לראותו ואין זה מקומו ויש חשך אפלה שאין למעלה ממנו והוא מעורב עם
 מעט אור מעצמה ואור הכחות מעורה בה והיא מדת ערב מעורב בה ותקר מערב
 עם שמתכין תמיד למערב הדין וגם שכל הרע מעורב בה והיא מדת ערב מעורב
 ולכן אחר ומעורב אקבך מן הגלות החשך ומוסף על החשך שלה הטבעי יש
 בה החשך שנאמר עליו תשת חשך ויהי לילה וכו' והיא חיות ברא והמשכיל זכור
 ראשית אמר הכתוב ראשית חכמה קנה חכמה העליונה קרויה ראשית כי
 היא ראשית כל בכורי. והיא ראשית סמים והיא חכמת אלהים והוא תחלת
 האצילות מלמעלה למטה וזו אחרית האצילות והכנין והמכין והמדה הואת היא
 ראשית והתחלת הכנסה לאצילות מלמעלה למעלה ואין דרך להגיעה לראשית וזאת
 אם יקנה המדה הואת שהיא חכמת שלמה ולכן תקרא ראשית וזש כה אמר מלך
 ישאל בו אני ראשון ואני אחרון וגם היא ראשית והתחלת לכל העולמים הנאצלים
 ממנה עד טבור הארץ והיא ראשית לישראל שנאמר קרש ישראל וכו' ראשית תבואת'
 תבואת יי' והיא ראשית כבוד המעשר שכן ראשית דגןך והיא המעשר והתלה

ראשית

ראשית ערוסותיכם והיא העומר ראשית קנירכם והיא עשורת האפה והיא
ראשית כבודי ארמתך כי היא אדמת ישראל ואדמה מאדם וכמלת בראשי תלויים
עליונים ומתחבטם כי ביה יי צור עולמים תרומה שנאמר וזאת התרומה וכתב
גיבאה את תרומהו יי מרת הדין הרפה לפי שכל כחות הסקר והרחמים והיא
גומרת הדין בכתולא בקושי ולכן היא רפה כי היא חסה על העולם ובפרט על
ארצה וכניה אבל זש קשה ממה מאד והיא מדת הגבורה יד החזקה במלת יד
לסונות רבים וכלם זתפרסו על היד הזאת ויד החזקה תבא מכח הגבורה וכל
יד קתם הוא הסמאל והימין לא תקרא יד כי אינה מריעה ועל מדה זו אמר הכתוב
הכה יד יי הויה וכימין וימין יי עושה חיל בת זוגה מדה הזאת היא לכנין והיכוד
ז למיין כשתמנה מן הכינה וטשי לכנין והיא והתת אחד ואם כן אין לו בן זוג כי
הוא חמישי לבכין לפי דרך זה והיחסה יטלו זוג לנכח והפאר להוד זיכוד עם התת
אין לזוג ולכן אמר לשבת כה תהיה בת וזך זהים וד הוא שבת ואם נאמר כי
תת זוג לכינה ואז יהיה היסוד לכדו במנין בלא זוג ומקבל כקשר תשע המדות
העליונות ולכן היה זוג כתר חכמה כינה תת חקר נכח פחד הוד ופייסוהו
זכמפיים ככה שתהיה לרוב בת זוג ונרן דקדוק גדול לידע איזה דרך יבשר הוא או
זה אחרים כי היא הספירה האחרונה והיא אחרית האצילות זעליה נאמר
וראית את אחורי בעין הלב ואלוי בעין ממש וכמלת את לשון רבוי וכמה אחרים
לאחרים הנראים וכלם קשורים בה והיא קשר של תפלין הרומה לרלת דבתי והיא
פנים לכל מעשה בראשית וראשית להם וכלם זופים לאפי פניה פנים שאינם
מאירים מעצמה בפנים העליונות אבל הם הפנים המאירים לכל הארץ פיהשפלי
שתחתיה שנאמר והארץ האורה מכבודו והיא המאירה לכל הפנים הפנים אליה
בוזה פניה אספקלריא שאינה מאירה הוא לשון מראה בלשון רזל שאדם
מביט בה ורואה בה צורתו והיא מסל למראות והנבואה ואינה מנוחצת להאיר
בעליונות שעל גבה ומראה של משה נחה ומאירה והיא מחזיקת ככל תכלת
כינה היא כלולה מן הכל ואמר תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד
ועל הארץ היו פורשים בגד תכלת מלמעלה וגם על השלחן והמזורה ומוכח הוזה זעם
שיש קנת חילוק בזיהם כלם דמויים למדה זו ועל מזבח הקיץ כגד אורגמן ומכאן
דאיה שהוא דמוי למדת הדין הגדולה שאין לך דין בארגמן זעם פרוכת כי הוא
מכדיל בין האצילות לעולם הפיורוד גם הכינה תקרא פרוכת שלחן והוא שלחן
של מלכים ולחם הפנים עליו ואז הוא כלול ופורשים על השלחן והלחם בגד תכלת
זה שלחן ובלוי בעצמם הם למלכות לכדו ופורשים על כלם כגד חולעת שני להורות
על כח המדה בעצמה והשכינה פרוכת והיא פרוכת הקדש ואמר והכדילה
הפרוכת לכם בין הקדש וכו' שושנה מעין ששן וכתוספת ה"ל ושושנה מגזרת
שש כי היא עולה בזיו קנות פשוטה ואמר איני חבלתה שרון וכו' וזאת ששן לכל
העמקים ואמר כשושנה בין החומים וכו' והחומים ידועים זיון אמרו כי היסוד
קדרא זיון והמדה הזאת נקראת ירושלם ואומר ברוך יי מזיון שוכן ירושלם הם ב'

דברים וכשהם יחד גם זאת תקרא ציון כי היא עיר דוד וגם ציון מלשון וכנה אלנו
ציון וציון קרוש ישראל . דוד המלך מלשון ד' ד' זה דודי וזה רעי ואזל דוד מלך ישראל
חי נקים בקרוש החדש . רוח הקדש רוח הבא מן הקדש מן החן והוא רוח וחיים
וקדש לכל המקודשים ואמר דוד רוח יי' דבר בי . לב וכואל לב השמים והוא לבת
והוא לב לקבל לב נתיבות חכמה ויאמר יי' אל לבו וכבוד עליה לב ולב פ' אלהים
במעשה בראשית . קרסור כלשון חזל תורגמן ומלץ בין העליונים והסתמוכים
וקרסור לוקח מזה ונותן לזה ליתן לכל הכריות . ארזיכל הוא הכנאי והאומן
הגדול ראש לכל האומנים והוא מזה לכלן ככה הוא האומן הזה מזייר וכונה
ומזה לבכות לכל האומנים שתחתיו בכנין העולם ע"י הדעת ומדעת בעל הבית .
השם הנכבד גם שמו של הק"ה כ"כ אותיות של חורה שאמר אשר נשבעת להם ב'ך
ואמר ליראה את יי' הנכבד וכו' וכבד כמו נשבע והבן היטב מכל כבוד הכבודו .
מס' קתומ' כי נקתס הקן ואו' לסרבה המשר' ונקתס והוא קוד גדול אמרו המקובלים
מגל' פ'ך גופ' אמרו'ס פי' אותיות אחרונות מ"ס בתומה וכו'ן פשוטה וד' פשוטה
ואות' ק' ואות'ך סהס רמז לה עליונו' ויש להם מעלה על חברותיהם ואמרו פ' הכוכב
פתוח שעשאו סתום כשר ובהפך פסול ובצורת האותיות יש סתרים במציאו' אצילות
פנימיים ובתבים מציאות רוחניים חיצוניים והנקודות נשמות לאותיות והטעמים
מנהיגי התיבות ידמוו רזים גדולים עליונים בעבר ועתיד . בן כנסת לקבל מן
הפשוטה כבוד ח"ן ואז' ראש וסוף ככול' . צורת ז"ר כי היא עשירית
והיא אחת שנאמר אחת היא יונתי וכו' והיא אחווה עם אלה ו' בעטרת ברית
מילה שהיא כעין ז"ר . בכורים בכורה בתאנה בראשיתה והיא ראש
מלמטה למעלה וראש לתחתונים והבכורים מן האדמה וגם הסכמה קרויה בכור
מגורת בכורים ובכורים כ' חכמה בחכמה והבן ואמר הכתוב ראשית בכורי
אדמתך . מעשר היא עשירית מלמעלה למטה והיא תוליד כל העשירי' והעשירות
עשר מעלות המלאכים ועשר גלגלים ועשר סוגים ועשר קדושות לארץ במס' כלים
ומיני ובהים עשר ועשר מעלות בקדש ושאר עניני' רבי' ופלא' אשה לא יכלם לב
ועוברת' או לרמוו עליהם גם מיני הטומאה עשר והמסעות עשר . מוכח' המדות
יקראו מוכחות ואמר בלעם את' המוכחות ערכתי לכן יש מוכח למעלה ממוכת
עד המוכח שמי'כאל הגדול עומד ומקריב עליו נפשות הנדיקים והוא הדרור ה'
להעלותו לרביעי והמוכת הזאת היא מוכח לאותו מוכח ולכן קראו רצון מוכחי
פי' רצון שהוא מוכחי והוא חיונו' לדרך זה ואמר עולותיהם וזכיהם לרצון על
מוכחי כמו אל' מוכחי כי הקרבן לאש ומאנו לכל האשות וכל זה כמוכת העליון
אכל המוכחות שבמקדש למטה בכאר כונתם . מוכח הקטרת רומו למדה זו שאל'
ישמו קטורה באפך ועולה מאף לאף ועל מוכח הקטרות אומר ופרשו עליו בגד
כליל ארגמן להורות על זה ואו' שמן וקטורת ישמח לב . שמן העליון וקטרת
התחתון ישמח לב ומוכת הקטרת לו ג' שמות מוכח הקטרת מוכח היהכ מוכח
הפנימי לפנימי ומוכת החיון וורקן עליו הדם ושורפים האכרים והאמורים כופר

לנפש ואש חמיד חוקד כו ויכסוהו כגד כרגמן האדום רמו לפחד ילחק ולו י
 שמות מובח העולה מובח הנחשת מובח החינוך והיא הקשה והוא רחום
 יפכר עון רצון המרבה לכל חישנא פותח את ידיך וכו' והוא רצון ומרובה לרצון
 העליון באין גבול החכמה הקדומה ואו יהיו לרצון וכו' חוה טרה רבקה רחל
 כלס כנויים לשכינה ולמדה זאת והבין כי זו אש כל חו והאדם ידע את חוה אשתו
 וטרה בימי אברהם כי טרה שמה וכיה לו לכת בי ככל שמה והיא אחותו וכו' .
 רבקה בימי יצחק כי שכינה כמערכ ומסמ מקומה ורחל כימי יעקב כי היא
 אשת יעקב ועקרת הבית ועיקר הבית ולזה היא אש הכנים והבת והיא שכינה
 עינאה בת שבע והיא לדוד ואכלה פנה לקוד נעים לא תגע בו יד ולכך אמרו
 מדור היה מעין אדם הא והיא בת לשבע עדו הכינה כוללת עמה החכמה והכת
 ושלשון ראש אחד וחשובין כא' ושם קצוות הריו ככלל יט כפרט וזאת היא בת
 להם ועוד בבת שבע מראה המדה הזאת היא כוף כל המדות העליונות והיא
 כמה מיני מראות ויחזקאל לעד ככפוף וכמראה המראה אשר רחמי כו כי בו ט'
 מראות ומתוכן ראה בתחתון והבין בעליון שאמר ואראה מראות אלהים והמראה
 הזאת בקמץ ובקמץ פחה וחולס מחתיו להודות על ענין נפלא וחולס מניע הכל
 כתובים והיא למטה מן החורה ומן הכימיים והיא מעלת דוד ודניאל כרוח הקדש
 וחון כוס של ברכה כוס המקבל מכל הברכות והכריכות ומכרך לכל העולם
 ממנו ואגב אורחין נדבר בכרכת מוזן אין וימון בפחות מב' סהן ימין ושמאל ואמת
 באמצע שהם האכות ורגלי הכסא והמרכבה והם העולם מתנהג בעליונים
 ובתחת כים הכל אין הסם והוימון פחות מעשר שלם כי בו תשלום הכל ואזי מוכרין
 הסם ואומר נכרך אלהינו וברכת הון על כן ד המן הדיחי סכניו המן הגשמי שנס
 עליו ולחם אכירים הכל איש ומשה תקניה: שניה ברכת הארץ יהוה עקבה: ג' כונה
 ירושלם דוד ושלמה רקס כי בה מלכות בית דוד ומדחו ואמרו עטרה דברים
 כאמרו ככוס של ברכה הדחה ושטיפה כמים לכולנו כח' קד' והדיחא מכל לכלוך
 חי מלא לכולנו בדין וכו' חמים גדלים ולכנים עטר ועטף לכבוד המלך הוא עוטר
 ומעוטף בכל ושמה דמאריה עליה ומקבלו בב' ידיו ליחד ודועת עולם יחד ויתנו
 בימין כי היא עיקר החסד ולא כשמאל ומגביהו מן הקרקע טפח להתעלות אל
 מקור החיי והכרבה אסוד עולם ונותן עיניו בושלם לקצף ומסגרתו לאשתו כמתנה
 כי היכי דתתכרך עקרת הבית כי שם גוה יי את הברכה חיים עד העולם והכוס
 מלא לעה והע' ב' רוחו של משיח בן דוד שח' ונחה עליו רוח יי וזה הרוח הנבא
 מכלם מטטרוני פ' שליח והמדה הזאת שלוחן של כל המדות יק' כסם סולחיה
 ואמר זה מטטרוני ששמו כסם רבו ומטט' עול' ה' למספר שר' ונתחיה בעולם הפירוש
 שליח של ראש הנפרדים נקרא מטט' וגם שמו כסם רכוכי כל הדברים העליונים
 דוגית בעולם הנפרדים גפן הכט מאמים ראה וי קוד גפן זאת וענין הפקידה
 נודע ברם שכל כי כרם יי נבאות כיוה והוא ביתו ונחלתו של ישראל חדש
 ע' חדש הלכנה שמתחדשת ומקבלת ככל ח' שפע וחדש ותבין למה תקנו חז"ל

לומר עטרת תפארת ותשכיל למה נקראת מדה זאת חדש כי האצילות מחדש בה
 תוספת אצילות בכל חדש והקרבן ב"ר' להסלים חסרון מיעוט השפע והאצילות
 הבא מדק * חמדת הימים פי' מדה חמודה לכל הימים המאירים בה וכלם
 חומדין אותה ואוהבין אותה ונקראת ב"ת ואחות' ואמ' ויונת' ורעיתי ותאומתי
 והיא חמדת ישראל * קול הבינה נקרא קול וגם שאר המדות יקראו קולות וקול
 מדה זו הוא קול אחד בעצמו והוא כולל ה' קולות של מים תחתונים ואו הוא ה' והוא
 כולל ז' קולות הכנין והוא שביעי להם והוא כולל כל המנין והאצילות לכן הוא
 קול עשירי וכולל עמו הקולות והכל אחד * פתח והוא פתח עינים שהכל נכנסין
 בפתח זה כל א' למקומו הראוי לו וזה פתחה פתח הא לימין ולשמאל ולנפון ושם
 הדברים מתחלקים זה אליו ואלו לדומה נמקרות * עזרת ג' מיני עזרת הם עזרת
 של פסח וכלשון רזל עזרת של שבועות ועזרת של סוכות וכפסח נא' עזרת ליי' אלהיך
 ובסוכות או' עזרת תהיה לכם עזרת של פסח הוא כמו ענין השבת והשבעי מן
 המנין והיא מכלל החג ולכן אמר ליי' אלהיך ועזרת של שבועות לכינה כי הוא יום
 חמשים והוא היוכל ומזה לממני יומי ושבעי ששאר תספור חמשים יום נאו' ז'
 שבועות תספור לך והוא קוד השמטות וההקפות וקוד ימות עולם ודור ודור ואלף
 רוד והוא היוכל הגדול * עזרת של סוכות המקובלים נחלקים בדבר זה יש מי
 שאומר כי ז' ימי הלולב יום הא' לכינה ושאר ו' ימים ל' המדות עד היקוד שביעי
 לכינה וכל יום בפני עצמות רבן של כל יום חלוק משל חבירו ואומ' הלל גמור בכל
 יום וביום השביעי יקיפו א' לחבר הכל יחד והאחרונ' עמה בכילה אף על פי שאינו
 באגורה שלה להפרידה המדה הזאת מכללם * ויום שמיני עזר' הוא רגל בפני עצמו
 ורומז למדה זאת ואין בוטלין בה ד' מינים כי אינה צריכה זכר כי היא עצמה החג
 וקרבנה קטון פה אחד איל' אחד ולכן אמר עזרת תהיה לכם * יש מי שאומר כי ז'
 ימי החג רומזים לו' ימי השבת והכנין ושמיני עזרת תרמוזו לכינה והוא כמו עזרת
 של שבועות הרומז לכינה וז' ימי סוכות יחשב בכל יום מהם לשבוע והם כמו שבע
 שבתות שבין פסח לעזרת ויש לכל א' ראיות מן המדרשו' להחזיק בקרתו ואני איני
 כדאי להכריע ביניהם * קעודה קטנה זאת העזרת וכן היא קטנה ומכלם אעפ"י
 שהיא כלולה מכל וקרבנה קטון מכל קרבנות ימי החג ולכן קראה קעודה קטנה
 וכן היא אלף ועירא וקרבן בקרבן כה' והוא יום הדין ואלו היתה דואות' לכינה
 כעזרת של שבועות היה לה להיות קרבן שלה שיהיה לעיקר קרבנו של יום השבועות
 מלבד שתי הלחם ותו לא מירי * פרה אדומה אשר לא עלה עול זר והיא המכפרת
 ומרחצת על טנוף ככה בקוד תינוק ואמו שאחזל והיא על מים חיים ושאר מעלות
 רבות להעלותה לטהרת הקדש למי הקד' * עמוד האש ועמוד ענן לת' שכל
 הפועל כלשון הפילוסופין לפי שפועלת בכל הנפעלים והם לא יעלו למעלה האות
 כי אם למעלה ה' האחרונה מן הנפגדים שקוראין שכל הפועל' חלה שאל' בכאכס'
 אל הארץ חלה תהימן מיד ב' היא חובת הארץ והיא חלה וראשית * תמר אש
 היא למלכות בית דוד בקוד פרץ וממנה יצא דוד וגרעין התמר קדוקה בנכבה

ואיכה עושה פירות יחידית עד שיהיה תמיד זכר נגדה וזה פלא בטבע וקוד גדול
 עלינו ימים תמר ותמרה והם תת' ועט' : מנה ו' היא מטת שלמה שהשלום שלוק'
 גבורים הביב לה של ו' קצוות של גבורי ישראל כדי שלא תהא החוזה לאישור והיא
 מקורן ופריין ורביין שלי ישראל ומרכן ומגדלתן : בת קול בת לקול שהוא המלך העליון
 כי היא אם לכיפה תקר' ויש בת לבת קול זאת וכה מסתמטי החכמי החקידוי אחת
 הפסק הנבואה : יונר כראשית פי יונר לכל מעשה כראשית בכח ראשית שעליו
 וגם הכיפה תקרא ועקב ראשית בעליונים וזה בתחונתו וראשיתו לכתוב פי עלינו
 לטבח ולפי דעתי כי הוא מהמחבר ר' עזריאל ועלנו לטבח יש לנו אינו אומ' שא עלינו
 מאותו כח שיש עליונו אנו ממשיכין הטבת לאדון הכל בכתוב אמור לחכמי אמותי
 את ומודע לכיפה תקרא הילכך קמך לו הגדולה כראשית בחכמה שהוא לעולם
 שהיא כח מוטבע המזוייה בכח מורגש ועל המוטבע אנו אומרי שלא עשאו ובנגד
 מושכל ומורגש ומוטבע הזכיר לא שמנו ולא שם חלקינו ולא שם גורלינו : ואנו
 מתפללים למלך הוא מלך הכבוד מלכי חסדו ופחדו ומדת רחמיו והם כת מלכות
 טבהם מתקדשו ומתכרך : וכנגד הגדולה והנגדורה שהם' כת המים וה' אש הזכיר
 שמים וכנגד יסוד עולם הזכיר ויוקר ארץ ומושא יקרן הזכיר כנגד רחמים ובנגד
 הזיו' הבא ממוסך החכמה מפניכים הזכיר מועל ובנגד כבוד יושב הארץ הזכיר
 שכינת עון שאלות הזיו' הוא בבבאי מרומים שם הוא מתפשט וכמסך למטה בורעים
 ומשתחיים ומתפללים למלך נוטה שמים ויוקר ארץ ומושא יקרן ושכינת עון הוא
 אלהינו ואלמות הוא מלכינו : בשמים כח מורגש מועל כח מושכל מתחת זו כח
 מוטבע אין עוד עכ' לטון החקיד' זל' : קשר של תפלין והוא צורת דלת והוא רבתי
 והוא קשר הייחוד : והוא הכסא שעולה לפעמים על הזרוע ולפעמים על הראש :
 מעון שנאמר מעון אתה היית לנו והאמת כי הוא מעונה לעליונים ומעון לתחתונים
 והבין כי זה האמת וכקוסן יוכיח : סגולה לטון חכה שכו' היחס לי סגולה וכו' :
 מקום שנא' הנה מקום אתי ואמרנו ברוך המקו' והכתיב יקרא מקום ככלוהכל אמת :
 סוף עולם הבנין שנאמר חכמה עמודיה טבעה : נקודה אחרונה מעשה הנקודות
 והיא כלולה מכל הנקודות : כח כלול מכל הבחות לדון התחוננים במזותם :
 שמחה שנא' אור זרוע לדניק ולישרי לב שמחה ואו' שטון ושמחה גשגשו ואו' כי עד
 זדק ישוב משפט וכו' הבאים מלב החכמה לכבוד הכבוד יר' כי בר מזוה ותורה
 אור כי בר מזוה תורה טבע' ותורה אור תורה טככת' : אור מתנוצץ ומתהפך
 לכל צד דבר ותמורה בתחונתו' גם הכיפה נקראת אור מתנוצץ בעליונים : גנוף
 מדה זאת הוא התכלת הכולל כל הגוונים והיא תכלית הכל והוא לטון כלה וכנגד
 מדה זאת העשירית בעולם הנפרדים המעלה העשירית התחונתה הקרויה איסי'
 בעולם המלאכים וכנגד מדה זאת בעולם הגלגלי' גלגלי' קלכ' והיא היא במאמר'
 ויאמר יי' אלהים לא טוב היות האדם לבדו וכו' וכנגדה בעשרת הדיברות זכור
 את יום השבת לקדשו : כיצרת האדם כח עור הכשר המקיף ומכסה לכל הגוף
 ואו' ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כו' : המזות התלויות במדה הזאת שבת' והיא

שמיטין וזכויות ועבד עברי ואמה העבד וכל מנות התלוין בארץ תרומו ומעשרו
 וכבורים ושאר כסות ועוניה ונדיה וזכה וזולת ואשת איש ואשה גרושה אלמנה
 חללה זונה וכל המזמאות וטהרות והכל בקוד הארץ והשבת * עד הנה ראיתי
 לדבר במדה זאת עם עשר מדות מעלות הקדש אשר יעדתי לדבר בהם ובשמותיהם
 ובכנוייהם וכנויי כנוייהם הנמצאים בקפרי הקדש כתבי ובקפרי החכמים
 הראשונים והאחרונים אשר באו לידי על הדרך אשר יעדתי להרחיב נקבי המשוב
 בראשי הדברים אשר נתן רשות לרמוז בהם קצת הרחבה כדי לפתוח פתח לאשר
 נדכה רוחו להתלמד בחכמה וזו להבין בקפרי הקדש בקתרים הרמוזים בקתרי
 התורה ובקפרי החכמים כפי היכולת גם להיות לי לזכרון ולהקל מטורה עיון
 הספרים אנה ואבה אחת הנה ואחת הנה ולכן קרבתים אחד לאחד והיו לאחדים
 בידי וזה היתה תכלית כונתי בענין זה כאשר קדמתי להשתכל ככר כי מה אני ומה
 חיי כי אחריכ פה ואחריך לטון לקפר בגדולות ונכסלות ונוראות אשר לא ידעתים
 כט להביע יד העולמלקספר דבריד שהם ככסונו של עולם ולכן רמזתי בהם בקוצר
 כפי היכולת להיו לי לרמוז בעלמ ולרמוז ולפתוח פתח כמעט קט למבקשי להבין
 אנכי יתכוון המתכוון בהם וירגיש בשכלו ויבין ויוסיף לקח ורפא לו ואל יעלה
 על הדע שנוכל לדבר או שדברנו או רמוזנו כענין כל הזורך והראוי להאמ ולהכת
 בו כי ארובה החכמה הזאת מארץ מדה ורחבה מני ים ונעו מעגלותיה וארכו
 אורחות כתיב והיה אפי' לאנשים חכמים כחכמה זאת כט חלל אישים ככל דבר
 חכמה כמוני אשר אין לו עין לראות ולב להבין דעת ולא לטון למודים * ואם
 אמרתי אחכמה רחוק מאד ממני ואשר מלאני לבי לבשת בקי' שמטה הזה אש בידי
 לבגוע לקנה החכמ' הזאת אנכי אוכל להועיל לכפש להרגילה לדרך אשר ישכון אור
 ולהפרידה מדרכי חשך דעות החושים הכודים מלב' שתויי מים הרעים הדבורים על
 י' עתק וחושבי תועה על י' ועל תורתו ועבדיו ודברי נביאיו וחסידיו קדושי עלינו
 ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה ומביאוי' כלב שומעיה' מכוכה ולרע כל מחשבות'
 כי עובטו אורחותם כלזים כמעגלותם לא ידעו ולא יבנו בחשיבה יתהלכו קומבלי
 על דעותם וקדרותם ישימו חשך לאור ואור לחשך כחשך נושך ונפעוני יפריש סרש
 פורה קורד ומורה וכילרי גפרים יספיקבי ילכו כבשריות לבס כי רעות כמגורם
 כקרבם ינאו חוץ לשטה פי בקינים למחתה דחמא לילין מהאוי דעתא
 לכן אמרתי אנא הטרה ללקוט בלקט הקוצרים הקישרי יחוד מלכו של עולם כלכם
 וכפיהם ומורים בקפריהם הדעת הנכונה באמת ואמונה להיות דכריהם בספר
 נכתבים לזכרון ליראוי' ולחושבי שמו שאלא או כדכרו יראי י' וכו' ממקום הנורא
 הזה שהוא סוף אנילות עניני קדשי הקדשים הנרה היוצא מעדן להשקות גן אלהים
 זה יפרד והיה לר' ראשי מחנות עלינון קדישין עולם הפירוד מחנה אלהים מלאכי
 עלינון שאל' ונרה יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לר' ראשים והם
 ראשים לראשים ונגבה על גבוה שומר ויו ליו יביע אומר והם רגלי המרכבה ואין זה
 מקומו להאריך בו עתה עד יערה עלינו רוח מורום ויכית לנו השם ברחמנו

ויעזרו לרמוזו כן שמך דבר בעיניים אחרים בעור העורב ורוב כרכות ותהלו לנורא
עלילו עושי כלי חקר גדולו טוכן במרומי ערץ מלפנו מבהמו ארץ וחונן הדעת אשר
עשה לנו את הכפש הזאת ובה הכדילגו מן התועים וחי עולם בטע בתוכנו אשר לא
הגדולה והגבורה והתת והכח וההוד כי כל בשמים ובארץ והוא מלך הממלכה
המתנשא לכל לראש יחי שם בכבודו מכורך ומרומם על כל ברכה ותהלה ואל שא
משלי ואומר:

מדרכך מדריך לנתיבי יוסף
שמונה יונקות לעיניו שאל
הט אונקית לתכמים כי
חזות וינקדו את תחנה
כאשורך לחנו ואל תרפה
פן בעונם מהר תקפה
לצירך הם מזור ומרפה
שלו וסקט על הר כספה

קוד חג המצות דע כי כל הדברי הנמוצי בעולם התחתון אין בהם דבר שאין להם
יקוד ומקור בעולם הגלגלי והכבדי ולמעלה מהם בעולם המלאכי ולמעלה מהם
במרכבות הנאללות והנעלמות הדבקות במציאות עליון לפי שאין דבר בעול אפס
לה מציאות בלא עיקר מציאות ראשונה ואחר סידעת זה דע כי יש למעל בעולם
הייחוד העליון הפירה הנקראת בנה והיא כלה מצה והיא סוד החירות והגאולה
הסלימי והיא משומרת ולא נתערב בה לעולם חמץ לפי שאין שר ומושל מגיע לאותה
מקום אלא יש לבד ואלותה הפירה היא המושלת על כל הפירות של מטה
הימכה מגדולה ובכורה ולמטה ששם עומדים ע' טרים ולמטה מהם ארצותם וכנדה
ארצות השרי עומדת מלכות ודע כי כל ארצות השרים נקראות שאור וחמץ ומלכות
נקראת מצה אבל אינה שמורה לגמרי שהרי נטוה אדם הא עליה לסמרה מכחות
הטומאה שנאמר ויניחם בגע לעבדה ולסמרה והוא לא עשה כן אלא ערב בה חמץ
וכבם אותה וזהו זהמת הנחש וענינו וזהו היא מרחן של ישראל ולפעמים יחטאו ישר
יבנימו כחות חינוכים למלכות ויטילו שאור באותה המצה וזהו היא הגלות ושעבוד
מלכיות ועז כאמר ומלכותי מזה צד והנה המלכות שהיא מצה לפעמים מתערבת
עם שאור בקור וזהמת הנחש שהיא קוד החמץ היא הולכת בגלות עם ישראל והיא
מתחמצת ואז הגלות כהגת בישר והגליות למעלה ולמטה אבל בהיות הכנה
שהיא המצה השמורה מתגלת למעלה אוי הכימים והכפלאות נעשים והיא מוציאה
את ישראל מיד שעבוד המלכיות לפי שהיא למעלה מכלן וזהו מכת בכורות וקוד
ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את נבאוחיכם שתי מצות הם מצה
משומרת מצה מתערבת עם שאור ולפי אם תשמרו את המצות המתערבת שלא
יכול בה שאור לא תהיו גולים ואם תהיו גולים בחטא התערוכת כסתופיע המצה
המשומרת מוציאה אתכם מן הגלות וזהו קוד כי בעצם היום הזה הוצאתי את נבאוחיכם
מז' בעצם כודאי בארץ מצרים שהיא קוד הבכורה לכל השרים העליונים וזה שאמר
אומרים שלנו לא הוציא הקכה וכו' וקוד מצה וז' שנינו אכלנו וכו' והנני מבא לגמרי

קוד' כל הגלויות כלם והצרות בחמץ ובשאור וקוד' כל הגאולות וכל הטובות במצה *
 אבל יש מצה השמורה לגמרי והיא הביצה ויש מצה לפעמים מתערבת בה שאין ולפי'
 ושמרתם את המצות שלא תבא לידי חימוץ ולפי' ולמען תזכור את יום צאתך וכו'
 כל ימי חיך הכל רמוז ולפי' וזאת מצה חמשים פעמים בתורה * ודע כי יש מצה
 משומרת ויש יין משומר וזאת המזל אינה מתחממת וזאתו היין אינו מחמץ ויש מצה
 שלפעמים מפל' בה חמץ ויש יין שהוא מחמץ זה הכלל של מעלה אינו פוגם של מטה
 לפעמים פוגם * ואחר שידעת זה דע כי יש הלל גמור בקוד שתי מצות ודע כי
 הניקים והנפלאות אין בהם שנוי למעלה אלא מצה משומרת והיא באה לעשו' ביגור
 חמץ במצה הפחת בה שלפעמי' מתערב בה חמץ וכן הוא אומר בעת ההיא אחפש
 את ירושלם כנרות וא"כ דע כי חג המנו' הוא קוד' כל הכקים והנפלאות קוד' כל מיני
 גאולה וחירות ועו' חנו' אומרים בכל דבר זכר' לזאת מצה וכו' קוד' יין נסך כבר
 הודעתך כי ג' דרכים יש בענין יין נסך הא' הוא קוד' יין המשומר בענבו' מו' ימי
 כראשית שזהו קוד' הע"ב שהוא קוד' בינה כי לזאת-הקפידה לא הגיע ערמן
 השמים העליונים ועין לא ראתה וקראת יין המשומר לפי שהוא יין משומר מכלל
 ואינו נעשה יין נסך לפי שאין שם מה' לנסך ואין כנגד אותו מקום שום עו' ועל אותו
 מקום נאמר י' בדר' יתחבו וכו' ולפי' אותו היין המשומר אינו מתנסך לע"א שאין יד
 המה' שולטת בו ועו' נאמ' וכו' כיין לכנון וקיימך היין עולה למוח שזהו מקומו וטבעו
 ודע שלא היה היין ראוי להשתמש בו בעה"ז מרוב כחו אלא לנודך מוכרח דגרסינן
 כפ' בן קורה וזורה א"ר חנוך לא נכרא יין בעה"ז אלא לנסך אכלים ולסלם בו שבר'
 לרשעים שאל' חנו' שבר' לאוכד וכו' וזהו קוד' היין העליון יין המשומר בענבו' ונסך'
 הע"ב חמם יש למטה ממנו במקום הגבוה יין של ישראל פנימי והוא נאצל מכח
 היין המשומר העליון ואינו במעלתו וזהו היין המשכר כי היין העליון הוא משמח
 ואינו משכר וטעם שזה היין משכר לפי שסביב אותו יין יש שרים של מה' וזהו היין
 שהביא יעקב לאביו יצחק ודע שזהו היין שצריך שימור מפי מה' שסביבותיו וזאתו
 היין מתכרך לע"א אם לא ישמרוהו שהרי מה' סביב יין של גבורה ודע כי היודע קוד'
 היין המשומר וקוד' היין שהוא לנר גבורה ידע כינר הוא משמח אלהים ואנשי' והוא
 הממטיך הכחות הפנימיים מאין קוף על שאר כל הכתרים והקפידים והקפידות
 למויכה וזו היא גבורתם ותקפת שמחתם * ולפי' ככקמים ומלואים המה' שהיו
 יודעים קוד' היין להמטיך כח גבורה ואזילות לשהים וכו' ומאותו היין דרך צורות
 עליונות וזהו קוד' ואלהי' מסכה לא תעשו לכם * וקוד' עגל מסכה שהיו מקבין בה
 הקפי' על גבי צורות שלא כדין וזהו נסך של עו' של אנשי דור הפלגה שרצו לקחת כל
 ציורות היין ולעשות להם ס"ס מן המלכות ולנסך שם יין פנימי קדוש עם שאר ינות
 דעים הנקראים חמת תנינים ייכס וכו' ולפיכך אינו מתנסך לעו' וזריכין ישר' טהרה
 ופרישות ביין לגמרי שאם ח' וכו' המה' כיין סלהם ונסכו' ושמו ישר' מינו הרי נעשו
 עזים כמה לע"א ונפוחים הם עו' ממש ושורין על אדם כמה כחות טומאה חיצונים
 שנקראי' אהי' ככר ונעש' אותו ישר' כמה חול' ערל וטמא ועליו נאמה' ואבני נטשתך

שורק וכו' קורי ממש קורו טמא קראו למו וכו' והנה הטותה יין נכך בטעה שכתשו
 בזה למקדש קירין לו קורו סדרו אל תגעו והכרוזים יוצאים וקוראים בכל קדם לא
 תגע וגו' כי יין נכך מביא בידו והרי הוא מטמא מקדש ועליו נאמר את מקדש יי
 טמא ידע כי זהו היין שצריך שימו' כי זהו קודר אזילו שפעה הכתר העליון ע"י הבינה
 על כל הקפירות וע"י הגבורה נמשך לכל הנמצאים כל א' לפי מינו ואפי' לחיצונים
 יש להם כח במה שיתקיימו בזה היין אמנם ע"י גבורות דקות מריקות מכלי אל
 כלי ומצנור לצנור וזהו קוד משעול הכרמים שהם מתפרנקים שרי האומות מה ושאר
 כחות חיצונות אחר כמה שמירה והריקה מכלי אל כלי ומצנור לצנור ידע כי היין
 העליון אינו ניתן אללא ברין למי שירצה לשתו ממנו וזהו קוד יום הדין שעתיד להיות
 קודם עה"ש ומשם נכנסין לחיי עה"ש ולפי הכהן הגבכב לפני אינו ראוי לשתות יין
 כשהוא נכבס להפיק דבר כפרה וקליחה שאין ביאתו ראוי להיות שם וכרון לשום
 דין וער עור אללא רחמים וכפרה ומתנת חנם וזו שאין קטיגור נעשה קטיגור ולפי כן
 אינו נכבס ב"ה לפני לפנים כבגדי זהב שהם קוד היין אללא נכנס כבגדי לבן שהם
 קוד החיים ולפי אמרה תורה יין ושכר אל תשת וגו' ואחר שהודעתך זה כי לכך היו
 מנכסין היין ע"י המוכח כדי להמטיך הכח העליון מן הבינה עד המלכו כדי לשתוח
 את המלכות וזהו קוד המשמח אלהים ואדם ואחר שידעת זה דע כי המלכו שהיא
 קוד הפירה התחתונה ומקבלת כל הכחות השפע ואזילות נקראי עכבים לפי שהוא
 קוד היין והכלים ועצם החכית ושאר הליכותיו הואת צריכה שמירה גדולה לפי
 שהיא עומדת במקום השכינה וקביעותה כמה מיני מויקין וכן הוא אומר ששים
 גבורים וכו' וצריך לשמור היין שבתוכה שלא תשכר החכית שלא יגע בו לנסכה
 או שלא תחמין כי בכמה דינין צריכה שמירה גדולה במקום זה וכן הוא אומר גפן
 מוצרי תסיעה ופקוד גפן זאת בענבי במדב' מוצאתי ישראל ועמ' זריכין אלו להודיעך
 מהו שכרו היין כי היין נמשך ליסודו והוא מגבי כח כל דבר שהוא פוגע בו אם טוב
 ואם הפכו ולפיכך היה מזדה הגבורות ומזדה הגבורה מה כתיב והיה כגבו אפרים
 ושמה לבם כמו יין השכרות הוא מהגבורה ולמטה והשמח למעלה מגבורה למקום
 הבינה ידע כי יש נכרך יין לפני ע"ז ולפי נאמר ככהן יין ושכר אל תשת וכו' שמה יגע
 היין בכחו הגוף החיצני ויחגברו ותחלם הנשמה ואין ראוי ליכנס למקדש במחשבה
 חיצונו והכן זה מאד כתיב בא' יבא אהרן הקד' הרי לך משא עניני גדולי מקדרי היין
 סוד ברכה הא' של יח' מוצאתי כתוב כשם הרב החסיד מהר"ר קניא נהור ואם
 יש דעו אחרו סונו מעט סמכתי על דעתו של הרב הט' כי הוא ראוי לקמוך עליו יות
 מן הכל לפי שהוא יודע בקבל' שהי' ג' לשיהו זל בקבל' ארזל אם לא כיון באכו חו' ואם
 כיון באכות ברכה א' אינו נדך לחוה פי' כרוך רמו לכתר עליון אתה לחכמה ה'
 יכולין לכתבו וקודו שהוא והכך' שהינו הוא לתשובה עם הדין והרחמי כלולים יחד
 ושהי' אבותינו אינו יחל התשובה הגדול הגבו והמורא אשר לו הגדול והגבורה שהם
 זרעו עול וחפאר' עוול עליון לתשוב' גומל חסדי ממטיך שהויו מן החסד וכתורת
 חסד אלו מתפ' לין לפני' קי' הכל התשובה קונה לכל ההויות וכובר חסדי אבותי

שמועה בענין הגלגול לרשת

הרשב"א ופ"טאגורס

ראשונה דע כי מיני הגלגול רבים. עד מאד אמנם יתחלקו לכ' חלקים יש גלגול
 שהנשמה לא תתעורר על הגוף ההוא כלל אלא בהיותו בקבר ולא
 אחר התחייה מפני שהגוף ההוא חרב ובטל מכל וכל עד שהגוף תשאה שמהה עד
 עולם ואינו נבנה עוד עד עולם וזוה לקבת מרע וקטיו עד שהצורך אל הביטול
 לעולם ולעולמי עולמים ואין כפך כי הגוף הזה אין הכפש ולא הרוח ולא הנשמה
 שהיו ראויים אליו פוקדים אותו כלל כפקודת שאר הנשמות אל הרוחות והרוחות
 אל הכפש והכפש אל הגוף מפני שגור דינו לחרבה ולשמהה לא יבנה עוד ועל אלו
 נאמר ורבים מיסני אדמת עפר יקיצו מקץ ישני ולא כל ישני והם או שגורו לחרבן
 ולשמהה והנשמה הולת תכה מועם סמית ושלשיות עד שתשוב ותלח באומרו
 ועפר אחר יקח ותחאת הבית והחלק ה"ב הוא קוד הנשמות שהגליחו בעינותם
 ועכא הונרכו אל הגלגול לתקון דבר מה וגפיס או אחר קבלת ענינם הם נשמתם
 ורוחם וכפשם מקבלים סכר וכוונים ממוון הדיוקי מזיו השכינה ע"י היותם מעלה
 אמנם היות קוד גלגולם נעלם עמוק כבוד הענפי המכתעפי כפי הצורך המצטרך
 כפי הפגם שנפל בענף כפי המצוה שחקר כענף ההוא בן יצטרך הגלגול אל הענף
 הנו וזה אין ראוי להאריך בו והחלק המצטרך הנה בשמועה זו הוא החלק
 הראשון שהיפיות שקדמו לנשמות וגופות וכפשות אלו נחרכו וכשארן הן חרבות
 בלי גוף ומטולטלות כאשר נכאר השנ"ת יהיה בכאור הטורח המגיע ל הנשמות
 והרוחות והכפשות אחר שלא וכו ליבמות וכשארן חרבים גופותם מהם והענין כי
 הנשמה בטרם יחצב מחצבה אל העולם השפל אין כפך שהיא נהנית מזיו השכיב
 ומקומה הרמתה כי סס ביתה ותועלתה כבואה אל העה"ז אין ספק שהוא גדול עד
 מאד והארכנו בכיארורו בקוף בשער הנשמה יואולם בעוד שלא השיג הנשמה המעלה
 ההיא הנורעת שהנשמות משיגות בגוף בעולם השפל לא יסכו עוד לביתם הרמתה
 לראות כפי אכיהם שבשמים וכשחרות מגורשות ומטולטלות ביך העולם העליון
 והעולם התחתון מקום נודע לה בקליפות ח"ו אלא אם חייבו עונש כמדע שאז הם
 נמכרים למחלקים אמנם כצאתם מהעונש ההוא אז אם לא הונרכו אליו ישארן
 מגורשות ומטולטלות אחר שאינם אוכלות ואינם נהנות ממוון הדיוקים וזה להם
 מר מכל ואינם פוקדו הגוף והגוף חרב וכלה מכל וכל עד שלא נשאר לו זכר בעו
 אמנם כאשר הכפשות והרוחות והנשמות האלה קדם אליהם גוף נקי וטהור וכו
 בו לא הצליחו בשמי לא ישארן מטולטלות כי תשובכה להשתתף א הענפי הנשאר
 שם אצל הגוף הראשון שזכו בהם מקודם כראוי ולכן כדי שתהיו הנשמות ראוי
 אל הטלטול הזה צריך שמשעת ימי בראשית הם חרבות הגוף שנתמסו בהם

שאם גוף א' מהם שכבה ע"ל לא היה ראוי ל' החרבן יחזרו הכפשות והרחו' והנשמו'
 חף אחר חלף שנה שנתגלגלו במאה גופים אל גופם הראשון * ולאם יגליחו גם
 הגופים השניים יקראו בכים ל' הגוף הראשון אם היה העקר כמעשה יאולם החלק
 שבאנו בשמועה זו כביאורו הוא החלק שלא הצליח כל עיקר מו' ימי בראשית וזו
 נשמתו דחילין ערטילאין מששת ימי בראשית * השלישית שיש אל האם והאם חלק
 בכפס הבן והבת ורצוננו בזה כי ע"י המשכת הכפס ההיא ע"י הגופים האלה אין
 כפק שיקנו קורבה חף אם היו רחוקים כאילו כאמר פלוני עד עתה היה במשפחה
 פלונית * ולקבה נגזר על נשמה זו גלגול אפשר שיתגלגל ע"י משפחה אחרת * ואין
 ספק שיקנו קורבה ויפעלו הזכר והנקבה התחתונים בקוד נשמתם פעולה חדשה *
 וענין בלתי ניכר אל עיני בשר עד שאם יוכו אליו יתגלגלו ע"י כשרים וראויים * ואם
 לא יוכו יתגלגלו ע"י בלתי ראויים וכיוצא בהם יקרה אל הנשמה המתגלגלת אם לא
 חוייבה מקודם חוב גמור מתגלגל ע"י אב ואם כשרים ונקדושה גמורה * ואם
 חוייבה חוב הנודע לפני קונה יגזור עליה שתתגלגל ע"י פלוני ופלונית הרשע' ואין
 הפק' טכמו שתפעל הנשמה מזד' האב והאמ' יפעל האב מזד' הכן שאם יזכה הכן ע"י
 זכרם כפול שוכו הכפס ההיא * ואם להפך עם היות שלא ימשך להם עונש מפאת
 הטוב וענמה בהכרח ימשך להם * ויותר מזה דרש בתיקונים בענין אדם הא' שלא
 נשלם לבת היין הרביעית כי הסמו' באצלות מלמעלה יחד זכר ונקבה ואין תולדת
 מלמעלה פחות מו' ח' ולכתו שאין בריה שלימה אלא בהיותם זכר ונקבה כאמרו
 זכר ונקבה בראש ויקרא את שם אדם * לכן אין ראוי שיהיו הפעול' העליונות בלתי
 גלמות' וכל תולדה שיצא מלמעלה היא שלימה זכר ונקבה וכאשר יקרה לקבה או
 לסקו' וזכה הנקב' ולא הזכר או הזכר ולא הנקב' * אין ספק כי חף אם יהי' הזכר כג'ע'
 מפני זכותו או הנקב' לכד' מפני זכות' עכו' היא חקרת השלמו' ואי' כראי' להשלי' אותו
 ויש' כיוצא באל' לבנות ידועות לפני קונה יאין' שיהיה ימשך קשר הזכר עם הנקבה
 והנקבה עם הזכר עד שאפי' לא תהיה כן זוגה ממש יקשר זה עם זה וזה עם זה עד
 שיתן הזכר כח רוחני בנקבה יעמוד עמה ימים רבים * חף אם יסתלק מן העול' הזכר
 עד שוב הנקבה אל מקום איסה * ואם ח' תונה עליו אשתו אחרי מותו או תנשא
 לאח' ימשך לו מוה' פגם או רעה עד שיהיה מקטרב עם השני הבא אחריו על אשתו
 ו אם ח' ימשך פגם או קלקול בכפס הנקבה ימשך מוה' בקצת פגם אל הזכר אשר שם
 על הדרך הנו' * החמישית בקוד היבום כי הנפש אשר לא זכתה ליבנות בעולם
 השפל הזה בכניסה להיונו לפרות ולרבות ולהמשיך נשמות מהיקוד ולמטה ולהשכינם
 בעולם השפל * בין רב למעט הנה הכפס הזאת בלתי שלימה לפני קונה ויצטרך אל
 הגלגול * וזה יהיה גלגול קשה ביותר וך תכלית הזכות וכנינוצק' אחר ואכד' בת
 זוגו כי אשתו נעשית אמו ואינה חוזרת לו עוד שהוא אכור לבא עמו * ואחיו נעש' לו
 אב וראה ירידתה כי הוא היה למעלה על אשתו והשתא חזר למטה ממנו במקום
 כגו' וזה א' מהגלגולים הקשים * אמנם דרך שיש לו ליבנות שם הוא ע"י החלק
 שהכניס נשמתו בנקבתו כדפי' בהקדמה רביעית * וסתי' הקדמות אלו הדי' והדי'

כתבארו בארכה בוהר בהפוא עיבדא דמאי * הששית כי לא יקרה ענין הגלגול
 כמולד האדם לבד ר' בעת יצירתו כי גם אחר גודלו ימשך לוגלגול והחכמים יקראו
 זה עיבור והטעם כי הגלגול הוא חרום הכפס שהוא בגוף ההוא ויש לה זמן קצוב
 מתחלת כרימתו עד זמנו מן העול כנודע וירצה מלתגלגול לשון חזרת הגלגול כי חור
 ושבא ימי הנעור לליבנות אמנם עיבור אינו כן אלא בהגיע אדם כמעטיו במדרגה
 מן המדרגו יראה לפני קורה לתת בו עוד כח שני בעוב כמעטו אמו שהיא מעוברת
 ויש לו שם מקום הגוף ההוא * כן יש מקום כפס המגולגלת או הכפס העיקרית
 לקבל הכפס היקרה ההוא כמו תוספ נפש יהיה בשבת וכיוצא וכמו האילן שיוסיפו
 לו ענף על ענפיו אמר ענין זה העיבור ושתנה פעמי פעמי לטוב פעמי להסך כי כאשר
 יוצה האד יתעב בעבור א' מן החקידו שזכו ובטוב העיבור ההוא ימשך אחר הטוב
 והנאות אל נשמתו ויזכו שניהם אל הטוב הראוי * ופעמים יתעבר לו לעון ויקדמו
 לקבל יקרו ונרוע מעשיו יתעב עבוד שאינו יפה ויכזו שניהם יחד וטעם העיבור ש
 הנשמה המתעברת ר' הכאה בעיבור הוא פעמי א' מן החקידים הזכרים בא על ידם
 עון אשר חטא על הכפס * הנה החקיד ההוא עבר א' מן הראויים ויהיה לו שם בו
 משכן ויטהו אל הנאות והטוב עד יתענה וישוב ויתמרמר בסך ובאפר וכלם וככי
 או יקורי ענינות ומור ירו נפש עד יתכפר לו העון ההוא ולא יכנס בגינים * וענין זה
 היה לאדם הראשון שנתעבר בארכה ינחק ויעקב כמבואר בוהר בר' ובתקונים
 ופעמי יהיה על החסיד לתשלום מזוה מן המצות שיתעבר כפס החקיד השני הזה
 אשר בחיי ימשיכהו לידבק במזוה פרעית לקימה ובקיום מזוה זו נשלמה ונקתלקה
 ואין ספק שיש יחס וענין יקורבה אל העבור עם האיש הזה שנתעבר בו אחר שזכה
 ע' * והאבות אינו עם אדם הראשון ויכחו סקרבתם בעהו במקומם בעהב שזה יחר
 בהכל א' כפי המתבאר בוהר בעהו במערה * והנה מזה יוכל להקיש המעין אל
 העיבור הרעדרכו איך יהיה על פי הדרכים האלה * השביעית כי יש נשמה יהיה
 לו העיבור כל עניינה ולא נתגלגל כלל ועקר אלא כל עניינה בעולם הספל אינם אלא
 כבוד העיבור וענין זה הוא כוד תוספת נשמה בשבת שהיא אינה בגלגול ח' שאינה
 זריכה לכך * כי בבוא האדם לירי עון תקתלק ממנו ותוכיחהו לעד בהיותו וזכה
 ירבך בו ויתתקן ע' מעשיו הטובים * וגם דרך זה יקרה אל הנשמה שמנד האצילות
 שלא ימשך לה עון אלא ברצות ה' דרכי איש ימשך לו הנשמה ההיא * ובנשמתו
 מדרך הישר יתקלק ממנו * אמנם סלק מזה יקרה לה פגם קצת בענין הקפי כי
 היותם בלתי מטפלות בעולם הספל יקרה אליהם פגם * אמנם מי שזכה לנשמת
 האצילות אין חטא בא על ידו ודרכי ה' עמקו שגבו מאד * השמינית והיא שלא
 יוצה האדם אל הכפס והרוח והנשמה בבת אחת אלא תח' לתו יתעורר עליו קצת
 הכפס וכה היותו מחוייב כר' הטוב יתעורר עליו הכפס מכל וכל וכזכותו עוד יתעור
 עליו הרוח * וזכריותו עוד יתעורר עליו הנשמה וכל זה בקוד נפש מקטרא דא פנים
 שהם עשיה * ורוח מלך מטטרון דהיינו יצירה ונשמה מנד הכהא דהיינו דריאה
 כמבואר לעיל * אמנם הם ראויים לו וגו' ויש לו הכפס והרוח והנשמה מבית תולדתו

סוד המלקות

ופעמים לא יזכה אלא אל הנפש ופעמים יזכה לכל המדרגות צפי עינינו * חכ' ומסך
 לו עד עיבור ג' עיבורים בקוד נשמתו המוגלגלת בו * הא' גלגול נפשו היותה
 מתגדרת בו * הכ' גלגול נשמתו כרצות ה' דרכיו * ונוסף על כל זה תפסת נפש
 רוח ונשמה מצד האצילות בשבת ויט' כאשר יזכה אל תכלית המדרגות * והנה עי'
 ההקדמות האלה נתבארה שמועה זו בסד' * סוד המלקות הוא קוד נפלא להקיר
 בתם חטאיו ולטהר הרפשות לא מפני העונש והטוהר למקבלו אלא הוא כמו ששתה
 קס המות ונותני לו מעט צרי להצילו מהמיתה ואעפ"י שהצרי אינו מר מזילו בקבולה
 שיש בו ככה הוא המלקות מי שמקבלו בודיו והבנע' וכביה וכונת פנים הנה הוא
 מזילו מעונש גהינם המר דכתיב ארבעים יבנו לא יוסוף וגו' ופי' הפסק כך הוא
 ארבעים יבנו בעה' פן יוסוף להכותו בעה"ב מכה רבה * ואחר זאת ההקדמה נכנס
 בקודו ידוע נדע כי החוטא ביום שחטא יצא מכלל כרוך ונכנס בכלל ארור בין כל
 התורה כאלה וכשכועה קבלנוה כדכתיב ארור האיש אשר לא יקים וגו' וזה היה
 הטעם שקלל הכה' שחטא לאד' הראש' והקללות היוי' לאדם' ולאשה' י' לנחש' ט' לארץ'
 שכלם לט' קללות והחוטא הוא ארור ונק' מת אפי' בחייו וצריך להחיותו במלקות
 שכנגדן הכה' הקב'ה לרוד המכול לפי שלא חורו בתשוב' יום שנאמר כי לומי עוד
 טבעה וגו' ומי שחורו בתשוב' ומקבל מלקות חוזרין לו לט' שהוא הקללה והמיתה לטל'
 שהוא הטל שעתיד הקב'ה להחיות בו את המתים * והטעם שקודם שחטא נכרד
 מהקב'ה שהוא ה' אחד ונתדבק בכחות הטומאה הנק' אלה ועכשו חוזר ברוח נמוכה
 להרדק בה' אחד שעולה כמו טל' * ויש קוד עמוק כי החוטא כפעולותיו הרעים
 הוא מקצן בנטיעות שמפריד מן הויה ה' אחרונה הנק' שכינ' וזהו קוד גלות שכינה
 ומשאר ה' חקר' יהו' לבדו וה' א' לבדה וכב' יכול השם אינו שלם עד שיתקן את אשר עות
 וזהו קוד ביום ההוא יהיה ה' אחד וגו' וזה החוטא שגרם כל זאת ועתה חוזר לתקן
 את אשר עות וחוזר השם לתקונו קוד' יהו' עם ה' א' וליחד הויה ביחוד אמתי צריך
 לקבל טל' רצועות שהם כנגד יוד ה' ואו' ליחדם עם ה' א' סיהיה ה' אחד וזהו קוד
 פתחי לי אחותי רעייתי שראשי נמלא טל' והם קוד הג' אותיות יוד ה' ואו' העולות
 טל' למלאת השם עם ה' אחרונה וזהו נמלא טל' ועל טעם זה אין לוקין בשבת שאתון
 המלאכות הם כנגד' הקללה והמלקות וזהו קוד אלמלא שמרו ישראל' שבתות וכו'
 והם כנגד' זכור ושומר שבתה הם מתקנים כל העבירות * אמנם קוד הרצועה להיות
 מסור וחמו' להלקות בו את החוטא יש קוד נפלא והוא כי אלו ה' מדות סוד וחמור
 שנא' עליהם ידע שור קונהו וחמור אבוק בעליו הם מוומנים להלקות את החוטא
 לפי שהם מצד שמאל מ' שאינם מרחמין ככתוב בפני שור מהשמאל וכתיב מצפון
 תפתח הרעה וכו' והחמור מצד שמאל דכתיב אשר בשר חמורים וכו' והוא חמור
 הנוסף שומן רפואה למכתו ולכן צותה התורה לא תחרוש וגו' וכנגדן שמעון שור ולוי
 חמור ולכיכר הפרידס יעקב אע"ה דכתיב אחלקם כיעקב וגו' והשכ בתשובה צריך
 לקבל העונש מאתם ומחמלתו על עמו ישראל' נתן להם ענה

סילקו במלקות *

סודות להחכם המקובל כמהרר יוסף ניקאטילא זל :

כתר ככר הודענוך כי שלש ספירות עלינו הם כתר חכמה וכינה
הכמה והם קודהשית והם נקטרות ונעלמו והם קוד הנפלאות והם
בינה קוד חיי ע"ה ולא הגיע אליהם סר ולא מלאך ולא דבר אחר
גבורה אלא יעקב אבינו ע"ה הוא לכדו עלה למעלה ונדבק בכתר
חפארת העליון ע" חכמה וכינה וזהו קוד אותתענג על ה' והרבתיך
נצח על כמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וגו' והנה אנחנו
הוד כנינו של יעקב ירשנו נחלתו של יעקב אבינו ע"ה ואת כינר
יסוד נוכל אנחנו להדבק בכתר ע" חכמה וכינה : דע כי ע" קוד
מלכות התפלגין שנכוין נוכל להדבק בכתר עליון . כינר בתפלגין של ראשיש ד'
 פרשיות כד' בתים ואותם הד' הם קוד ארבע ספירות שבהם מתאחדות כל תשע
 ספירות : כי הפרשיות של תפלגין . הראשונה היא קדש לי כל בכור והיא חכמה
 והיא קוד הבכורה כמדע כי היא ראשית כל הספירות הנאצלות מן הכתר וכמו
 שהבכור הוא ראשית אוננו של אביו כך החכמה היא הראשית הנמשך מן הכתר
 ולפיכך נאמר ראשית חכמה יראתה וכתוב כי הוא ראשית אוננו וגו' כמנצח למד
 כי פרשת קדש לי היא קוד חכמה . פרשה שניה . והיה כי יביאך יי' והפרשה
 הזאת היא קוד כינה יש לה חמשי' שערים והיא קוד היובל כי היובל הוא קוד שנת
 החמשי' שנה . וכן הוא אומר יוכל היא שנת וגו' וכתוב גאולה תהיה לנו וכיובל יצא
 ובה יצאו ישר' ממזרים ובה נעשים כל הניסים והגאולות ולכך (חמושים עלו בני
 ישר' ממזרים פי' בקפירת הכינה שיש להן חמשים שערים שהיא קוד היובל ובה
 יצאו ישר' ממזרים . כמנצח למד כי שתי פרשיות הראשונות של תפלגין הם קוד
 חכמה וכינה והפרשה הג' היא קוד הספירה הנקראת גדולה שהיא מרח אברהם
 אע"ה שנקרא אהיב . ועליו נאמר ואכררך ואגדלה שמך וגו' . וכתב זרע אברהם
 אהיבי . לפי שהוא הכיר את השם וקבל על מלכותו וכנגד ספיר גדולה היא פרש'
 ג' של תפלגין והיא פרשת שמע ישראל וגו' שהוא קבלת עול מט' אברה' אבינו ע"ה
 וכתוב בה וזהכת את ה' וגו' כאברהם שכתוב בו זרע אברהם אהיבי . והפרשה
 הד' היא כנגד מדת הגבורה שהיא פחד יצחק והיא מדת הדין ואותה הפרשה היא
 כנגד הדין והיה אם שמע תשמעו אל מצותי מה כתיב אחריו השמרו לכם וגומר
 כמנצח למד כי ארבע פרשיות הם קוד ד' ספירות חכמה כינה גדולה גבורה וכשלו
 הפרשיות מלמעלה למטה הם קוד קדש לי . והיה כי יביאך . שמע : והיה אם
 שמע . וכשהם ממטה למעלה הם קוד והיה אם שמע והיה כי יביאך . קדש
 לי . כנגד גבורה גדולה כינה חכמה . כמנצח למד אלו הד' פרשיות שכתפלגין הם

סוד הציצית סוד השמע

על הקדר הזה • קדש לי כל בכור חכמה והיה כי יביאך בינה • שמע גדולה •
 והיה אם שמוע גבורה • אך נמצא המניח חלנו ה' פרסיות של תפלין שהוא עומד
 במקום התפארת ונאחזו בחלנו ה' פרסיות שהם קודר הפירות שהם קוד הייחוד
 ונעשה כחא לתפארת ולפי נקראים התפלין תפארת והוא פאר כמו שכתוב לתת
 להם פאר תחת אפר • ונאמר ליחזק אל פארך חבוט עליך חלנו תפלין שכראש
 ונמצא המניח תפלין עולה עד למעלה עד לבתר למקום שעלה יעקב אשה ועל זה
 נאמר ישראל כך אתפאר אתפאר מלזון תפלין פארך חבוט עליך עתה ראה
 כמה הוא כח המניח תפלין של ראש ובאי זה צורה הוא עומד בשעה שמתחיל •
 והרי המניח תפלין הוא עומד במקום התפארת • ואחר שהודיענוך חלנו
 העיקרים של תפלין של ראש יש לנו להודיעך כי תפלין של זר כנגד הספיר העשירית
 הנקראת מלכות ופי' מניחין חלנו פרסיות שהזכרנו בבית א' וקושרין אותה ביד
 השמאל שהיא יד הגבורה לפי שהפרשה הד היא פרשת הגבורה כמון שאמרנו ואנו
 קושרין תפלין של יד המוכין בגבורה כדי שלא להקביר ביניהם • ומאלו ה' פרסיות
 יבא לסיפית המלכות שפע ואזילנו והזכרנו מן הקתר העליון לכן כל המניח תפלין
 של ראש ושל יד הוא גורם לעשר פירות להתאחד ונקראות יי' אחד והרי המניח
 תפלין על ראשו ועל ידו עומד בצורת התפארת • וקושר כל עשר פירות חלנו בחלנו
 ומתקן כל הצורות ומשפיע ברכות לכל העולמות • ועליו נאמר בשעה שמתחיל
 תפלין נעשה אדם וגו' והוא אדם שלם אהוב למעלה ונאמר למטה ועליו נאמר
 ונאמר לי עבדי אתה ישראל וגו' • ונמצאת תפלתו מקובלת ומשאלותיו נעשות ועליו
 נאמר והתענג על יי' ויחן לך משאלות לךך • סוד הציצית ראוי אתה לדעת
 מדוע פרשת תפלין ופרשת ציצית הם כק"ז • דע כי קט' היא סוד הייחוד שאדם
 מייחד את יי' בדבור כפיו אבל ייחוד התפלין והציצית הוא במעשה וכבר ביארנו
 יחוד התפלין • ועתה התכוון כי קוד הטלית שאדם מתעטף בה הוא קוד הכתר
 העליון שהוא קובץ את הכל וכל הספירות מתעטפות בה ולפי נקר' כתר שמכתיר
 וקובץ את כל הספירות וזוה להטיל ציניות בכל ה' כפיס כנגד יי' אל'ינו יי' אחד •
 וזוה להיותו חוטין לכבי שהם קודר פירות הנאללות מבינה ולמטה • וחלנו הן
 בינה גדולה גבורה תת' כח הוד יקוד • הרי חלנו ה' חוטין לבנים והם כודר
 אפקלריאות מאירות לבנות הנאלחות כבינה ומן הבינה נאחזות בחכמה ובכתר •
 וזוה לעשו חוט א' תכלת והוא קוד מלכות והיא סוד קסיד ח' לכ' ל' וזהו אפקלר' •
 שאינה מאירה • ולפי כתוב פתיל תכלת והיא מזהרת ולא כאור הלכן כי האור
 הלכן הוא האור הנקרא אפקלריא מצוחצחת • וזו הנקראת בת שבעו חוטין
 לבנים וא' תכלת וזו היא ו' ימי חג הכוכות וכיום הח' עזרת • והוא סוד חן חלק
 לשבעה וגם לשמנה נמצא המתעטף בציצית הוא עומד בצורה העליונה • והוא
 מוקף מכל צדדיו ועומד לפנים מן הפרוכת וכל הספירות מעטיפות ומכתורות
 אורו ונמצא מכלל בכל העולמות כולן בעליונים ובחתונים ונמצא קדוש וטהור
 מכל צד אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי' חלדיו • סוד השמע • דע כי

בזמן שאדם מניח תפלין קורא קט' ואומר שמע ישראל וגומ' צריך ליחד כל עשר
 ספירות בפיו כמו שמיחד אותם כתפלין כינדר עכי אלנו ד' תיבות שבפסוק זה
 שהם יי אלנו יי אחד הם כנגד ד' חונויות של שם בדרך זה יהיה והו' כי אורן בשאח'
 קורא קט' ומתחיל ואומר שמע ישראל יתכן בשם הוא אומר יי אלנו יי אחד בדרך
 זה י יהיה ה' אלנו ו' יהיה ה' אחד ומתכין בשמוכיר יי הראשון שבפסוק זה
 להעלות מחשבתו עד הכתר שהוא קונו של יוד ראשונה של שם המיוחד ומיחד
 הקוץ שהוא הכתר עם החבלה שהוא סוד יוד וכשמוכיר אלדנו יתכוין לאות סביה
 של שם שהיא הבינה * והיא אות ראשונה של שם וכשמוכיר יי צריך להמתין
 לאות שלישית של שם והיא התת' והיא אות וואו' והם ספ' רות עד יקוד והיא בכלל
 וכשמוכיר אחד צריך לכוין לאות אחרונה של שם שהיא אות ה' והיא סוד מלכות
 וכשהוא אומר אחד צריך להאריך באחד כדי שיתכוין ליחד אות ה' אחרונה ולחב'
 אותה עם אות וואו' שהיא תת' והואו' עם אות ה' שהיא בינה ואות ה' שהיא כ"ל עם
 אות יוד שהיא חכמה ואות יוד צריך לקשור מחשבתו בקוץ העליון של יוד שהיא
 סוד הכתר * כמצא הקורא את שמע מיחד את השם בדברו מועלה למטה וממטה
 למעלה והכל באלו ד' תיבות יי אלנו יי אחד * ונמצא מיחד את השם יתבר' ויתט'
 דברו וכמעשה והו' אהוב ומקובל למעלה וכל משאלותיו נעשות ועד כאמר השגחה ו
 כי ידע שמי יקראני ואענהו וגו' אורך ימים אשביענהו וגו' תם :

סוד המזוזה דע כי השמירה והקדושה והטהרה הם בהיכלי השם ית' בלו' באלה
 עשר ספירות ודע כי חוץ להיכלי הספירות יש דברים אחרים חיצוניים וקראי' כחות
 הטומאה ואם ח' הם נוגעים באדם הם מויקים אותו והשית' מרוב אהבתו על ישר'
 נתן להם כ' פרשיות הללו שאם שמעו יהיה אם שמוע והם סוד ב' ספירות הנקראות
 גדו' לה גבורה וכביב גדו' לה וגבורה הם כל הכחות החיצונים וכדי לשמור את
 ישר' מן הכחות החיצוניות העומדים סביב גדו' לה וגבורה הנקראים מזוזה היכל
 העליון זוהי לישראל לשם מזוזה בשערי בתיהם כדי שלא יאחרו לכתות החיצוני'
 ליכנס לבתיהם של ישראל שלא יזקקו אותם והקוד ועבר ה' לנגוף את מצרים וראה
 את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות וגו' * והנה המזוזה תמיד עומדת במקום
 אותם הדברים שנעשו בכל יציאותם ממזרים והנה המזוזה שומרת בפתח מכל
 כחות טומאה החיצוניים שלא יכנסו הבית * וכמו כן בשעה שאדם יוצא מפתח
 ביתו אותם המחנות הקדושות והטהורות שהם דבקות בשתי פרשיות הללו שהם
 שמע והיה אם שמוע כולם הולכות עם האדם שיש לו מזוזה בפתחו ועד כאמר יי
 ישמור צאתך וכואך וגו' * והנה רמזו כי לכך כותבין שד' במזוזה במקו' הרמז
 שבפרשת והיה אם שמוע והוא שומר מבחון כי שד' היא הספירה האחרונה
 והיא שומרת מן השדים ולפיכך קראו שיר של פגעים יושב בסתר עליון וגומ' מטעם
 ואילך הוא שמור מכל הפגעים הטובים כוח המזמור והטעם לפי ששם שד' שכתוב
 במזוזה מבחון שומר את האדם כנאפתו לחון ושתי הפרשיות מכפנים ומבחוץ הרי
 מכואך סוד המזוזה וכמה האדם ראוי לקיים את התורה והמנות כי הם שומרו את

האדם בעהז' ובהעב' תס' קוד השבת רע והאמן כי השבת הוא קוד כל
 האמונה וכל התורה והוא קוד חדוש העולם וקיום הטבע * והיא קוד קשר הניקי
 והנפלאות * ודע כי השבת הוא השער שבו יכנס האדם לחיי העולם הנק' שבת
 הגדול ואם לא קיים האדם השבת בעהז' אין לו שער ליכנס לעהב' כיהשב' והעהב'
 שניהם נקראים שבת וזהו קוד וגם את שבתתי תשמורו וזהו קוד שני מיני יחוד
 שבתותי יקוד ומלכות' למטה יקוד וכנה' למעלה כל' אס תשמרו שבת שבתתי לכם
 תזכו לשבת שהיא גנוזה למעלה עין לא ראתה * וזהו קוד שאמרו חז"ל כל המצות
 ניתנו כפרה היא חוץ מן השבת שניתנה כגינה שבאמר כי אות היא ביני וביניכ' *
 ביני וביניכם כודאי אעז' ראייה עבירה לאיגלווי מתן שכרה לא עבירה לאיגלווי
 ומתן שכרה הוא העהב' וכן אמר חז"ל מומור שיר ליו' השבת ליו' שכולו שבת ומנוחה
 לחיי העולמים ולמה נק' שמה שבת דע כי כמו שהאדם טורח כל ימי החול ועומד
 בטל ביום השבת אוכל ושותה ומתפלל ואינו עוסק במלאכה אחרת * כך העהז' אס
 אדם עושה תורה ומצות ועמל בהם אין לו טורח כשהוא יוצא מעהז' אלא עומד
 ואוכל כעהב' שבת המצות שהרויח בעהז' * והנני מוסר לך מפתח גדול לעיני שבת
 העהז' והעהב' דע כי בינה היא קוד עהב' ומן השבת כנבין לבינ' וקשרין בה כקוד
 שביעי שבת וזהו קוד שבת שבתון כקוד בינה גדולה גבורה תת' כל' הוד' יקוד
 ומ'קוד שהוא שבת התחתון עליון לבינה שהוא שבת העליון ואכ' כל המקיים שבת
 כהלכתה וזכה לחיי העהב' וכיז' יקיים האדם השבת כהלכתה באלו יא' דרכים *
 האחד לקבל שבת מבעוד יום לפי שהשבת קדש וסכיבותיה יושבי חילות של
 קול ולפי' צריך אדם שלא יקצר גבול הקדש ולא יכניס טומאה בהיכל שמא יאמרו
 עליו ארור מוקיף גבול רעהו אכל ירחיב גבול לסכינה * ובהיותו מוקיף בשבת
 בכניסתו וכיציאתו מחול על הקדש נמצא שהוא מוקיף בכו' לי בית המקדש ומרחיב
 בגבול הקדש אשריו ואשרי חלקו * ובזכות שהוא מרחיב גבול לשבת ומוקיף מחול
 על הקדש בהיותו קורא לשם ברה מרחיב לו ה' גבול הקדש ומקצר גבול הברה *
 זווכה לנחלה בלא מזרים ועז' כתיב הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ וזהו קוד רחובות
 הנהר * השני לתקן הוא בעצמו מערב שבת כלום לכבוד השבת לפי שהשבת
 הוא קוד שהוא כולל תשע אספקלריאות המאירות * וכשאדם מקבל שבת הוא
 אופניו של מלך מלכי המלכים הקב' ולפי' ראוי לו לאדם לתקן הוא בעצמו כלום
 לצרכי כבוד שבת מפני הכבוד של מלך ואר' העושה כן מאמין באמונת השב' אמונה
 שלימה ובאמונת הקודות הפנימיות והרי הוא מכבד את השבת * ועליו באמר כי
 מכבודו אכבד וגו' השלישי בקדוש היום וקוד הקידוש בשבת כלומר שיוצא
 מגבול החול הגמור והם המחנות החיצונות וכבס' בהיכל הקדש ועומד לפני השבת
 והרי כפשו של אדם מקודשת לשם ולפי' אין לו לאדם לעשות בשבת זולתי מעשה
 קדש ואם הוא עשה מעשה חול ומחלל את השבת הרי הוא כאשה זונה שמשקרת
 מתעב' בעלה ואייב מיתה וברת שהוא כאשקר באמונת התורה לפי שמקודשת היא
 כמו האשה המקודשת לכעלה שאם ונתה תחת כעלה מתגדשת אלו שותה מן הזים

המאחרים אם אינה מודה וזהו קוד שנתנה שבת כמורה ודע כי כל המחלל
השבת בקטר עתיד לשתות מי המרים ואם בגלוי מיתה או גירושין וכמה הלכות
נאמרו כרמו שזה המפתח שלהם: הרביעי כעונג וענין עונג: שבת הוא לענגו
במאכל וכמשתה וכשאר הדברים הראויים לענג ודע כי להיות האדם מענג
השבת בשלם קעודות הוא קוד יחוד הקפירות: כיצד בקעודת ליל שבת מקרב
קפירת מלכות ליקור: וקעודת שחרית היא קעודת הת' וקעודה ג' היא קעודת
חבור הת' ככונה בקוד הכתר העליון והוא עת רצון: והקוד ונהר יוצא מעדן
להשקות את הגן וגו' החמישי בתשמיש דעבי כהיות התשמיש על הקדר
הנכון בבריאה שהוא קוד וייצר הרי התשמיש הוא קוד הקדושה ורבו הדמות
והפכו מיעוט הדמות ולפי תשמיש המטה כלילי שבתות הוא קוד עינת ת' אשר
פריו יתן כעתו כקוד זכור ושמור וקוד את שבתותי תשמורו ולפי שפס יתירה
נתוספת באדם כלילי שבת אזי היא קדושת החבור וככיס הגונים לקריקים אשר
ישמו את שבתותי: הששי בכטול כל מיני מלאכה לקוד בריאת עולם
בתכלית המנוחה והקוד כי בו שבת וכתוב כי ששת ימים שש ולא בשש וכתוב
קורא חבי אליה יעמוד יחדו והמכטל ממלאכה מודה ומאמין כח המציאו הקדמון
ואמתת יכולתו וההפך וולתה וזהו קוד גדול מקודות האמונה אין כח בכל להבין
כי בו שבת כודאי: השביעי בכטול רכור של חול וגם זה מקודות הפנימיים
כי דכור נכרא העולם דכתיב בדבר ה' שמים נעשו והנני מבאר ביטול מלאכה
כנגד התחתונים ביטול רכור כנגד השמים אכל רכור של קדש קדש. השמיני
בתפלות ולעקוק כתורה לפי היות יום השבת קדש ואין להשתמש בו בדרך חול
זורך כל השבת דכור ובתפלה להיות בבתי כנסיות וכבתי מדרשות בדברי תורה
כלומר באותו הזמן שכני אדם בטלים לא יניאו הזמן בדבר חול כי המדבר בשב
דכרי חול כאלו הוא מתעורר דברים חיוניים שהם נקראים חול לגמרי ומכניסין
אותו בהיכל המלך וטוב ממנו הנפל. החשיעי כמנוחה צריך אדם לנח
בשבת לגמרי דכור וכמעשה ובהרהור אעפי שהרהור מותר לא הותר אלא לפי
שאינו ברשותו של אדם אכל אקור לו לאדם לעורר מחשבותיו בהרהורים חיוניים
לפי שאין זו מנוחה ולפי אמרו שאין קורין בשטרי הדיוטות בשבת כדי שלא
יצטער והמנטער אינו צח והוא אחד מהגדרים הפנימיים: העשירי המלכות
צריך אדם שילבש בשבת מלבושים הראויים למלכות כי בגדי קדש הם כי העומד
בהיכל המלך והוא הנק' א שלחן המלך ראוי ללבוש בגדים ראויים ומיוחדים למלכו
וזם חול בגדים שכאל בהם קדשה לרכו לא ימוג בהם כום לרכו ואחזל לא היא
מלבושך של שבת כמלבוש של חול והקוד הפנימי ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
וכו' בגדי קדש כודאי. היא הקדלה מגדולת השבת ותפארת מעלתה הוא
ההבדל שבמזאלי שבת שהרי נתקדשה הנפש בשבת בכנייתה והיא מיוחד' בשב
לעבודת הקדש כך כיצאת השבת כותכין לה גט זמן ועושין לה לכד על תכאי עד
לשבת הבאה וכן הוא אומר המבדיל בין קדש לחול וכין יום השביעי לששת ימי

המעשה גם ומן על תכלי וזהו קודם ויכפס אל כל בשאר הדברים הרי ישראל
המקודשים לשיט ובקבין לוקמן עולם ושבת קוד כל התורה והוא קוד רבין ישראל
כי קוד שהוא השער לחיי עה"ב ועליו נאמר זה השער לה' צדיקים יבאו בו * תם
פירוש העמידה לקדוש המקובל האלהי מוהר"ר יצחק לוריא זלה"ה * צריך אתה
לדעת שצריך לכיין לעלות להיכל קדם הקדשים שהוא כח"ב שיעלו
במלכות שבאצילות * כשאומר ברוך אתה יכוין במלת ברוך ביקוד האצילות *
אתה המלכות ותת' סם הויה יאלהינו אימא שנאלה עי' ואלהי' עולם מ"ו במלוי
סם ע"ב ב"ר חכמה והוא דעת הכונה שאנו רוצים לזוג אבא ואימא עי' הדעת כרי
היתנו מוחים לזעיר אנפין לפי שבקט"ה מוחין מתלבטים בנ"ח הוד' יקוד של
תבונה והתחילו ליכנס בראש זעיר אנפין ב' פרקים של נ"ח והסני פרקים של הוד'
כק"ג גדולה גבורה ועדיין הפרק א' מיוחד הבינה ליכנס בדעת ועמה בכנס כלו
בואת הכרבה של העמידה וככנסים הפרק השלישי מנחם השלישי מהוד' ויקוד או
ככנס בדעת וכשאנו אומרים אלהי' אברהם הוא זעיר אנפין שקדם שבאו בו המוחי
ינא בכחיותו קצוות ובהגדלה עולים שני שלישים מחקר לראש ונעשית חכמה
זעיר אנפין כמ"ט * וכאומר אלהי יצחק כינום שני שלישים מגבורה נעשית
כ"ה * ואלהי יעקב יכוין מתת יעלו שני שלישים ופעמים דעת * וכשאומר ה' יכוין
כשיורדים הקרקיס ק"א הקדקודים והראשונים של תבונה וככנסים בגדולה גבורה
ת"ת והנה הגדול הגבור והנורא * וכשאומר אל עליון יכוין אל סם ק"ג שהוא בבינה
שים סם א"ג ר"ן שעליון א"י וכשאומר עליון יכוין כשם מה' בזעיר אנפין היוד הוא הראש
הא' בגרון והאלף של מלוי הוא אלהי' וידע' שאהיה עולה דם מתן דם חיותה וא' הוא
סם מקו' סמוגי' יקוד בינה עד שלישי אלף של תת המכוסה ותכף מקב והו' וא' מאחריו
נוקביה ולזה עליון עולה ק"ו מפני שסם ק"ג פשוט כפול משולם מרובע עולה ק"ו
שידעת שכל מרובע הוא מאחורי' לרמוז שכתר עולה מאחורי' ר"ל כתר נוקביה והו'
גומל חקד' כמו ויגמול שקד' פי חקד' טובים לנ"ח הוד' של זעיר אנפין שגומלי חקד'
עם נוקביה על שמם נעשים מוחים לנוקביה עי' חקדים שכאים סם * קונה הכל
ירצה שהם האכות בידה גדולה גבורה תת שנעשים מדעת בינה דידה ימכי' א' גואל
לכח בניהם ירצה בנח הוד' דידה שהם כלי בניהם שהאכות הם כמים לאבא ואימא
ונהי' שנעשים מדעת בינה דידה' ומכיל גואל לכחי בניהם ירצה נ"ח וכו' הם בני
בניהם גם יקוד בכלל למען שמו באהבה הוא מלכות הרי בכאן נעשה דחל' פרצוף
לגמרי' או אחרי' שבקבה * מלך עוזר האשה בקראת עזר ומושיע אנו מעלין אותה
אנפין באנפין ומעלין אותה לזרועות זהו ומגן מן אברהם כחמד' אתה גבור שמשל
תחת לראשי' * אתה קדוש וימינו תחבקני * אתה חונן בחכמה ודעת של נוקביה
שמתקשעת ומכינה עצמה לזוג השמש כינים * הסיכנו בינה * כלח חקד' ראיה
גבורה ר"ת ר"כ שיש לה ב' פרקים יותר מר"ח שהם ב' צירים וב' דלתות : רפאלו
תת' רת' חיו"ב בך עליונו נחם יתקע הוד' ודע' שהשם מנפך עולים תקע בעשר אותיות
שהם גבורה לידה והכונה שנחקקים בכינה שהיא אפר * הסיכה יקוד תת' ה"ך

והוא קודם דינים וה' אלפי' נחלקים בכונה שהיא שופר י' השיבה יקוד ורת' הש"כ וה' א' בוד' שק דינים וה' אלפי' נחקו' למשומדים כיבנה תקובה אחר שנתרבה המינות וזה בכנר כתר' דירה כבר נתקשטה היא יעתה מכין הוא ליונוג' על הנדקים כגוד יקוד דירה' ולירו שלם הנה דירה' את זמנכח דירה' שמע קולינו ת' דירה' רצה ומודים ושם שלום נכח הוד' יקוד עם קה' דירה ליונוג'

סוד שעטנז. דע כי הש"ת ברא כל הנכראים כלם הטעורים הפנימיים והחיצוניים הטמאים ודע כי כל הנכראים כלם הם טובים ואין דבר רע בטעומדים באותם המקומות ובאותה התכונה שעשאהם הש"ת ואם וירא אלמים את כל אשר עשה וכו' ובתי' את הכל עשה יפה בעתו כלו' כל הדברים שעשה הש"ת בין פנימיים בין חיצוניים בין טעורים בין טמאים כלם טובים ולכלם צורך בעולם כשעומד כל א' במקומו ופועל כל א' אותה הפעולה הראויה לו אבל אם הכניחו חיצוני לפנים או הוציאו פנימיים לחוץ הרי נתקלקלו כל החדרים ומצאו הטומאה והגלו' בספס' זו ומצא חורבן עולם וביטול הפעולות כי הפנימיים שיצאו לחוץ אינן יכולין לפעול שלא כראו' אלף לפעול הפעולות הראויות לפעול כשהם פנימיים וכן החיצוניים שכבדו לפנים אינם יכולים לפעול הפעולות הראויות לפעול להם כשהיו בחוץ ומצא כל העולם מהיפך וכל הציגורות מקולקלות וכל ההמשכות נפקדות אלף ראוי לשמו' כל א' מן המערכות על משמרתה הפנימיות פנינים והחיצונות בחוץ וכל המהפך דבר מכל המערכות הרי הוא משחית והמבין סודות הללו יבין את חקוית שמורו שמרו הפנימיים מבפנים והחיצוניים בחוץ שלא יצא ולא יעבור בום א' מהם חוץ לגבולו וזהו חק נתן ולא יעבור שלא יעבור א' מהם חוץ לגבולו וכדרך זה עמנו ברא הש"ת דברים שהם נפרדים ודברים שהם מחוברים כמו הגוף והכפס משחית עולם וכל המחבר בדברים הנפרדים כמו אשת איש עם אדם אחר משחית עולם ומטעם זה הוא שעמנו כי הש"ת נתן טבע הצמר ללכת חוץ לעור וזהו קוד גדול ליצירה וטעם עמו איש שעיר והטעם לא יזכחו עד אלת זכחיהם לשעירים וטעם יזכחו לטדים לא וכן ובתי' לא שערם אבותיכם וכתוב בלויים והעבירו תערי על כל פיהם ובתי' קרח הוא טעור הוא ולפי שהצמר עומד אינו נכנס לפני לפני' שהרי בג' ביום שהוא נכנס לפני ולפנים אינו נכנס בכנר' והב' שהיה בהם תכלת וארגמן אבל היה נכנס בגדרו לכן שהם מפשתן לכד' וזה קוד כמות בד קדם ילבש ומכניי בד ובאכנתו כד ובמלכפת בד כגרי קדם הם' וקוד בל'ה בדר ינחנו ואין עימו אל כבר ולפי שיש צמר שהוא נאחו באברהם וכינחק מכחון ע"ה עור והם הכתרים החיצוניים ולפי שעמו הוא השעיר הנאחו באינו של זנחק לפיכך קרא מלך הגוי' ויצא ממו' עמלק שנאמר ראשית גויים עמלק ולפי שעמו איש שעיר ויעקב לאיש מלק אמוס שאין בו צמר מכחון והמ' היה באברהם וינחק שלא היתה מותם שלימה ולפי שיעקב איש חלק נאמר בו ביי חלק יי' עמו וגו' ולפי כ' נאחו מהפנים כשעמ' והיו יקו'

סוד תרש"א וליקוטים

סוד תרש"א הארץ דשא וכו' ונאחות בחוץ כזמר בכוד בהמות וחיות טמאות וכן
 עופות וגדים טמאים ולפי' אין כרשאים דבר טמא אבל בהמות וחיות יעופות
 ידגים יש טמאים וטהורים ולפי' שכי' נאחות מכפנים בטהורים בכוד מיני דשאים
 לפי' ככנס כג' ביה לפני ולפני' בבגדי פשתן לבן וכת' ולא יעלה עליהם זמור כשרתם
 בשערי החצר וכו' * נמצא הפשתן בפנים וזמר בחוץ ולפי' בבגדי זהב שהם מדת
 הדין ומדת רחמים מעורבים זמר ופשתים כאחד ועז' כתיב דרשה זמר ופשתים וכו'
 ולפי' בציצית חוטי' לבן וא' תכלת והוא של צמד והנה שעטנו מותר בציצית לכד
 שהוא סוד מערכת המרכבות וכוונ' אלו כאלו ועז' נאמר דרשה זמר ופשתים וגו'
 אבל חוץ לציצית הכלאים אקורי' לישראל ועז' נאמר לא תלבש שעטנו וכו' וסמך ליה
 גדילים תעשה לך שהרי הוא מכלה הדברים הראוי' להפירוד ולעמוד כל א' במקומו
 וכגבול' ודע כי השור והחמור זה מכפנים וזה מבחוץ ולפי' זה טהור וזה טמא ואין
 חורטין בשניהם כאחד אלא כל א' יעמוד במקומו לשמור משמרתו והמכין זה יכין
 סוד שעטנו שועטנו וכוז' ולפי' ראוי' לשמור כלכחות הטהרה בפני' וכל החיצונים
 בחוץ והוא סוד את חקותי תשמורו חקות נקראים גדרים חק נתן ולא יעבור ודע כי
 בהתחבר שור וחמור בניגון יולידו הכלב שהוא סוד קשר הערלה והכני רמוז ערלה
 דבקה ולפי' אמרו הנבעלת לעול קשורה היא לו בכלב וכת' והכלבים עזי נפש
 וכו' ולפי' כתיב ולכל בני ישראל וכו' ודע כי בהתחבר הפירות זמר ופשתים יצא
 מביניהם שעיר ולפי' ואלה בני שעיר החורי יושב הארץ כקאי' היו החורי' בעבודת
 הארץ וכת' הן עשו אחי' אים שעיר הכל רמוז למי שיש לו עיני' לראות וכת' ישנו
 החורים לפני' וכני עשו ירשום *

פירוש ליקוטים שחבר כמהר"ר ש"ט בן הגאון נ"טפי' הרב כמהר"ר שלמה בן
 אדרת צלל לפירוש סודות התורה שחבר הרב רבי
 משה בר' גחמן זל זח לשונו

תחלת כל דבר והירוני רבותי להתייחס בדבור ובמחשבה מג' דברים שהם
 גשמות ורכיב ופרוד כי אעפ"י שזכיר מדות ושמות לפירות לא להחלק
 רק להתייחס אבל הוא אחד מיוחד ככולן כשכל מושכל בשלכות קשורה בגחלת
 שאף הרעיון נלאה כידיעתו * ואחר זה אנו צריכין לדעת תחלה מה שנגלה למשה
 רבינו בתחלה והוא שם אהיה ולפי' התעלמותו וסתרו אין לנו דעות לדבר כו' כמו
 שאני עתיד לכתוב על ג' דברים בקדר ואלה שמות * ולכך אנו מוכרי' השם המיוחד
 כי בו נתן לנו רשות להתכונן בו * ותחלה אודיעמה בין מעשה מרכבה למעשה
 בראשית * דע כי מעשה בראשית משתלשל מחכמה אחרונה ולמטה שמשם נאלצי'
 המלאכים הנבדלים הם כעלי צורה דקה עד מאד שאינה נתפסת ונרגשת ונשגת
 במורגש רק בשכל * ומהם מרכבת המטנה אשר לו כאשר רמוז כפי' המחזור בסופו
 כי המרכבה הראשונה רמוזה היא להם כאמרם האכות הן המרכבה * וכבר

ידעת ענין מופלג ברוחות אברהם למורח ויצחק למערב יעקב לדרו' ודוד לזפון
 וסימן מצפון תפתח הרעה ועכ' יתכן שהיה הר עיבל בזפון והר גריוס בדרום *
 ואחרי שידע' המרכבה צריך אתה לדעת כי מלך עולם נק' רוכב שמי' והוא התכו' כ'
 שאין לישא' וליתן בכבודו כרמוו בכהי' על שלח תשלח את האם שלא יביא ויתן בה
 לכבודה * ואת הכנים רמוו לכנין שהם ו' ימי בראשית תקח לך ותדבר בהם
 וכבר רמוו לי רמוו הרב זל במקומו עד' המדרש של ר' נחוניא בן הקנה כי אם לביב'
 תקרא אל תקרא אם אלא אם * ועתה אודיעך סוד הימים ושמות' למשפחותם לבית
 אבותם בהשתלשלותם * יום א' וכ' מתיחסים לשמש ולירח שהם אבן קליריא מאירה
 ושאונה מאירה הנקראין דו פרזופין והג' והד' לשני הכתרים שהם זרועות עולם
 ובוה תצטרך למאמרם זל * ביום ד' וירד אבן קברה לתינוקות * יום ה' ויום ו' גתיחסו
 לנזחים שהם למודי יי' הנקראים יוכין וכועו' * יום הו' הוא שבת נתיחס לזריק ועכ'
 נקראת אות' שכן הוא מכריע השם כזורת אות' השם החתום' על המכריע הראשון *
 ואל' טעמה במנין הימים האלה ויחוסם לכל מקום כי לפעמי' יחס היום השני שהוא
 השכינה שהוא התכלת ונקרא' לבא' המלך באחרונה פעם בכלל ואו' תקר' שביעי'
 כי הכל בכל' פעם תקרא רגל בפני עצמו ואו' תקרא שמינית כעצרת ומיל' בשמיני'
 כמו שאני עתיד לבאר במקומו בעה' רק ביחס הימים כך קבלתינו האמתית * ואם
 תבין האצילות וקוד' שני המאורות המוגד' להם בשני המלכים המשתמשים בכתר
 אחד תדענו כי הקוד' נעלם מאד אין לי רשות לרמוו בו * על' יחס היום השביעי הזה
 חמרו זל בהגד' אמר' שבת לפניה הקדו' ברוך הוא בו' והנה נתן לו שמו אשר לו יערה *
 ואל' תתמה על התיחס ברכייהם זל כלשון נקבה ובמקרא כלשון זכר שכל' וגור' את
 יום השבת לקדשו כי גם במקרא כתוב מחלליה מות יומת * ובה שכיב' כי הוא
 היה המשלי' תחלה ולא היה לו מקבל נמונו עד שנתמעטה הירח ואו' אמ' לו כ' תהא
 כת זוגך תבי נני' וכערב שבת היה המעשה והעמק בזה * ודע כי גכ' נקראו כל
 הספירות כלשון נקבה לפי שהן מקבלות זו מזו וכן כתוב במלאכים ומקבלין דין
 מדין * והשבת הזה נקרא חי העולמים כי בו ככללים שתי עולמות ושמו אמית' וגם
 המכריע מכון כנגדו בכל ענין אפס שאין השני מלא רחמים ככ' כמוהו לפי שבו
 הכל' הכלולה הנקראת מדת הדין הרפה והיא הנקר' זריק ובקא' יי' אף כי יש
 בקא' למעלה מכסא' שהיא הת' לתשובה והת' נקראת זרקה והוא שגא' בזרקה
 יכון כקא' כלומר כקא' יי' שהיא השכינה * אבל על כקא' הראשון שהוא הת' נאמר
 בונן למשפט כקא' כי הבינה הוא המשפט' ותדע לך כי ענין הכקאות' הוא לא הן
 בלבד אלא כל הספירות נקראות כקאות' שכל' כקאות' לבית דוד אלא שהן מיוחדות
 כך ועדיין אראו זה בעה' * ולקוד' הזה שפרסמתי לך כיון אנקלום הגר' כתרבומו
 זרק קטנו תרגום אמונה שהיא חכמת שלמה וגם נקראת מטט' טון שר העולם וגם
 תרגם זרקה וכותא' שהוא מדת רחמים ומהזרק נפרדים ד' נהרות הנו' בכתוב
 כנגד ד' מלאכים של מרכבת המשנה שרמותי * ומשם באצלות' וככבי' לכת' ויב
 מולות' שהם כנגד' ז' כפולות בגד' כפרת' ויב' פשוטות שהם שאר האותיות שאין

מקבלות דגמות ורפיו' מלבד הג' אמות שאכתוב בע"ה אשר מהם נאצלים הגלגלים
 בהמר פשוט כלומר שאינו מורכב בכח הג' אמות הנקראות חמ"ט * איך מים חמ"ט
 מהם ג' יקרות טבהם נכרא העולם השפל * והיקור הד' שהוא העפר מעכירות
 המים נעשה וזה לך האות שאין העפר יכול להתקיי' בלא מים וגם המי' בשמתישבי'
 ככלו יורד מהם עפר לשולי הכלי ושלש אמות חלו מסתלשלות מג' הויות ראשונות *
 האויר מן האויר הקדמון הנקרא כת"ר עליון והאש מן החכמה הראשונה הנקראת
 חכמת אלהים שבמדת חכמה שניה שהיא כ"והמים מן התבונה סקן החקד נמשך
 ממונה והנה מן הכינה נמשך העולם והשכינה פועלת למטה בהשגחה פרטית על
 כל אדם ואדם ומעשהו הוא שכתוב היכלא מי' דכר * גם למזם ולא ישי' השתלשלות
 כמו שביאר רבינו מ' רי החקיד ר"ו בפי' המחזור * ובענין זה וידיעתו יש קוסמי
 קממים ויודעי חכמה הנקראת מעשה בראשית * הנה ידעת סד' מעשה בראשית
 וענין מעשה מרכבה כבוד רמותי בזהם דמות' פנים אר"ה * אור' ואד"ס ונ"ר *
 אר"ה כנגד הימין ואור' כנגד השמאל ואד"ס כנגד הקו' הטוה * ונ"ר כנגד
 אפי' לרמוז לך במראה בע"ה * ונ"ר ידוע על כיוצא בדודעתך על מק"נת כנולו
 אמנם צריך אהת לדעת כימה שנקראת סד' העולם יש לו עיקר כלומר סד' של עול'
 ועיקר העולם הוא הת' וכל העולם הם הכנין ולפי הויות עיקר העולם הת' שהו'
 נבאו' כדרך שאמרו רז"ל שהוא אר"ת כצבא שלו וגם לפי שהמדה הזאת באה מהעו'
 כירוע בקבלה נקראת הת' ככאן עולם זה שכינה נקראת סד' העולם * וגם ע"ס
 כך נקרא סד' מט"וון השר הגדול ואמרו ז"ל ששמו כשם רבו ממש כאשר באו באגד'
 אמר הק"ה לקחתי חנוך בן ירד וכו' עד והתגדלתי את כסאו ככסאי' וקראתי שמו
 יו' * וכבר כתבתי לך קוד חכמת אלהים וחכמת שלמה וכמאלו שתיהן באחת
 מכוונות וכן אמרו ז"ל רמזו באגד' השהתורה קרמה אלפים טבה לכריאת עולם והיא
 החכמה הקדומה טבה היה הק"ה מביט ובונה את עולמו וסוד שעשועים יום
 יום תלוו בדיעת ההויות שנקראו כלן ימים * ויומו של הק"ה אלף טבה וכן כתב
 רבינו ז"ל וחכמת שלמה היא כ"עליו רמזו ז"ל שנמלך הק"ה עם כשמות הדריקיס
 בבריאת העולם והמשל על מקום קיום הכשמות אחר שנבראו ונתקיימו ולא כמו
 שאחרים כוכרים שהכשמות נבראו קודם שנברא העולם ואלו היה כדבריהם מה
 יעשו והכתוב יגנס ונשמת שדי תבינם נמצא שהכשמות מתקיימות באמו"ל אחרונ'
 כי גם הראשונה נקראת אמונה בלשון אומן אמונה ועתיד אני לרמוז בו בע"ה *
 והנה כפיסת הכל גם כן נקראת תורה שב"עפ נאצלת מתורה שבכתב הנקראת
 אמת ככתוב תורה אמת היתה כפ"הו כלומר תורה של אמת כי תורה שבכתב
 נקראת אמת בהתייחס ליעקב ומדתו נקראת אמת שנאמר תתן אמת ליעקב וכו'
 וחמתו של הק"ה אמת לפי שהאותיות של תחלה אמצע וסוף של אלפא ביתא יאף
 כי יש להם קוד גדול בשמו לא נגלה לא מפה אל פה ואיש מפי איש מפי רז"ל כי כן
 שמעתי מפי מורי הרב גדול הדור ז"ל נמצאת תורה שבכתב כלולה ומאצלת תורה
 שב"עפ הכל ולקמן הכל הנמשלת להם כאמרם כל הכלים הולכים אל היס' זהים

אינינו מלא והיא כלולה מ"לכ כתיבות חכמה הראשונה כראשית זקוף התורה
 טככתבה והם כ"ב אותיות וי' ספירות ולפי אמלותה והנקראת לכ השמים ונקראת
 טככנה והיא קדוש ישראל • ואם כתיב ה"לכ בעלם ממנו לא ידענו בו כתיבה מן
 הים • עתה נקדר בהויות ושמות וכנויים המבורות לנו מפנה אל פה וזה הלי' לאמ' •
 ברוך יי' אלהי ישראל הממציא הכל בכח ונחיה הכל ברוחו ברוחו היחיד
 והמיוחד • לא בטאר האחרים המתאחרים אחרי הפרד דבר מחברו רק יחוד אמתי
 אשר אין בו לשון חילוק ופירוק והתחברות אין אתו אין צריך למחשבה תחלה
 למעשה רק מחשבתו הוא גמר המעשה ולכך נתכונן חזל באמרם כי ראשי המחשב'
 הוא קוף המעשה מאתו ברוך הוא ובפי מדותיו הקשורות זו בזו כשלהכת קשורה
 בגלגלת והוא הכל נקרא ה"ב והכונה לפי הענין וזלתי שאתה צריך לדעת שאעפי
 שכל מדה ומדה נקראת לפעמים הק"ב כאשר אני עתיד לכתוב ברמז הלולב
 בע"ה ימ"מ כשאמרנו חזל אמרנו כי לפני הק"ב בדרך תחנה הוא רמזו לעולם שהוא
 הקו הסוד והוא המכדיע ראשון ואף ג"כ נקרא ה"קוד ומדה זאת היא המתחכנת
 לו והיא רמוזה ברלת רכתא דאחד אעפי' שיש בה רמז לפי שהיא דלה בשמה והיא
 העשירית למנין ואחד לכנין ולענין • בענין וכבנין כמו טככתי בשלהכת קשורה
 בגלגלת ותחלת המחשבה קוף המעשה • ומנין כיצד הספירה הראשונה נקראת
 כת"ר עליון אות א"לף הרמז בפסוק הוא עשאוולא אהמו • שהוא קרי וכתוב ופסף
 הזאת נחתם השם הנקטר טנמק' למשה בלבד • והבן כמראה כאשר תרסוס כפיך
 ותקראוהו אי אפש' לך בלא נשימה ה"ל וכבר פי' זה מורי נרו' החקיד כפי המחזור
 ונקראת רום מע"ל ה"ס השמים מחשבת אין רום בחלם אויר קדמון שאינו נתפס
 הוא אשר המחשבה אזורת טס ק"ו בסכת הסכות ועלת העלות שהוא אין קוף
 רמזוהו ז"ל באמרם אין שואלים מה למעלה • הספירה השניה נקראת חכמה בגלגלת
 מאין כדכתיב והחכמה מאין תמצא היא רמוזה והיא חתומה בליות ראשונ' טככס
 המיוחד • היא ספר רוח אלהים תורה הקדומה אלפ"ס טנה לבריאת עולם •
 הספירה הג' נקראת בינה הוא שהקדמתי לך טרמוז בבהיר כי אם לבינה נקרא
 וממנה נמשך העולם נקראת ספר תשובה אלהינו טככסמים יי' אלהי השמים אל עליון
 מ"לך המ"לך המשפט • ואמר הרא"ב כל זל המ"לך שהוא המשפט • ועוד אני עתיד
 לבאר בו היא חתומ' כ"ה ראשונה טככס המיוחד הוא קוף הייכל שמיני חג עזרת
 ועזרת ההקף בהתיחד השמיניות כם כאשר אבאר במקומו שהוא טלומין בראשון
 וצריך להעמיק בו הרי לך ג' ספירות הללו הנקראות לעולם כא' ואף כי כלם כא' לו
 נקראות למקובלים מתיחדות כלסוד מיוחד יותר מכלם • הספירה הד' נקראת
 חסד לאכרה כ"ה ימין גדולה הלח' שכתוב בו והכהו לו נחלים המשכת העולם
 כדכתיב עולם חסד יבנה כהף ימים א' מזרועות עולם • הספירה ה' נקראת
 גבורה פחד ינחק מדת הדין הקשה זהב לוי שמאל הוא האש היוצא מן השמים
 שאמר קי' אש גדולה של מעלה מדת הדין של מעלה א' מזמי רועות עולם והשמאל
 הזה והימין נקראו כמרים • הספירה הו' נקראת תת' א' המכרוע ראשון דעת
 והוא

והוא כלל ו' קצוות וע"כ נקראו כלם כאל' כעת שמים חותמו של הקב"ה ה' שהוא אמת
 רשמו סם המכריע השני תורה שככת דרקה הקו האמצעי והשו' עו' כלול בה הראש
 עם הגוף חתומה כאלות ג' שבסם המיוחד עכ"כ אל' יעק' שלם בו' או' ואלהי יצחק' צדור
 החיים ע"ן החיים' הקפירה הו' נקראת נצח' שוק הומין' הקפירה הו' נקראת
 י' ד' שוק של שמש שניהם נקראו למודי יי' ולמודי שמי' וננחי' עול' שואבין מהמכריע
 הראשון ומהם שואבין הנביאי' מנצ' שעק' הנבוא' מהקו האמצעי הקפיר' הו' נקראת
 צד' יקוד העו' הסביעי' שבת' אלה' זה כל' חז' העו' למים מכריע שני' אכל' אינו מלא
 רחמים כ"כ בראשו לפי שהכל' כלולה בו' אמר' בשום דברי' יחס אחד להם ושם ח'
 לשניה' הוא כנגד וכו' ומצות עשה ונקר' יעק' אמת' עה"ב' עץ הדעת כלו' ע"ן של רע'
 וקבלתי מפי מורי הר' שכל' גדול הדור נרו' שקבל' מפי רבינו הרב' ז"ל שהו' ג' ון והקסיון
 חגלו ג' ון' ומורי החקיד מצא מפורש לרבינו ז"ל בפרש' וזאת הכרחה שחכמת שלמה
 נקרא ג' ון' ואמרת' לפניו שהכל אמת לפי דברי רבינו ז"ל כי ה' ככל' וכל' כ' כל והור'
 לרברי' ואמ' אמת' והזדיק הזה הוא מקי' הנשמו' הקפיר' הי' נקרא כנסת' ישראל' צד' יק
 שכ"נה מרת הדין של מט' ומדת הדין הרפה' ארץ חפץ חכמת שלמ' קול' חף' כי כלן
 נקראו קולו' כמט' ז"ל שיש אומרי' עמר' קולות היו וי' א' וזאת היא הקול' הידוע ג' לילה
 אמר' זה אחרוכ' אכן רצון וכן כתו' ור' ז'ן שוכני' סנה' כאשר ארמו' בכתו' במקומו בעה'
 וכן כתב רבינו ז"ל בפ' ויקר' היא ירו' שלם עה' מטטרו'ן שר' העו' כלו' שרו' של עולם'
 המל' אף' הג' אל' כל' כלולה מן הכל' הנתוכ' לאברהם אלה' לכת' היא תורה' שבע' פ'
 ארון' הכרי' אכן' שתי' חתומה כז' אחרוכ' אחרוכ' שבסם המיוחד אחרוכ' פרי' שאל
 ארם הראשון' קטת' עטרה' הכלולה כדרי' לפי' הנורה' כי כאשר' שתכל' בקשת הגיד
 תמצא' בו' צורת אלה' ואלו' ובעטרה' צורת יוד' ועכ"כ היא כלולה ודע' כי שתי' צדור' ואלו' יש
 באמצעו' הגוף הדי' הלשון וכרי' הלשון הוא מכונן כנג' המכרי' הראשון והכרי' המכונן
 כנג' היקוד שכתבתי במקומו גם המד' הוא נקרא קדש' ליי' כנגד' שמור' היא מצות ל'ת'
 הכלולה ממנו עשה לכן' נקרא תור' שכ"עפ' ונקרא' הנה' הוא והפסי' ונקראו' ר' פ'ן
 פרזופין והם השני' כרכי' שכל' עליה' כמע' איש' וליו' אפס' כי לפעמי' נקרא כל' ח'
 מהעשר' השו' כתב או' אל' או' להי'ך או' להי' או' הבה' או' להי' השמי' או' שדי' או' ה'צבאו'
 הקל' לפי הענין' היא רגל' ז' שבמרכב' והיא האי' חורי' הם פני' שאיכ' מאירו' והוא ג' ון
 לו' נקרא לפעמי' מע"כ לפי' שמקומו מערב' שהו' פחד' יצחק' והיא פתיל' חכלת' והיא
 אספקלריא' שאיכ' מאיר' הנה' מצא' מנין' ונחלי' הנקראי' עו' ונקראו' ספור' והם ו' קצו'
 הרמוזי' כפסוק' לך יי' הגדול' והגבורה' והתת' והנצח' והיהוד' כי כל' בשמים' ובארץ'
 שהאר' היא השביעי' והמכריע' שני' הוא ששי' במנין' במקו' הזה וכיוצ' בו' ולפעמי' נקרא
 שביעי' שהוא שבת' ול' תתמה' אס' תמצאו' נקר' שמיני' בכתב' רבינו במנין' ג' מדות
 במנין' אחר הוא סם וכבר הורעתיך' כי כל' הקפירו' נקראו' כס' אלה' בכתוב' כי שמה
 ישבו' בקלות' למשפט' וכו' ועתה' דע' שנקראו' גכ' עולמו' והם חמש' כנגד' חמש' שני'
 לוחות' האבנים' ואמרו' המקובלים' על' האחרוכו' שאיכס' רוחניות' כ"כ בראשונות' ולא
 ליחסם' לאחרון' רוחניות' רק לפי' שפעולתם' קרובה' למטה' יותר' מהראשונות' ומט'

עשר כנג' עשר הוא לפי שכל א' מהם כלולה מדין ורחמים נמצא כאלו היו עשרים
 וכשאר אחת כולל כל א' משתים כך תכלול בכל אחת כלם עד שתמצא כל אחת
 כלולה מעשרה * ותדע כיד' ופרזופין נקראו אש שחורה ואש לבנה כאמרם ז"ל
 הרמזים לבנה והעטרה שהוא מדת הדין נקראת שחורה והוי יודע שהתובה
 נקראת כן לפי שהכל שב אליו בסוד היוכל ובאשר אזל מ"ך מ"כי המ"לכים
 מ"ך רומז לתש"ובה שהוא מלך העולם * ומלכי רומז על הכתרים והמ"לכים
 רומז לב' המלכים המשתמשים בבתר א' שהוא השמש והירח וכל זה רמז זל
 כאמרם שהיה מקתכל בתורה ובונה עולמות שנאמר ואהיה חגלו חמוץ *

המשל על התבונה שהיה מקתכל ב"חמה והוא הסתכלות האצילות על כל צדי
 ליחד הכל * וכן תקנו זל עשרה ברכות בכרוך שאמר כנגד י' מאמרות ואחריהן
 הא"ל המ"ך הוא התשובה הגדול רמז לגדולה והקדוש רמז לפחד ינחם שהוא השמש
 והאש של מעלה כי כל מי שהוא אש מחברו יותר נקר' קדוש יותר ומטעם זה נקרא'
 כנ"ת הכל קדש ישראל שהיא גב' נקראת אש * ח"כ הרחמן רמז לרחמים שהוא
 קו האמצעי וא' תתמה על קדושת ינחם מקדושת האבות הרומז לרחמים כי כאשר
 נאמר קדוש בגבורה רומז קדושה לאמצעי וכשהוא לבדו אומר ברחמים רמז לקדש'
 הכל לפי עיניו מהולל רמז למלך העולם הנק' מלך העולם תהלה לדוד ואל תתמה
 על מלכות בית דוד כי כבר אמרו במדרש של ר' כהנא בן הקבה ה"א ראשון וה"א
 אחריו נמצאה זה כזה וגם כישתבח תקנו הא"ל המ"ך הגדול והקדוש בשמים ובארץ
 הג' אליו כבר בארתי יעל ה"א כיאר בשמים הוא אש ומ"ס כשמו רמז לרחמי' ובארץ
 היא ארץ חפץ עור תדע בנות אמרנו באשן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
 עלמיא שהם ח"מם עולמות כנגד ח"מם הויות האחרונות וסלום יגיע לעיר השלום
 ועינינו תראה נוח שלום ויכרך את עמו בשלום אל"ן *

פירוש של הקדוש מהר"י לוריא אשכנזי ז"ל הוא :

ל"ל שבועות מתקן כת"ר לז"א כבוד הבריאה והוא קדר הקריאה בראשית עד
 אלה תולדות השמים * ופקוקים מתחלת כל פרשה * ופרשת יתרו בחדש
 השלישי עד סוף הפרשה ופרשת ואלה המשפטים ויאמר ה' אל משה עלה אי החרה
 עד סוף הפרשה * ופרשת ואתחנן ויקרא משה עד וכתבם וכן מכל כביא ג' פקוקי'
 ראשונים וג' אחרונים וכיוצא הפטרת המרכבה וכן בחבקוק וה' בהיכל קדשו
 וכו' גם מכתובים ג' פקוקים ראשונים וג' אחרונים ופקוקי' איכה יקרא בל"א
 ובתורה שב"עפ משה א' מתחלת המכתא ומשה א' מקופה עד אור היום וכמו
 רביע שעה קודם היום יתקן כת"ר למוקביה דז"א כקד הטבילה שיכוין שהוא שומעין
 דינה ומוליכה עמו לכית הטבילה וכשיטכול יכוין ב"וד ה"א מע"ב וכ"וד ה"א מקב'
 ויכוין כמלוי סס ע"ב שעלה מ' ומלוי סס קב' שעולה לז' סקך הכל קיב' הקר שנים
 היתרים לשי כוללי השמות נשארנו מקוה וזו היא בנות הטבילה וכוה נתקן כת"ר

לזא ולמקביה וכשעת התפלה נעשה היווג להאפי עטובי • הטעם שהנשים
פטורות ממזות עזה שהזמן גרמא הוא לפי שירוע שהיא ככללת כד מדות כנח
הוד יקוד מלכות לחוק מאמרהי ענין גומל חקדים טובים שנעשים בהתפשטות
כנח הוד יקוד על כל היומא סלה א"כ בכל דבר שהיא ככללת בה הרי בעשיי הזכר
המזוה שלו היא עשתה ג"כ סקבל בכלל גוף א' ומה שאינה ככללת חייבת • וכבר
ידע זמן יקרא יום ולינה שהיא פת זמלכות מדת יום כמדת לינה אמנם כמזות
ל"ת טעם סק"ה חייבת בכלם למה כי יש לו סק"ה גידין וכן יש לה ותכין לשון
הזהר שמי עם י"ה סק"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח והמזות עשה הם משם ו"ה עולה ר"מח
בוה האנפון ואו"ה עולה יט והו במספר גדול וכמספר קטן עולה א"ה וה"ב אותיות
הוא ג"ב תאמר יג פעמים יט עולה רמז והכולל הרי רמ"ח מאז שמזות עשה נסים
פטורות למה שאשתו כגופו שלא יש לה רמ"ח אבל מזות ל"ת יש סק"ה ככל אחד
כיגד יה תעשה כעת שרש הגידים דעכי שרשים יבאו מאבא ואימא זהו טס י"ה
הירוע עולה עשרים וה"ה יש לה שתי צורות ד"ו ד"ו וקימניך דודי השתי צורות עולים
כ"ד וכ"מה יוד עולי מ"ד הרי ד"ס זהו במספ גדול וכמספר ו"ה עולה ט"ו ושתי אותיות
א"ה הרי י"ו תאמר י"ו פעמים ד"ס עולה תשמ"ח תקיר סק"ה לזא וסק"ה למקביה ישאר
חי הוא גיד של זכר מה שאין כן לנקבה גיד עולה י"ח עם הכולל הרי מפורש סק"ה
גידים לזכר וסק"ה לנקבה ולכן הנשים חייבות במזות לא תעשה ע"כ מהרב הכל •
וטוב שיאמר האדם אחר הוידי קודם שיאמר ואתה זדיק אלו הדברים • עכרנו
על מזות עשה ועל מזות ל"ת על כריתות וד' מיתות כ"ד על תורה שכתב ועל
תורה שכ"עפ שכחנו שמך הגדול שכחנו מלכותך ויראתך ואתה זדיק וגו' •

פומון להרשב"ף ללקבלת שבת

מלכות כר יוחאי נמשחת אשריך • טמן טמן מחכרין • כר יוחאי טמן משחת
קדש • נמשחת מזדת הקדש • נשאת צין מור הקדש • חבוש על
צדק • כר יוחאי מושב טוב ישכת • יום נקת יום אשר ברכת • כמערת צורים
נצת הוד • כר יוחאי עני שטים עומדים • למודי' ה' למודים • אור מופלא אור
תת • כר יוחאי ולסדה תפחים • עלית ללקוט בו מרקחים • קוד תורה
גבורה • כר יוחאי כאורת כגבורה • וכמלחמת אשדת הסערה • וחרב הזנאת
מתערה • שלפת נגר צורך • כר יוחאי • כר יוחאי • כר יוחאי •
חסד • כר יוחאי למקום אכני שיש • הגעת ופכי אריה לים • גם גולת כותרת
על עיש • תשורי ומי שורך • כר יוחאי •

בר יוחאי בקדש הקדשים וכן ירוק מחדש חדשים שבע שבתות קוד
 'חמשי' קשרת קשרי שין קשריך • בר יוחאי • חסיון קראתה
 חכמה • בר יוחאי יוד חכמה קרומה • הטקפת לכבודה פנימה • לב נתיבות
 ראשית תרומה • את כרוב מטסח ויו דורך • בר יוחאי • חסיון קראתה
 כתר • בר יוחאי אור מופלא חוס מעלה • יראת מלהביט כי רב לה • תעלומה
 יואין קודר לה • זכות עין לא תשורך • בר יוחאי • חסיון קראתה
 בר יוחאי אשר יולדתך • אשרי העם הם לומדיך ואשרי העומדים
 על קודך • לובסי חסן תומיך ואוריך • בר יוחאי • תוכלובוע • חסיון
 קינה על שוממות ההיכל לאומרה באשמורת חבקר •
 אחר שיאמה על נהרות בבל • חסיון

בהיכלך • שמיב נטית • הנה זאת תורת הכית • בהיכלך • אלו לאיכה נחכה
 האולם • ונהרס גמור עולם • וחלו ככבים והלם • יבא אשר לו הכית •
 בהיכלך • דירת קדם אשר בכית • להנחיל לעם זו קימת • אוי בני לאזיביה נזות
 אשלו ופנו את הכית • בהיכלך נחשכו כל מאוריה • פגורו כל שעריה • עד כי
 אמרו כל רואיה • כנגע נראה לי בכית • בהיכלך טוב מחרון אסך וחמתך •
 וזכור דבר נבואתך • לבשר נאל לעדתך • גדול יהיה כבוד הכית • לבשר נאל •
 תוכלובוע • חסיון

אחר • הקינה הזאת יאמר • עד אין ענוך בזכי ותפארתך ביד זר עד אין לא
 תרחם על ירושלם עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל סכינתך שהיא
 בגלגל עם הויך ודאה ביתך חרב עשני תל עולם וכתי הגוי מה יושב על תלם ואתה
 הוא חיוקיים לעולם ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שמה בית
 קדשנו ותפארתינו אשר הללך נואכותינו היתה לטרפת אש וכל מחמדינו לחרבה
 העל אה תתאפק ה' תחשה ותעננו לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסרך ועל
 אמתך כפא כבודך אל תכבל כי עליו אני מתאבל יומם נליל באבל אם קודר שחותי
 ציני נגרה ולא תרמה מאין הפוגת עד תשקיף ותראה משמים ותכבה הדומיים
 ותרחם על ירושלם עירך ועל הר ציון משכן כבודך ושך אל תחלל שומר מה מלילה
 שומר מה מליל למה יאמרו הגוים איה נאל אלהי ישראל ותכשרנו בשורת הגואל
 כה אמר ה' אלהי ישראל זכרתי לך חסד בעורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי
 במדבר בארץ ג'א זרועה ואז תזכור העניה הנזבת מרגלותך רות אמתך ופרשת
 כנפך על אמהך בגואל אתה אל תכאף למען שמך אל תכבל כפא כבודך וזכור ואל
 חספ כהיתך איתנו ומהר קבץ שה פנורה לארץ כזי תפארה ככנין בית הבחירה
 לחנות כנועמך ולבקר בהיכלך גם לי אני עבדך בן אמתך הבא אל יך כבושת פנים
 כעמי שואל על הפתח ומתאבל על חרבן ביתך כדמעות שליט נחמני מאבלי

שמחני מיוגוני הרחני בכיין דכיר ואלסם סיהיה סכני בכיין עילס ומחיד
 עם סכינתך ויהיה שמך שלם וככאך שלם ומחזור השכינה למכונה והעבוד לדיכיר
 כימך וידעו כל הגוים כי אין בלתיך ואין זולתך ואז ישיסו אוהביך גם אני עבדך בן
 אמתך ואני בקול תודה אזכרה לך את אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה * ואחר כך
 יאמר עד אין בביה בזיון מקפד בירושלם תשוב תרחס זיון תבנה חומות ירושלם
 ככתוב אתה תקום תרחס זיון כי עת לחכנה וגו' ואחר כך יאמר עורה נא ימיך רמה
 ולעומה קרא כחמה כו' ואחר כך יאמר התכערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
 מוסרי גוארך שביה בת זיון כי לא יזסיף להגלותך כי בה אמר ה' פנחו רנו חרבות
 ירושלם כי נחם ה' וגו' וכתוב שמחו את ירושלם וגו' וכתוב כליש אשר אמו וגו' *

וירוי זה טוב לאומרו בכל יום להכניע והצר הרע :

רבנור של עולם הנני עומד לפניך ה' אלהי באשמה כונסת בגערה בדאשון
 בהרהור כבודי פה כועס כחרפה כטלטול ביסודים בכלימה כלחינה
 במגערת כחזיפה כקערה בעצבון כפחד כזרה כקפד' ברעש כסגעון כתמוזן לבכי
 איני יודע על מה אבקש מחילה אם על טומאת מוקדש או על הריקת המזבחות או
 על קצון הנטיעות אם על מקדש של מעלה או על מקדש של מטה גלו וידוע לפניך
 כי אין בי כח לעמוד על הבקשה ועל המחילה כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד
 יכדו ממני אם רשעתי אללי לי בהיותי מטיל מוס על קדשי שמים אל מי אשא עין
 לבא עמי והנה חטאי מגיע לכל המעלות עברתי על הכלל ועל הפרט לא נשא תלם
 שלא העמדותי כו' גלם אוי לי ואבוי איך אעלה אל אבי והלכות איננו אתי גדול עוני
 מכשול ד' מיתות כד' לא יבילוני אין מספר לגדודי מלקות מ' סנתחייבתי לשמים
 היש מקוה מים שיוכל לטהרה ויהיה כל מ' קאה של מימי אוקיינוס נעשו רפש
 ונויט מטנוף חלאתי בכל ההרים הרמי' כביתי מזבחות ומאברי עשיתי כהני הבמות
 פנותי אל האלילים ועשיתי פקילים ועכרתי את הבעלים חטאתי ושבתי והעויתי
 ופשעתי השגתי גבול וגרמתי מכול וברית הקשת שמתו למוקשת עכרתי לבעל
 באשתי לאל ממעל חשבתי רעה דברתי תועה דרכי שחתתי ולמוץ הלכתי דהקתי
 שעה ולכי טעה הנני יושב ומרמה חושב גבה עינים קצר אפים ואץ ברגלים בליעל
 ומלא טינא ורוח רגלי השכינה או לי על פנקסי ואכזי בעויתי משמוע כבהלתי
 גוראות פה דובר נכלות איך יוציא מרגליות ומי שלימד חובה יש מי שלימד עליו
 זכות טבעתי ביון משוכה ואין מעמד בחתי כמעמקי מים ושכולט טטפתתי כל אה
 עשיתי והחרסתי טמאתי עולם וקכלתי ועוד הוספתי טומאות וזדורות אשר לא
 יספרו ולא ימנו מרוכ ואיני מוצא מקום לזכותני אלא שהנחת לי חיי שעה
 להרהר תשובה ואם אין אתי מקוה שאיננו מלא מפה גפה בטומאתי וכו' עשית
 למדת חסידותך שאיך חפץ בכקמה ולא תיזאב יגיע כפיך ולא תאכזר מפני השוטי'
 עולמך וקראת שלום לשוככים באמריך שבו כנים שוככים שבו סוכו מדרככם

הרעים ולמה תמותו בית ישראל וכאמר אמור אליהם חי אני נאם ה' אלהים והסיפו
וחיו רבונו של עולם על ידי חסדיך הודעת חקון למורדיך ובטרם העולם בראת
הדורות מראש קראת וכמה דורות עלו במחשבה וקוף לא באו לגמר פעולה
כהיותך גופה קודם תולדותיהם מעשיהם ומחשבותיהם מעת יצרת' למנוע פשעם
ועינש חטאת ואם הייתי מכלל' לא הוצאתני לאויר העולם ואך שעמהם לא כללתי
להטיב עמי וצרתני ואם חטאי מגיע ככל העולמת אפשר שהנחת לי מקום בזמנתך
לקבל אותי מוד עתות ונתת לי מקום תחת כבא כבודך לטבול ולעלות
מטומאה לטהרה ואתה ברחמיך הרכיס תחיני ומתהומות הארץ תשוב תעלני
והכני מודה במקצת שאיני יכול לספר הכללים כל שכן הפרטים אגידה ואספרה
עצמו מקפר חטאתי אודיעך ועיני לא בכיתי אמרתי אודה עלי פשעיו וגו'.

ארפה קומה ואגיד חטמה כיראה ואימה ואודה פשעי ואגיד רשעי בשפה רפה
וברוח כפופה ואזעק בקול מר ואתחלחל ואומר אלהי הכעסת: בריות הפרתי
גדויו פרצתי דרכיו מאמתי הדרו בערתי והודי חקרתי וכוותי הפכרתי
חזריו רמסתי טהריו טמאתי ידידיו שנאתי בריות הפרתי לאוין פרעתי
מרדים הגדלתי נדרים חללתי ספריו בטלתי עריות הערתי פשעים
הוספתי נדקות חקרתי קרוכיו הרחקתי רחוקיו קרבתי שבעות חללתי
תורה שכחתי ותורה שבעל פה מאלף ועד תיו עברתי לא נשארן לאוין ובריות
שככלן לא נכשלתי ואיך אשאל ראשי ופני ועיני לפניך ואומר זדיק אני ולא
חטאתי אכל חטאתי אשאתי בגדתי וכו' על חטא שחטאתי לפניך באונס על
חטא שחטאתי לפניך בשגגה על חטא שחטאתי לפניך כדון על חטא שחטאתי
לפניך כיוודעים וכלא יודעים על חטא שחטאתי לפניך בגלוי ובסתר על חטאים
שחע' אשם על חטאים שחע' מיתה כירי שמים על חטא שחע' כרת על
חטאים שחע' מלקות ארבעים על חטאים שחע' ארבע מיתות בית דין הכל
תחול ותעביר אשר נואלתי ואשר חטאתי רכון העולמים חקרתי פעולותי
ופפשתי בזכותי ולא מצאתי לי זכות בלתי רחמיך הרבים לתת לי מתנת חסד
תופסת עלי כל הטובות אשר גמלתני משעלתי במחשבה ועד הנה ואם לא יש בו
זכות ואכלתי הנאות וקבלתי עולמי יאל נא חסן מכתר הרחמים דרך לתיבות
המחשבה להסיני גדולתך וגבורתך ואתפאר כגנח הודך ואתקד כמולכותך

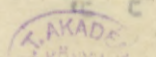
ואם אנטרך מים לעלות מטומאה לטהרה יאלו מים חיים מועין הכמשך מליבן
העליון דרך רחובות הנהר אל קו האמצעי מיכין לבועו נהר פלגיו ומעין מבית
יאל וכו' אטכול ואתה ואמול את ערלת לבכי ולא אשוב עוד להעיו פני אליך.

ואתה ברחמיך הרבים תהיה בעורתי ותתן לי כח לעשות חיל ותעבור ממני
טומאתי ואת הרע שתוס חלאתי תאכדהו תבטלהו תגרעהו תרכהו תזדההו תחקהו
תוניחהו תחטכהו תטכחהו תיסקרהו תכרייתהו תקטהו תאגרהו תאגרהו תמלקהו
תעקרהו תפברהו תצמיחהו תקצנהו תרננהו תשקטהו תחכהו תעבירהו מן העולם
ובחסדך תצמית אויבי והאכדת כל צורוי בפשי כי אני עבדך יתמו חטאי מן הארץ

וכו' אם את הדבר הזה תעש' אטוהר את לבבי ואישר את תניכתי והקרב והכרעם
 ארחץ במים ועיני יאירו ועפעפי ייטירו ונסמתי תיחדך * וכפשי
 תפארך חף רוחי בקרבי אשחרך ולא אטה ימין וש'מאל כא'שר עשיתי מאתמול ואלך
 באור הנשמה הטהורה אל מול פני המורה המאירה ואעשה לפניך עולות וזבחים *
 ועתה ה' אל'הי אמת שאלתי ואתך להכין לבי לעבודתך ולהדבק בתלמוד תורהך
 ולקיי' כל מצותך ואכא בעל החסד בארך חפי תדינני ואל תעלני מן העה'ז כחטופ'
 עד שאברור מנה יפה ומדור לגשמה הטהור כמשכנו האור אשר הם קדורי' בחדרי
 התור ומשמך אפרקמון ומטל הרמון תרכ' חלקי ותשלים חקי ובחיי העה'ב חן לי חלק
 בלי קצבה ודעת חדרים נחלה כלל מצרים גם בעה'ז תוכני ודברי תורתך הקדושה
 תודיעני ואהיה אהוב למעלה וכחמד למטה ואימתי מוטלת על הכרונת ותלמודי
 מתקיים כירי ואנחל שני עולמים ויחדיו יהיו תמים ואעבוד לפניך באהבה ובה
 בארך הטובה אשר בחרת בה וכטרם תלקח נפשי מגופי יהיה לימודי קדור וסגור
 כפי ולא אביש כשערי פלטרין ואזכה לטייל בתענוג הנדיך ולראות כעובת בחיריך
 ועיני תראינה ירושלים כוה שאין וערי יאורה בבכי' והר ציון והנח' ונה אכריון
 ונונה אל להבה הדבק כחמק האהבה וחיי העולם הבא ותעלני בכה אל מעין
 הטוב שאין לי קצבה ואפטר באהבה רבה בארך הטובה אשר טכנת סוף בה *
 ואני תפילתי לך ה' וגומי אל כמוך וגו' יהיו לרצון וגו' אהבה ורחמים

מסודרר יצחק לוריא זללה

שמעתי * שכימים של בין המצרים צריך לכון בשתי הברכות הראשונות של
 העמידה כמזכיר את השם השמי שמות סינאי מהאומות של קודם
 שם ההויה ומהאותיות שכלום אחר אותיות שם ההויה שעולים מיניס אני לקיים
 אני ראשון ואני אחרון וזה פירוש קודם ה'וד יבא ט'וקודם ה' יבא ד'וקודם ה'ולו
 יבא ה'ולו וקודם ה'ה' יבא ד'שעולה מהיכס כ'ב ואחר אותיות שם ההויה יבא שם
 כוון שעולה ט'ל ושמי השמות עולה קא' כאני' אני וכו' כנזל מקטב מני' הנמצא
 בימים של בין המצרים עד כאן לשון הרב הנ' *
 ראוי שיאמר אדם בלבו ערב שבת אחר שתקן צרכי שבת מאכילה ושתיה כל זה
 תקנתי לצורך גופי בעה'ז ומה תקנתי לעולם שכלו שבת ויפספס באעשיו
 שעשה שבת ימי המעשה כרי שיטוב בתשוכה ויטוב' ויגרה עליו בשמה יתירה וזה
 נמצא כתוב כוהר פרשת ויקהלדף ר'ז'ל העיקר שצריך האדם לעשות ביום שמי
 בגופו לקנות קדושת שבת ונשמה יתרה היא טוב'ה בארבעי' קאה כדי לפשוט לבוש
 רוח חול וללבוש רוח קדושת שבת שהוא רוחא דנשיב מעתיקא שצריך טכילה וכו'לי
 האי ואולי שיטרה עליו אותה הרוח הקדוש * צריך האדם לעשות בשעת החכור

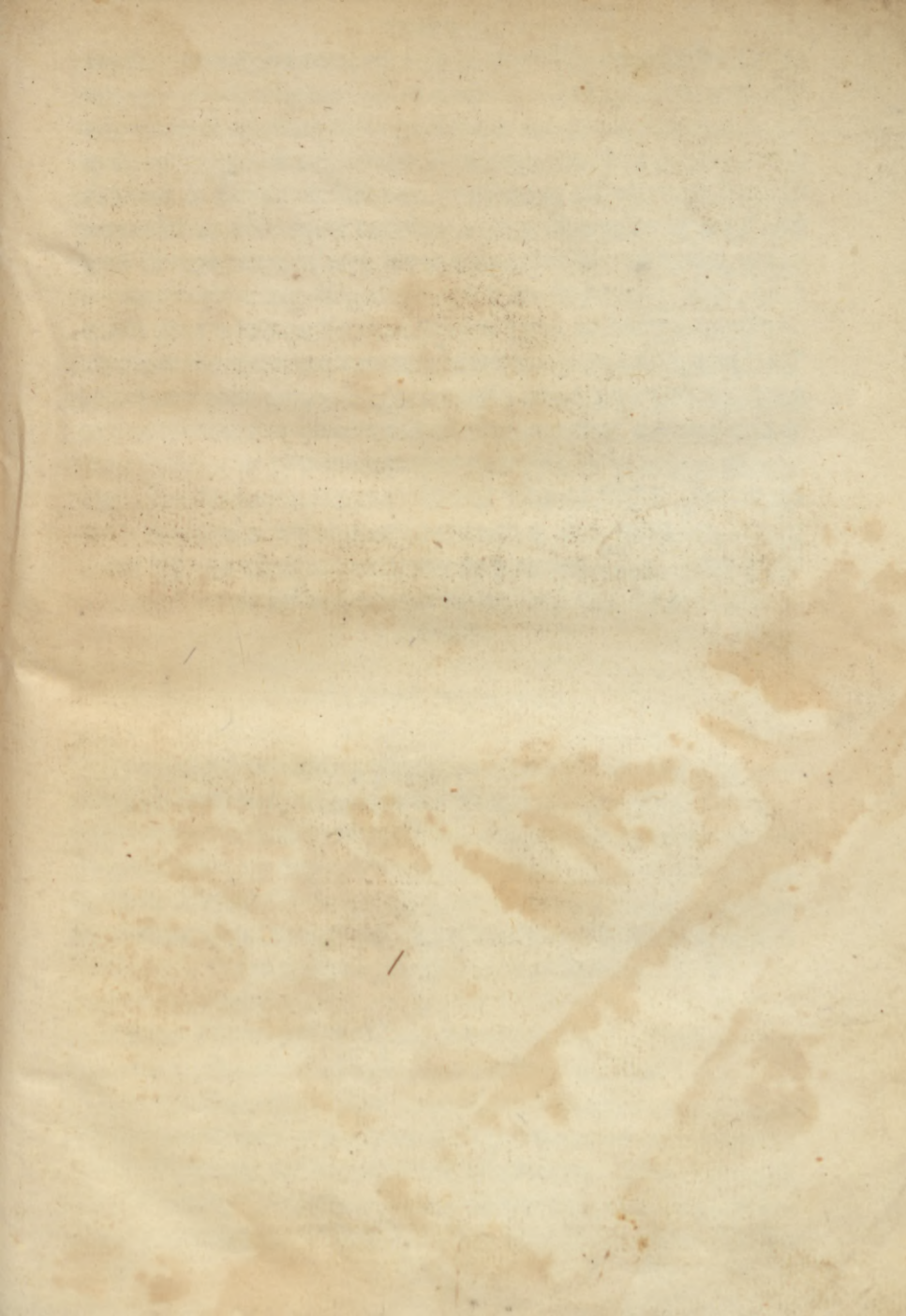
מה שכתב הרשב"י ע"ה בפרשת ויקרא דף י"ט עמוד א' ז"ל • בשעתא דאודווג כר נש
 באנתתיה יכוין לביה לקדושה דמאריה ולימא הכי עטיפא בכתפא אודמנת שארי
 שארי לא תיעול ולא תכפוק לא דידך ולא בעדכך תוב תוב ימא ארגישת גלגלוי לייך
 קראן בחולקא קדישא אחידכא בקדושא דמלכא אתעטפנא ולחפינא ליה לרישיה
 ולנאתתיה עד שעתא חדא • עוד כתב הרשב"י בקימון הכלמאן דינקא לרביא לא
 תודווג לבר נש אלא בשעתא דרביא נאים ולכתר לא תניק ליה עד שעתא חדא
 וברא לא תקתפי מונה לעלמין • סוד יס המלך שנאמר על נשיאות כפים • יברכך
 ה' וישמרך • יאר ה' פניו אליך ויחנק • ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום • באלה
 השלשה כפוקים יש ששים אותיות ועליהם אמר הכתוב ששים גבורים סביב לה •
 ששים המה מלכות ושמים פלגשים וכו' וז' כחות וט' תיבות ושלשה היות • עוד
 י"ד כראשונה במלת יברכך ומ"ם באחרונה במלת שלום • בפסוק ראשון ג' תיבות
 ובשני ה' תיבות ובשלישי שבעה תיבות עולה י"ה • ובכופי ה' פסוקים כ' כפ"ן ומ'
 שש עולים שמונים ובראשי הפסוקים נ' יוד"ן •

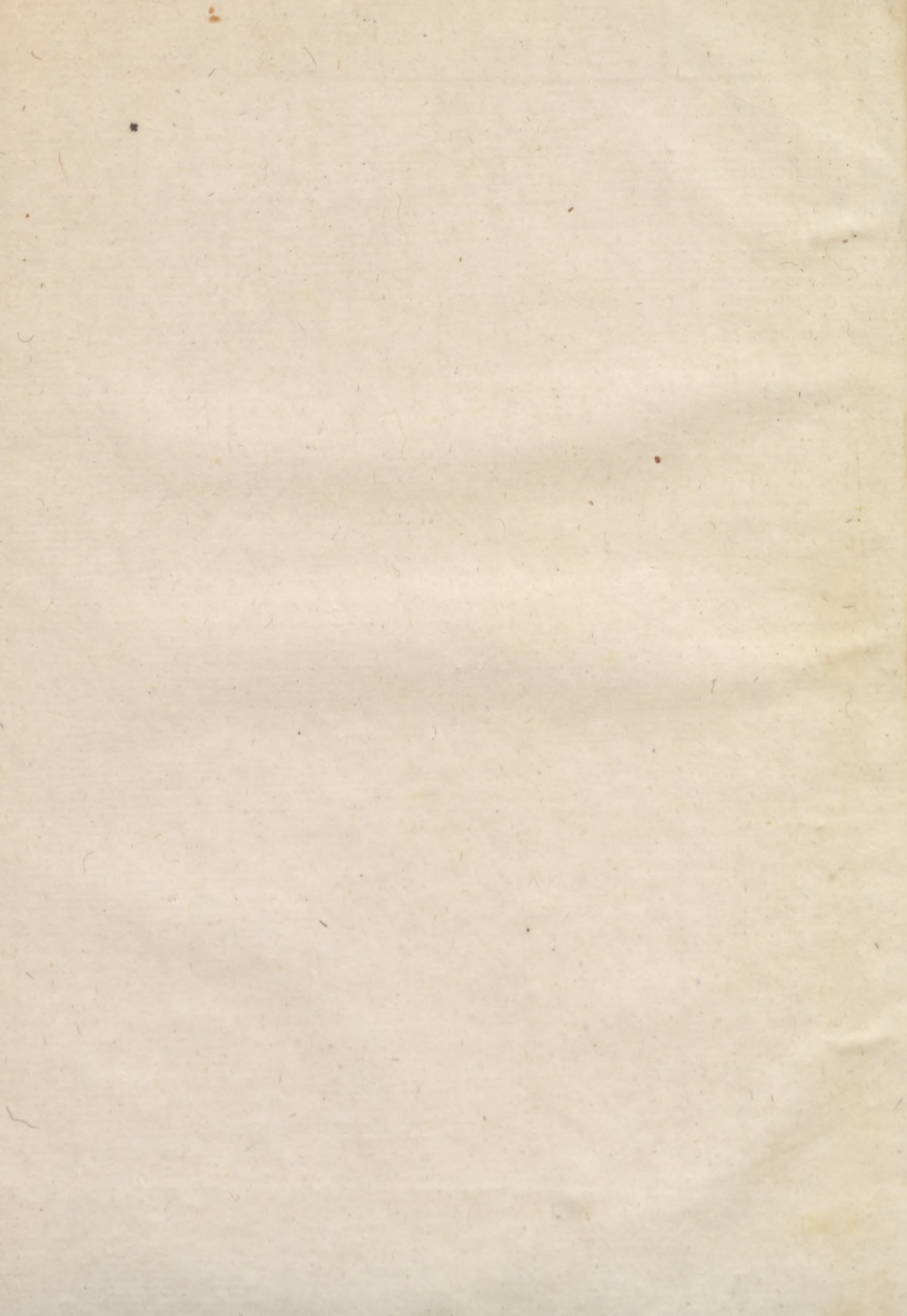
סוד למה אנו אומרים בכרכת המילה חתם באות ברית קדש • לומר כי שם
 שדי חותמו של הק"ב וכשהראש והורועות של אדם זקופות למוע"ה כראין
 בדמות **ש** • עוד כשהורוע פשוט והימין כפיף כדוגמת **ש** • וכברית מילה
 דמוה' הרי שם שדי ושד' הוא יקור עולם • וה' יברך את עמו בשלום
 אב"קו:

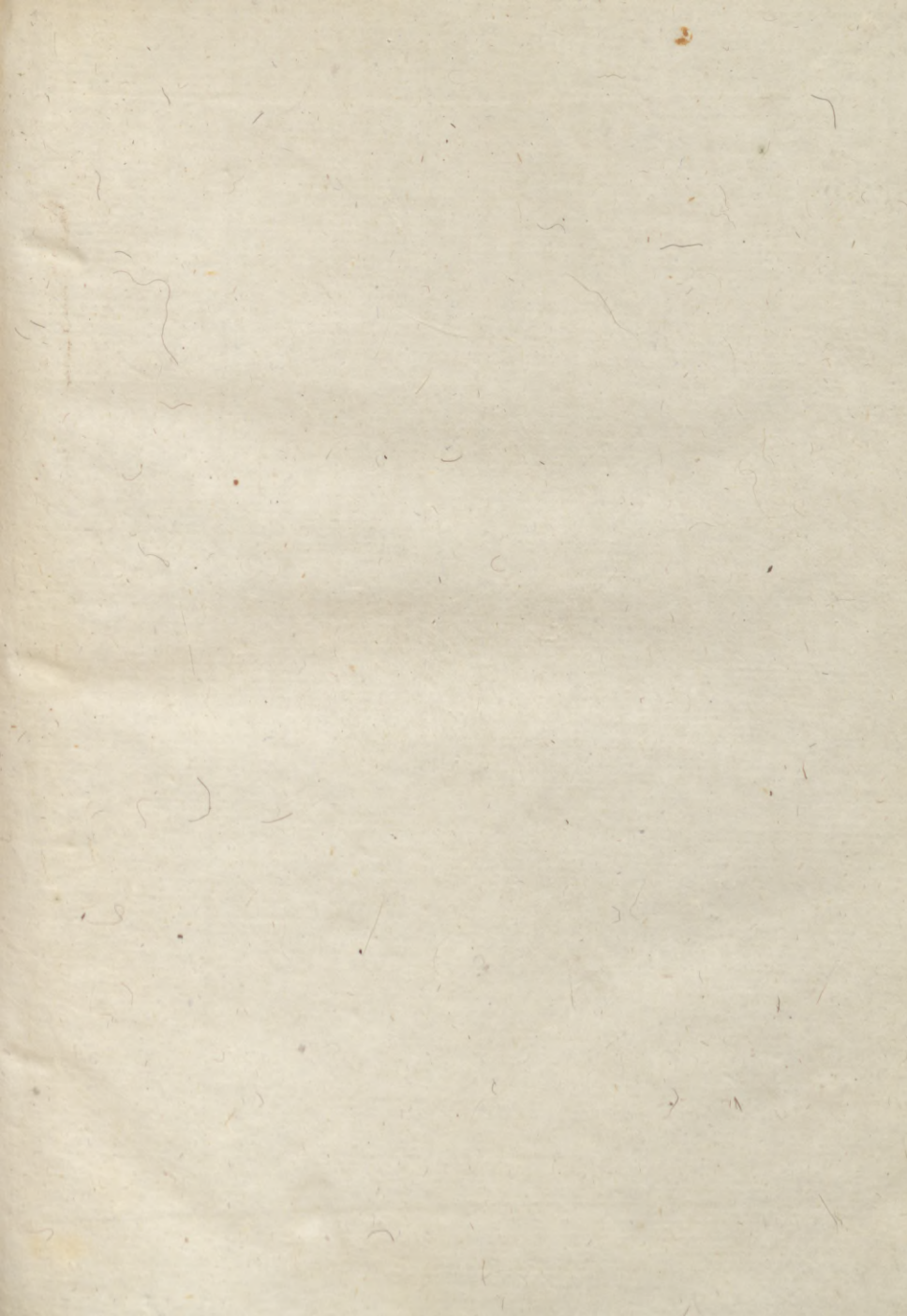

Vista per me Sic de guerra carnalis
1615

B

297-

298.

THE HISTORY OF JAPAN

מלך המלכות

מלך המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

הנהגת המלכות

מלך המלכות

מלך המלכות

מלך המלכות

מלך המלכות

71

22

מלך המלכות